

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๓๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๕ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ค้างมาจากเมื่อวาน

คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรค

การเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ พ.ศ. ของคุณประพันธ์ คุณมี กับคณะเป็นผู้เสนอ เมื่อวานเรา

พิจารณากันมาถึงมาตรา ๖ ไขใหม่ครับ เจ้าของร่างฯ อยู่ไหน มีเรื่องหารือเจ้าของร่างฯ

นึกหนึ่งว่า ใน ๒ - ๓ มาตราที่เราแก้ไขมานี้ เราได้เพิ่มคำว่า หรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาล

รัฐธรรมนูญ ต่อท้ายคำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่าที่เปิดดู

คร่าว ๆ จะมีคำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ อยู่ในมาตราต่าง ๆ อีกมาก เช่น มาตรา ๑๗ วรรคสอง

มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ ถ้าเราจะตามไปแก้ไขเพื่อให้เหมือนกันก็คงจะยาก

จะเป็นไปได้ไหมถ้าจะเพิ่มบทนิยามเข้าไปในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติเดิม โดยเขียนว่า

ศาลรัฐธรรมนูญหมายความว่ารวมถึงองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วพอมาข้างใน

ก็จะครอบคลุมหมดทุกแห่ง ไม่ไปเกิดถกกันขึ้นในภายหลัง เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ

ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือความที่ท่านประธานฯ ยกขึ้นหารือ



LIRT

เมื่อสักครู่นี้ก็คล้าย ๆ ประเด็นที่ผมพูดเมื่อวานเรื่องชื่อย่อครับท่านประธานฯ ว่าถ้าไปเพิ่มในมาตรา ๑๑ ที่ท่านประพันธ์ คุณมี และคณะเสนอ ต้องไปตามแก้ไขในมาตราอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ จะขอ ผมขออนุญาตเพิ่มเป็นคำนิยามอีกคำหนึ่ง พรรคการเมืองหมายถึงชื่อพรรค และหมายถึงชื่อย่อของพรรคด้วยอย่างนี้จะได้ใหม่ครับ จะได้ไปทีเดียวแทนที่จะต้องไปตั้งข้อสังเกตในท้ายพระราชบัญญัติครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ว่าในหลายแห่งคำว่า ชื่อพรรคการเมืองอาจจะไม่รวมถึงชื่อย่อ ที่เราจะใช้บรรยายอยู่ในมาตรา ๖๗ เป็นที่แห่งเดียวที่เราจะใช้ให้หมายถึงชื่อย่อและภาพด้วย เพราะฉะนั้นถ้าใช้ที่ตรงนั้นแห่งเดียว การที่เขาเขียนจาระไนไว้ในมาตรา ๖๗ ก็ใช้ได้แล้ว ไม่ต้องไปเขียน เพราะมีฉะนั้นทำให้คำที่ใช้คำว่า พรรคการเมือง ในที่อื่นมีความหมายกว้างไปกว่าที่ต้องการ แต่คำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ต้องใช้เหมือนกันให้หมด คุณประพันธ์เห็นเป็นอย่างไรครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับ ผม ประพันธ์ คุณมี ในฐานะผู้เสนอร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ข้อสังเกตหรือข้อท้วงติงที่ท่านประธานฯ เสนอแนะ กระผมก็ด้วยความเคารพครับ ก็เห็นคล้ายด้วยครับว่าที่ได้เติมคำว่า องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ เข้ามา ก็สืบเนื่องจากว่าคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญคราวนี้ไม่ได้เป็นคำวินิจฉัยโดยตรงจากศาลรัฐธรรมนูญ จึงได้ใช้คำว่า หรือองค์กรอื่น อยู่ในร่างฯ ดังกล่าว ถ้าหากว่ากรรมาธิการเต็มสภาก็จะกรุณาแก้ไขโดยเพิ่มคำนิยามดั่งที่ท่านประธานฯ เสนอแนะ ผมก็เห็นว่าน่าจะทำให้รัดกุม แล้วก็ครอบคลุมดั่งที่เจตนารมณ์ของผู้เสนอร่างฯ ทั้งหลายได้เสนอร่างฯ ดังกล่าวนี้มา ผมโดยส่วนตัวก็เห็นด้วยแล้วก็ไม่ขัดข้อง แล้วก็ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ได้เสนอแนะประเด็นดังกล่าวนี้ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดขัดข้องในหลักการดังกล่าวไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)



LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็ให้เพิ่มความระหว่างมาตรา ๒ กับมาตรา ๓ ตอนนีก็ใช้เป็นมาตรา ๒/๑ ไปพลางก่อนนะครับ ว่าให้เพิ่มบทนิยามคำว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ระหว่างคำว่า การบริจาคและกองทุน ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเพิ่มความต่อไปนี้ นะครับ

แล้วก็ใช้คำว่า วงเล็บนอก วงเล็บในว่า ศาลรัฐธรรมนูญ หมายความว่ารวมถึงองค์กรอื่น ที่ทำหน้าที่ศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อแกัดังนั้นแล้วก็ไปตัดคำว่า หรือองค์กรอื่นที่ทำหน้าที่ ศาลรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไข (๖) มาตรา ๑๗ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๕ และวรรคสอง ของมาตรา ๖๗ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๖ ใต้นะครับ -----

ที่นี้มีอีกจุดหนึ่งซึ่งบังเอิญเราในมาตรา ๑๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ ของเดิม ในกฎหมายปัจจุบันนี้เขาพูดแต่เพียงว่าคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองของ นายทะเบียน ตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ บัดนี้เราไปแยกวงเล็บเพื่อที่จะบางส่วน ให้อุทธรณ์ได้ บางส่วนอุทธรณ์ไม่ได้ เราก็ไปแยกเป็น (๑) (๒) (๓) (๔) หรือมาตรา ๑๕ แต่ (๓) คือมาตรา ๑๕ กล่าวคือ (๓) ก็คือการส่งเอกสารไม่ครบถ้วน ในกฎหมายเดิมเขาก็จะเว้น (๓) ไว้ เพราะเขาจะไปพูดต่อในมาตรา ๑๕ ว่า ในกรณีที่ส่งเอกสารไม่ครบถ้วน นายทะเบียนมีหน้าที่เรียกให้เขามาแก้ ถ้าแก้แล้วก็ให้รับจดทะเบียน ถ้าไม่แก้ก็ให้ นายทะเบียนเพิกถอนการจดทะเบียน ไม่รับจดทะเบียน ก็คือมาตรา ๑๕ เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะแยกวงเล็บ ก็ต้องมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๔) หรือ มาตรา ๑๕ ให้มีคำว่า (๓) ถ้าตัดคำว่า (๓) ไป แล้วก็เติมคำว่า แล้วก็เติมคำว่า และ ต่อหน้า (๔) แล้วขอเดิมก็จะ เป็นไปตามที่ที่ประชุมได้แก้ไขไว้ตอนท้ายได้ไหมครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : ด้วยความเคารพครับ ก็เห็นพ้องกับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะมาตรา ๑๕ ได้ระบุกรณีที่นายทะเบียนตรวจสอบแล้วเห็นว่า เอกสารการขอจัดตั้งพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๔ (๓) มีรายการไม่ครบ ในประเด็นดังกล่าว นี้ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ แล้ว หากจะตัด (๓) ออกไปเสียจากร่างที่เสนอมานี้ กระทบ ก็เห็นพ้องด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่นี้หารือกัน อันนี้ต้องหารือ คุณประพันธ์โดยเฉพาะ คือในเวลาที่เราเขียนกฎหมายว่าคำสั่งของคณะกรรมการก็ดี ของ รัฐมนตรีก็ดี หรือของนายทะเบียนว่าเป็นที่สุด ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้ว่า คำว่า ที่สุด ในที่นี้ หมายถึงที่สุดฝ่ายบริหาร คู่กรณียังสามารถไปฟ้องต่อศาลยุติธรรมได้ คราวนี้เมื่อเราของเดิม เขาบอกว่าทั้งหมด ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็ไปฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตอนนี้ความตั้งใจของเราคือไม่อยากจะไปฟ้องเลย จึงแยกออกมา ก็บอกว่าเฉพาะกรณี (๑) (๒) (๔) ให้ไปฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ ถ้ากรณี (๕) และ (๖) ให้คำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด ปัญหาก็คือว่าศาลฎีกาจะวินิจฉัยอย่างเดิมใหม่ว่าเป็นที่สุดเฉพาะฝ่ายบริหาร แล้วไปฟ้อง ศาลยุติธรรมได้ ก็จะทำให้ไม่ตรงตามที่เราตั้งใจ สิ่งที่เราตั้งใจก็คือไม่อยากจะไปอุทธรณ์ต่อ



ศาลไหนอีกเลย อันนี้ก็หาหรือเพียงเพื่อว่าถ้าเมื่อผลจะเป็นอย่างนั้นเราจะรับได้หรือไม่
ถ้ารับได้ก็ไม่ใช่ไร

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : คือประเด็นนี้เมื่อวานผมก็ได้คุย
กับท่านพรเพชรเช่นกันว่าโดยหลักที่ยึดถือกันมาก็เห็นว่าคำวินิจฉัยดังกล่าวนี้น่าจะเป็นที่สุด
เฉพาะฝ่ายบริหาร แต่ว่าเจตนาธรรมของผู้ร่างก็ต้องการไม่อยากจะให้ข้อโต้แย้งในคำวินิจฉัย
ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญนั้นต้องนำไปฟ้องร้องต่อไปอีก แต่ก็มีประเด็นอยู่ว่าถ้าหากว่า
มีข้อโต้แย้งกันว่าคำวินิจฉัยของนายทะเบียนนั้นสอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัย ไซ้
ตามคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ อันนี้ก็จะประเด็นอยู่ เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าในข้อสังเกตตรงนี้ความเป็นที่สุดผมก็ยอมรับได้ในแง่ความเป็นที่สุดในฝ่ายบริหาร
ซึ่งผู้ยื่นคำร้องก็ยังสามารถที่จะใช้สิทธิต่อศาลปกครอง หรือฝ่ายศาลรัฐธรรมนูญได้
ถ้าหากว่ายังมีความเห็นที่โต้แย้ง ในประเด็นนี้ผมยอมรับได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่จะส่งผลอย่างหนึ่งนะครับว่า ในกรณี
ที่เรื่องไม่ค่อยหนักหนาสาหัส คือตาม (๑) (๒) ถึง (๔) เราบอกไปศาลรัฐธรรมนูญแล้วยุติเลย
แต่ถ้าลงเรื่องหนักหนาสาหัสคือ (๕) และ (๖) จะไปตั้งแต่ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา
จะกลายเป็น ๒ เส้นทางหรือเปล่า

นายประพันธ์ คูณมี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาต ก็โดย
ความตั้งใจของผู้ร่างก็อยากจะให้คำวินิจฉัยเฉพาะประเด็นเรื่องนี้อยากจะให้เป็นที่สุด
เนื่องจากว่าเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้ว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อาจจะเป็นเรื่องใหม่
เนื่องจากว่าศาลรัฐธรรมนูญซึ่งวินิจฉัยกรณีตามมาตรา ๖๖ น่าจะเป็นครั้งแรก ก็จึงยังไม่
ทราบว่าบรรทัดฐานของศาลรัฐธรรมนูญก็ดี ศาลฎีกาก็ดีจะวินิจฉัยในประเด็นนี้อย่างไรครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยแต่เฉพาะ
ในกรณี (๑) (๒) (๔) เท่านั้น ส่วน (๕) (๖) นั้นจะไปศาลธรรมดาจะครับ ถ้ารับตรงนั้นได้
ก็ โอ.เค. เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ
ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สิ่งที่ท่านประธานฯ ท้วงติงผมว่ามีประเด็น
นะครับ คือท่านท้วงติงว่า คำว่า เป็นที่สุด นี่เป็นที่สุดในเฉพาะกรณีไม่ไปทางศาล
รัฐธรรมนูญ แต่ไปศาลอื่นได้ ก็ผิเจตนาธรรมที่เราคุยกันเมื่อวาน ผิดนะครับ ผิดเจตนาธรรม
เพราะเราเถียงกันตั้งนานนะครับ คือสัก ๆ อยากให้เป็นที่สุดของทุกศาลเลยละครับ ที่นี้
เมื่อท่านประธานฯ ยกขึ้นมาเนี่ย เนื่องจากผมไม่ใช่นักกฎหมายผมก็ขอหารือท่านประธานฯ
ก็แล้วกันในฐานะเป็นผู้ใหญ่ในทางกฎหมายนะครับ ว่าเราจะเปลี่ยนเป็นถ้อยคำประการใด
ที่ชัดเจนเหมือนเจตนาธรรมที่สภาฯ แห่งนี้ได้พูดกันเอาไว้ แล้วเข้าใจว่าก็ลงมติกันไปแล้ว
ขอให้ท่านประธานฯ ช่วยแนะนำด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็จะเขียนไม่让他ไปศาลไหนเลย
ก็จะขัดต่อรัฐธรรมนูญ อันเดิมเขายังบอกเอาไว้ให้ไปศาลรัฐธรรมนูญเพื่อไปที่เดียวแล้วยุติ
มีทางเสียงอีกอันหนึ่งก็คือว่า ถ้าต้องการให้ยุติก็เขียนว่า คำวินิจฉัยของนายทะเบียนให้ถือว่า
เป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพรรคการเมืองตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
เพราะศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่า ถ้าเขาใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญนี้ไปอุทธรณ์ ฎีกา

ที่ไหนไม่ได้ แต่ผมก็ไม่แน่ใจว่าเมื่อเราเขียนอย่างนี้แล้วศาลท่านจะว่าเราเขียนละเมิดรัฐธรรมนูญหรือไม่แน่ครับ คุณพรเพชรก็ไม่อยู่ เพราะท่านเป็นศาลท่านอาจจะบอกแนวคิดได้ แต่ว่าของเดิมที่เขาเขียนไว้ให้ไปศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมดนี้ก็แปลว่าเขาคิดแล้วว่าไปศาลเดียวแล้วก็ยุติน่าจะดีกว่าเขาจึงให้ไปศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมด แต่ถ้าเราไม่ต้องการให้ไปศาลไหนเลยนี้เขียนยากเหมือนกัน เชิญทูตกำธร

นายกำธร อุดมฤทธิ์จ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม กำธร อุดมฤทธิ์จ คือผมยังคิดว่าขณะเดียวกับที่เรากำลังห้วงใยเกี่ยวกับเรื่องอำนาจศาลซึ่งอยู่ในมือของ กกต. และนายทะเบียนในที่สุดก็เป็นประธาน กกต. นั่นเองครับ แต่เรากลับเอาอำนาจศาลนี้เข้าไปอยู่ในที่นายทะเบียนนี่นะครับ จะชอบกลอยู่เหมือนกันนะครับ ถ้าเราจะเปิดทางไปให้ศาลรัฐธรรมนูญเขามีอำนาจสุดท้ายแล้วและเป็นทีเคารพนับถือทั่วไปเป็นศาลแล้วคนก็ไม่ยอมรับ แต่ถ้าเป็นนายทะเบียนหรือเป็น กกต. นี่คงยังต้องกังขากันไป อันนี้ผมว่าควรจะคิดให้ดีว่าเอาอย่างไรนะครับ ผมไม่ขัดข้องไปทางหนึ่งทางใด แต่ว่าถ้าเราต้องการจะแยกอำนาจศาลออกจากมือของ กกต. ก็ต้องคิดกันหนัก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมก็คิดว่าจะลงหรือท่านประธานฯ ว่า จริง ๆ แล้วก็คืออยากจะให้คำวินิจฉัยตรงนี้เป็นที่สุด แต่ว่าอย่างไรก็ตามผลที่อ้างมาตรา ๑๔ (๖) ซึ่งต่อมาท่านอาจารย์วรศักดิ์ก็ได้เพิ่ม (๕) มาด้วยนั้น ผมก็คิดว่าเมื่อมาพิจารณาแล้วที่เราให้มาตรา ๑๔ (๖) ให้เป็นที่สุดนั้น โดยถือเอาคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วหากจะตัดเว้นแต่กรณีดังกล่าวนี้ออกไปเสียทั้งหมดนี้ก็ให้ไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ ผมก็คิดว่าจะตรงกับความเป็นที่สุดว่าเรื่องที่วินิจฉัยนั้นเป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะได้รับพิชชอบโดยตรงอยู่แล้วว่าคำพิพากษาของท่านนั้น เมื่อมีผู้มาขึ้นก็เป็นเรื่องที่โดยตรงกับศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นผู้วินิจฉัยว่า การขอจดทะเบียนนั้นแย้งหรือขัดกับคำพิพากษาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้ลดข้อยุ่งยากในการตีความที่จะทำให้มีปัญหาได้ เพราะท้ายที่สุดแล้วก็จะเป็นที่ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยนั่นเองว่า คำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบพรรคนั้นแล้วมีผู้ไปจดในลักษณะที่ฟ้อง หรือเหมือน หรือคล้ายกับคำพิพากษาของท่านหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็คงจะสามารถทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปได้โดยอยู่บนบรรทัดฐานและหลักเกณฑ์เดียวกันครับ จึงหารือท่านประธานฯ แล้วก็สมาชิกฯ ท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์สุจิตครับ

นายสุจิต บุญบงการ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ ผม สุจิต บุญบงการ ในฐานะกรรมาธิการนะครับ ผมเห็นคล้อยตามกับที่ท่านประพันธ์ได้เสนอเพราะผมคิดว่าถ้าไปเปิดช่องให้ไปอุทธรณ์ต่อศาลอื่นได้ก็จะผิดกับเจตนารมณ์ที่เราได้กำหนดไว้ทั้งในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วก็ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับเดิมที่ต้องการจะให้กรณีของการวินิจฉัยเกี่ยวกับพรรคการเมืองนั้นยุติอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้นถ้าสามารถให้กลับไปศาลรัฐธรรมนูญได้ผมคิดว่าก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องกว่า ด้วยเหตุนี้เองผมคิดว่าใน (๕) และ (๖) ที่บอกว่า ให้เป็นถึงที่สุดนั้นก็ให้กลับไปอยู่ที่เมื่อนายทะเบียนวินิจฉัยแล้วถ้าจะมีการอุทธรณ์ก็อุทธรณ์ไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญแล้วก็ให้เสร็จสิ้นที่ศาลรัฐธรรมนูญ ครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์วรศักดิ์



LIRT

นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมไม่ขัดข้อง แต่อยากกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ว่า ถ้าปรับเป็น อย่างที่ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้พูดต้องตัดมาตรา ๕ ทิ้งทั้งมาตรานะครับ ด้วยเหตุว่า ข้อความในมาตรา ๑๗ เดิมนั้นครอบคลุมอยู่แล้วครับ เหตุที่เมื่อวานนี้หาทางออกกันแล้วก็ ได้ชี้แจงว่า คำว่า เป็นที่สุดนั้น ก็เป็นที่สุดโดยชอบด้วยกฎหมาย หมายถึงกระบวนการ ทั้งหลายต้องชอบ แต่ตัวคุณพินิจเองนั้น เนื่องจากชื่อว่าชำ หรือฟ้องนั้นไม่ใช่ปัญหา ข้อกฎหมายแต่เป็นปัญหาคุณพินิจซึ่งศาลไทยถือเสมอมาตลอด โดยเฉพาะศาลฎีกาว่าปัญหา คุณพินิจนั้นเป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งศาลสูงจะไม่รับวินิจฉัยให้ โดยทั่วไปแล้วฟ้องหรือ ไม่ฟ้องเป็นปัญหาคุณพินิจจึงเป็นปัญหาข้อเท็จจริงถ้าเอาตามแนวบรรทัดฐานคำพิพากษา ศาลฎีกา ศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่ควรจะรับ แต่ว่าจะรับในเรื่องความไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการอื่นครับ เช่นกระบวนการไม่ชอบ เพราะฉะนั้นถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นควรจะต้องปรับ อย่างที่วันนี้ต้องตัดทั้งมาตราครับท่านประธานฯ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ผมกำลังจะถามก็คือว่า เห็นดีเห็นงาม กับหลักการที่ว่ากันหรือเปล่า ถ้าเห็นดีเห็นงามก็จะได้บอกว่า ไม่ต้องแก้มาตรานี้ เพราะ ว่า มาตรา ๑๗ เดิมใช้ได้อยู่แล้ว เพราะคลุมทั้งหมด มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็ตัดออกไป ทีนี้มาถึง มาตรา ๖ เมื่อวานที่ค้างอยู่ ที่อาจารย์โคทมเสนอให้เติมคำว่า “ห้ามมิให้บุคคลใดดำเนินการ เสมือนหนึ่งว่ามีได้มีการยุบพรรคการเมืองดังกล่าวโดยใช้ชื่อพรรคการเมือง” อย่างนั้น ใช่ไหมครับ แล้วยังไม่ได้ตกลงกันใช่ไหมครับ เชิญอาจารย์บรรศักดิ์



นายบรรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพื่อเพิ่มความให้ชัดเจนขึ้น ตามที่ท่านกรรมการกังวล กระผมขอหารือท่านประธานฯ และกรรมการว่า คงข้อความเดิมไว้และเติมต่อท้ายอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ เดิมคำว่า ไปขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ อ่านแล้วความก็จะได้ดังนี้ครับ “และห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อพรรคการเมืองและภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองซ้ำ หรือพ้อง หรือมีลักษณะคล้ายคลึงกับชื่อพรรคการเมืองหรือภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองที่ถูกยุบนั้น ไปขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่” ก็จะได้ไม่ต้องถกเถียงกันว่าเขียนสั้น ๆ อย่างนี้จะมี ความหมายให้เข้าใจผิดได้ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คือเมื่อสักครู่นี้ถามว่า ข้อความนั้นคือที่อาจารย์โคทมเสนอใช่หรือไม่ ถ้าใช่ก็จะบอกว่า ข้อความนั้นจะทำให้องค์ประกอบความผิดกลายเป็น ๒ องค์ประกอบ คือ ๑. จะต้องดำเนินการเสมือนหนึ่งว่า มิได้มีการยุบพรรคการเมือง ๒. ด้วยวิธีการใช้ชื่อพรรคการเมืองที่ถูกยุบ เดิมใครใช้ชื่อพรรคการเมืองที่ถูกยุบ ไม่ว่าจะไปใช้ในกรณีใดก็就会有ความผิด แต่ถ้าเดิมอย่างอาจารย์โคทมว่า ก็จะทำให้ต้องมี ๒ ขั้นตอน ผมคิดว่าไม่น่าจะใช่ความมุ่งหมายของผู้เสนอ เป็นอย่างนั้นหรือเปล่า เชิญครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : เมื่อวานท่านอาจารย์โคทมก็ได้เสนอในทำนองดังกล่าวอย่างที่ท่านประธานฯ ได้พูดถึงนี่นะครับ แต่ทางกรรมการและผู้เสนอร่างฯ ส่วนใหญ่ก็ยังไม่เห็นด้วย เห็นว่าคงตามร่างฯ เดิมว่า ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น เป็นเพียงมาตรา ๖๗ เป็นบทห้าม บทที่จะยืนยันถึงที่มา ที่อ้าง ที่นายทะเบียนจะรับพิจารณาในการให้จัดหรือไม่ให้จัด ส่วนข้อความที่ร่างมาตามที่แก้ไขนั้น ผมคิดว่าตามร่างฯ เดิมเห็นว่าถูกต้องดีแล้ว แต่ถ้าจะให้ชัดเจนอย่างที่อาจารย์บรรศักดิ์เสนอมา ผมก็เห็นพ้องด้วยครับ เพื่อจะได้ชัดเจนอีกว่าจะไปใช้ชื่อดังกล่าวเพื่อขอจัดตั้งพรรคการเมืองก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่อาจารย์บรรศักดิ์เติมมาก็จะทำให้มีความชัดเจนเพิ่มขึ้น และก็ไม่ได้ขัดกับเจตนารมณ์โดยส่วนใหญ่ของมาตรานี้ครับ



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเอาทีละตอนนะครับ เอาที่อาจารย์โคทมเสนอ เห็นด้วยกันหรือไม่ครับว่าไม่ควรเติมตรงนั้น คุณประพันธ์ เห็นด้วยหรือไม่ครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ผมเห็นด้วยว่าไม่ควรเติมตามที่ อาจารย์โคทมเสนอครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทีนี้ขอแก้ถ้อยคำนิดหนึ่งก่อน ผู้ใด ใช้ชื่อพรรคการเมือง คำว่า และภาพ หรือภาพ ขอแก้ และ เป็น หรือ เพราะว่าไม่ว่าจะใช้ อันใดอันหนึ่งเราก็ไม่ต้องการให้ใช้ ในส่วนความตอนท้ายถ้าเติมอย่างอาจารย์บวรศักดิ์ว่า คือ ไปขอจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ จะแคบไปหรือเปล่าว่า จะห้ามแต่เฉพาะตอนที่ เขาไปยื่นขอจัดตั้งพรรคการเมือง แต่เขาเอาไปใช้ในการหาเสียง ไม่เป็นไร ซึ่งความจริงไม่น่าจะมุ่งหมายอย่างนั้น เชิญครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลเอก สุรินทร์ เจตนาจริง ๆ อย่างที่ท่านประธานฯ ได้กล่าวตอนท้ายนะ ครับว่า พรรคก็ยุบไปเรียบร้อยแล้ว จัดตั้งใหม่ก็ตั้งไม่ได้ แต่ว่าคนไปตั้งพรรคใหม่แล้ว ถ้าชื่ออื่นไม่ฟ้องอะไรเรียบร้อยแล้ว แต่ยังแสดงตนว่า ผมนี้โกฮับเจ้าเก่า อย่างนี้เป็นต้น นะครับ ขณะนี้มีพฤติกรรมอย่างนั้นแล้ว นี่คือข้อเท็จจริงจึงได้มีตรงนี้ขึ้นมา ไม่ใช่ไปตั้ง พรรคการเมืองใหม่ นะครับ พรรคเขาไม่เอา พรรคเก่าก็ไม่เอา ชื่อก็ไม่เอา ภาพก็ไม่เอา แต่ว่าพฤติกรรมเขา นี่ คือผมคนเดิม นะครับ จำได้หรือไม่ครับ พี่น้องครับ อย่างนี้เป็นต้น ที่ทำเรื่องนั้นเรื่องนี้ไว้ พรรคไทยรักไทยเดิม หรือว่าพรรคไทยรักทุอะไรก็ได้แล้วแต่ ผมไม่ทราบอันนั้น นะครับ อย่างนี้ถามว่าต้องการจะห้ามอันนี้ด้วย นี่ก็คือเจตนาที่จริง ๆ ผมว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น เพราะเรื่องจคแจ้ง จบไปแล้ว ขอขอบคุณครับ



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าจะเติมตรงที่อาจารย์บรรศักดิ์
ขอเติมนะครับ เติมเป็นว่า เพื่อประโยชน์ในทางการเมืองหรือประโยชน์อื่นใด เข้าไปนี้
จะทำให้ตรงตามที่ต้องการหรือเปล่า แล้วส่วนคำว่า การเมืองคืออะไร ก็ปล่อยให้ศาล
ไปวินิจฉัยเอา ได้หรือไม่ครับอาจารย์บรรศักดิ์ ถ้าเติมอย่างนั้นได้หรือไม่ครับ คุณประพันธ์
เห็นว่าอย่างไรครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ในตรงนี้
ที่ใช้ในร่างฯ ได้ใช้คำว่าอย่างนี้ครับ เพื่อแสวงหาประโยชน์ในการดำเนินกิจการทางการเมือง
ส่วนทางท่านประธานฯ จะเติมคำว่า หรือประโยชน์อื่นใด ผมก็ไม่ขัดข้อง จะตรงกับ
หลักการและเหตุผลที่ได้ระบุไว้ในหลักการและเหตุผล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พูดอีกทีสิครับ เพื่อแสวงหาประโยชน์
อะไร

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : เพื่อแสวงหาประโยชน์ในการดำเนิน
กิจการทางการเมือง ครับ ส่วนของท่านประธานฯ ก็จะมี และหรือประโยชน์อื่นใด
ถ้าใช้ถ้อยคำทำนองนี้ก็ น่าจะสอดคล้องกับที่ได้กล่าวไว้ในหลักการและเหตุผลครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ดีขึ้น เติมว่า พรรคการเมือง
หรือภาพเครื่องหมายพรรคการเมืองที่อยู่บนนั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ในการดำเนินกิจการ
ทางการเมือง หรือประโยชน์อื่นใด ได้หรือไม่ครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็แก้ไปตามนั้นนะครับ
ที่นี้เหลือประเด็นสุดท้ายได้ยินพูดกันเมื่อก่อนอยู่เหมือนกันว่า บทบัญญัตินี้ยังไม่มี
บทกำหนดโทษ ถ้าใครไปฝ่าฝืนเข้าต้องการจะลงโทษเท่าไร

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ



LIRT

นายอำพล จินดาวัฒนะ (กรรมการ) : พอดีผมยกมือแล้วเข้าไปนิดหนึ่ง
ครับ ท่านประธานฯ ผม อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กรรมการ
นะครับ กระผมขอหารือท่านประธานฯ คือ ถ้าเดิมว่า เพื่อแสวงประโยชน์ในกิจการ
ทางการเมืองก็คงชัดเจน ที่นี้ขอหารือคำว่า หรือประโยชน์อื่นใด ครับ เพราะว่าคำนี้กว้างมาก
นะครับ โดยนัยนี้หมายความว่า สมมุติว่ามีพรรคหนึ่งถูกศาลรัฐธรรมนูญให้ยุบไปแล้ว
แล้วก็ซื้อที่ดิน โฉกที่ดิน ค่าเช่าที่ดิน ถ้ามีใครเอาไปทำเสียอย่างนี้ครับ อาจจะไม่ไ้ทางการเมือง
หรือเอาไปเขียนหนังสือ เอาไปศึกษาวิเคราะห์ วิจัย และเขียนหนังสือ แล้วก็ซื้อ มีโฉก
มีเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วก็ใช้คำว่า หรือประโยชน์อื่นใด ใส่ไว้จะกว้างครอบคลุม
จนทำให้เกิดอันตรายกับผู้ที่ไม่ได้มีเจตนาไปใช้ทางการเมืองหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หรือจะเติมคำว่า หรือประโยชน์
อื่นใดในทำนองเดียวกัน เอาให้แคบเข้ามาอีกหน่อย เชิญครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : ผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพราะว่า
จะทำให้จำกัดแคบขึ้น แล้วก็ทำให้ข้อห่วงใยของท่านอำพลได้คลายกังวลไปว่า
ถ้าเขาไปใช้เพื่อการศึกษาหรือเพื่อการอื่นที่ไม่ได้มุ่งประโยชน์ทางการเมือง ผมไม่ขัดข้อง
ในประเด็นนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คราวนี้โทษครับ โทษจะเอาระดับไหน
เพราะว่าในบทกำหนดโทษของเรามีตั้งแต่ปรับอย่างเดียว มีทั้งโทษจำคุก มีทั้งปรับ
โทษจำคุกแล้วก็เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง เชิญคุณบรรศักดิ์ครับ

นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ในฐานะกรรมการ เมื่อพิจารณา บทกำหนดโทษตั้งแต่มาตรา ๗๔ จนกระทั่งถึงมาตรา ๘๑ แล้ว กระผมขอหารือ ท่านประธานฯ และกรรมการเต็มสภาว่าจะเทียบเคียงกับมาตรา ๗๕ ได้ไหม คือ มาตรา ๗๕ บอกว่า “ผู้ใดโดยเจตนาสมคบกันตั้งแต่สิบห้าคนขึ้นไปดำเนินกิจการ เช่นเดียวกับพรรคการเมืองหรือเข้าลักษณะเป็นพรรคการเมืองโดยมิได้จดทะเบียนจัดตั้ง พรรคการเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ” อันนี้ก็เป็นการใช้ชื่อโดยไม่มีสิทธิใช้ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณประพันธ์เจ้าของร่างฯ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมก็เห็นว่า ในมาตรา ๗๕ นี้ ก็ได้บัญญัติเรื่องโทษ กรณีผู้ที่สมคบกันตั้งแต่ ๑๕ คน ดังที่อาจารย์ บวรศักดิ์ได้กรุณาอภิปรายสักครู่ แต่ถ้าจะให้มีความชัดเจนสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมจะเป็นมาตรา ๗๕/๑ โดยเพิ่มกรณีพรรคที่ถูกยุบตามมาตรา ๖ ที่แก้ไข และไปใช้ชื่อก็จะมีความชัดเจนเพิ่มขึ้น เป็นแต่เพียงว่าก็ต้องหารือที่ประชุมว่าจะเพิ่ม ในส่วนนี้ได้หรือไม่ ส่วนถ้าหากเห็นว่าจะเพิ่มก็ค่อยมาหารือกันในประเด็นว่าจะเพิ่ม ใดๆครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่จะผนวกเข้าไปในมาตรา ๗๕ ระดับ โทษขนาดนั้น คุณประพันธ์พอใจไหมครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : ผมรับได้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์สุจิตครับ

นายสุจิต บุญบงการ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุจิต บุญบงการ กรรมการ ผมมีความเห็นว่าถ้าจะเทียบกับความผิดโทษในมาตรา ๗๕ ความผิดเกิดจากคณะบุคคล ๑๕ คนขึ้นไป แต่กรณีของมาตรา ๖ ที่เราแก้ไขนั้น เราห้าม บุคคล เราไม่ได้หมายถึงคณะบุคคล ดังนั้นถ้าจะเพียงแค่บุคคลคนเดียวไปใช้ชื่อพรรค ที่ถูกยุบเพื่อประโยชน์อะไรก็ตาม ถ้าจะใช้โทษเดียวกันกับการสมคบกัน ๑๕ คน ทำหน้าที่ หรือว่าทำกิจกรรมเช่นเป็นพรรคการเมืองนั้น ผมเกรงว่าจะแรงไป ผมอยากจะให้โทษ

เขาลงมาหน่อย เพราะว่าค่อนข้างจะเป็นความคิดที่อาจจะเริ่มตั้งแต่ความผิเล็ก ๆ ของบุคคลคนเดียวและไปใช้ชื่อโดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรืออะไรก็แล้วแต่ ตรงนี้ผมเกรงว่าถ้าจะให้ถึงขนาดจำคุกและปรับด้วยนี้ ผมเกรงว่าจะแรงไป ส่วนจะเป็นโทษขนาดไหน ผมเองก็ยังไม่ค่อยสันทนัดเรื่องการกำหนดโทษ แต่อยากจะให้เป็นโทษเบา เช่น เพียงแค่ปรับก็น่าจะเพียงพอแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โทษปรับเฉย ๆ จะมีอยู่ในมาตรา ๘๗ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ประพันธ์ คุณมี เมื่อสักครู่นี้ได้เรียนหารือท่านกฤษฎีกาและท่านอัยการสูงสุดแล้ว ผมคิดว่าถ้าจะเพิ่มโทษก็น่าจะเขียนเป็นบทบัญญัติใหม่ไปเลย เพราะว่ามาตรา ๗๕ นั้นเป็นเรื่อง ผู้ใดเจตนาสมคบกันตั้งแต่ ๑๕ คนขึ้นไป แต่กรณีที่จะเพิ่มโทษในกรณีดังกล่าวเป็นกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ วรรคสอง ซึ่งเป็นกรณีที่พรรคถูกยุบแล้วก็ยังนำชื่อดังกล่าวไปเคลื่อนไหวในทำนองเป็นพรรคการเมืองเดิมอยู่ ซึ่งควรจะเป็นว่ามาใส่อยู่ที่มาตรา ๕๑ เป็นมาตรา ๕๑/๑ ว่า ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ ต้องระวางโทษ ที่นี้โทษนั้นผมคิดว่าคงจะอยู่ในลำดับเดียวกันกับมาตรา อย่างน้อยควรจะอยู่ลำดับเดียวกันตามมาตรา ๗๕ คือ “จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” อย่างน้อยก็ควรจะอยู่ในเกณฑ์นี้จะได้อยู่ในลำดับใกล้เคียงกัน เพราะว่าเป็นเรื่องที่จิตใจเจตนาดำเนินการเคลื่อนไหวทางการเมืองในนามพรรคการเมืองซึ่งได้ถูกยุบไปแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โทษตามมาตรา ๑๕ ไซ้ใหม่ครับ

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ (กรรมาธิการ) : ไซ้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายกิตติ ลิ้มชัยกิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม กิตติ ลิ้มชัยกิจ นะครับ สมาชิกสภาฯ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าถ้ามองถึง เจตนารมณ์ของบทลงโทษตามมาตรา ๑๕ นี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการตัดคำสั่งศาลหรือ ละเมิดอำนาจศาลครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปเทียบเคียงกับประมวลกฎหมายอาญาในเรื่อง เกี่ยวกับการตัดคำสั่งศาลน่าจะโดยไม่ต้องไปใช้มาตรฐานของที่มีอยู่เดิมนี่ โดยใช่เทียบกับ กฎหมายอาญาน่าจะใกล้เคียงกับพฤติกรรมมากกว่า แต่ว่าผมจำไม่ได้ว่าในกฎหมายดังกล่าว นั้นมีบทระวางโทษไว้เพียงใดนะครับ ต้องขออนุญาตกราบเรียนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ละเมิดอำนาจศาลจำคุกได้ไม่เกิน

๖ เดือน เชิญคุณประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมยังคิดว่า ใกล้เคียงกับมาตรา ๑๕ มากกว่า ก็โดยเฉพาะประเด็นว่า เมื่อพรรคได้ถูกยุบแล้วก็ยัง ดำเนินการทางการเมืองในนามพรรคเดิม เพราะนั่นก็คือกรณีที่พรรคถูกยุบก็เปรียบได้ เสมือนกับว่าไม่มีพรรคการเมืองดังกล่าวอยู่นอยู่แล้ว การดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ทั้งหลายต่อมาจึงเป็นการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองโดยเจตนาที่ฝ่าฝืนตามลักษณะคล้าย มาตรา ๑๕ คือเมื่อเป็นการดำเนินกิจการในลักษณะเช่นเดียวกับพรรคการเมือง คือเมื่อไม่มี พรรคแล้ว แต่ไปดำเนินกิจกรรมในลักษณะทำนองว่ามีพรรคการเมืองยังดำเนินกิจการ ได้อยู่ เพราะฉะนั้นบทบัญญัติที่ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นั้นกระผมคิดว่าจะอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมและมีลักษณะใกล้เคียงกัน มากที่สุดกว่ากรณีละเมิดอำนาจศาลครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เจ้าของร่างฯ เสนอให้ใช้โทษตาม มาตรา ๑๕ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)



LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เพิ่มเป็นมาตรา ๖/๑
ไปพลางก่อนว่าให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคสองของมาตรา ๖๗
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นอัน
จบการพิจารณานะครับ คุณวัลลภ เชิญ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ผมมีเรื่องปรึกษา
ท่านประธานฯ นิดหนึ่งว่าผมเข้าใจถูกหรือไม่นะครับ คือในมาตรา ๖ นี้เป็นกรณีทีหลังจากมี
คำสั่งยุบพรรคการเมืองและประกาศราชกิจจานุเบกษา ว่าห้ามไม่ให้ทำโน่นทำนี่ตามที่บัญญัติแก้ไข
ไปแล้ว พอพลิกกลับไปดูในมาตรา ๓ นะครับ ที่เราไม่ให้เขาทำภายใน ๕ ปี คือภายใน ๕ ปี
นี้ห้ามเขาไว้ ๕ ปี หลังจาก ๕ ปีเขาสามารถไปจดทะเบียนเหมือนเดิมได้ คำถามผมคือว่า
ในมาตรา ๖ นี้ห้ามไปตลอดกาลเลยนะครับ แต่ในมาตรา ๓ ห้ามแค่ ๕ ปีขัดแย้งกันไหมครับ
ผมคำถามแค่นั้นละครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เก่งนี้ ไม่ได้ถามท่านนั้นหรอก เป็นเรื่อง
ใหญ่ เชิญครับ

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : กรณีตามมาตรา ๓ (๖) นี้ครับ
เรียนท่านสมาชิกฯ ท่านอาจารย์วัลลภ กรณีของคำพิพากษานั้น จะมีระยะเวลาการบังคับอยู่
เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของศาลทั้งหมดเมื่อพ้นจากระยะเวลาแล้ว ก็ไม่มีบทห้าม บทบังคับ
เพราะฉะนั้นที่แก้ไขในมาตรา ๓ (๖) ให้เป็น “เว้นแต่จะได้ล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปี
ไปแล้วนั้น จึงสอดคล้องกับระยะเวลาตามคำพิพากษาของศาล” ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คงต้องเติมต่อท้ายที่เราเติมไปเมื่อสักครู่
นี้ ที่บอกว่าเพื่อแสวงหาประโยชน์ในการดำเนินกิจการทางการเมือง หรือประโยชน์อื่นใด
ในทำนองเดียวกัน แล้วเติมว่า ทั้งนี้ในระหว่างเวลาที่ยังมีได้ล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปี
นับแต่วันที่มีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมือง คือเอาข้อความใน (๓) เมื่อสักครู่นี้มาใส่เข้าไป
ก็แปลว่าหลังจาก ๕ ปี แล้ว เขาก็ใช้ได้ ขอบคุณ คุณวัลลภมาก มีอะไรอีกไหมครับ มีใคร
พบเห็นถ้อยคำ หรือข้อสงสัยตรงไหนอีกไหมครับ เชิญครับ

นายกิตติ ลิมชัชกิจ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
กระผม กิตติ ลิมชัชกิจ สมาชิกสภาฯ ผมขออนุญาตย้อนกลับไปอีก แต่ไม่ใช่เป็น
เป็นเรื่องถ้อยคำนะครับ คือในมาตรา ๓ ที่เพิ่มเติม (๖) แห่งมาตรา ๑๔ คือผมเกรงว่า
ถ้อยคำอาจจะฟุ่มเฟือยเกินไปนะครับ ผมขออนุญาตในวาระก่อนจะถึงวาระท้าย
ก่อนจะจบประโยค มีคำว่า “ทั้งนี้เว้นแต่” ถ้าจะตัดคำว่า “ทั้งนี้” ไป ก็น่าจะทำให้
ไม่ต้องฟุ่มเฟือยเรื่องถ้อยคำครับ ก็เว้นแต่ก็เว้นแต่ไปเลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ได้ครับ มีอะไรอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มีก็เป็นอันจบการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศ
ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นควร
กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ เชิญคุณประพันธ์



LIRT

นายประพันธ์ คุณมี (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม
ไม่มีอะไรจะพูดเกี่ยวกับร่างฉบับนี้นะครับ เป็นแต่เพียงขอเวลาท่านประธานฯ นิดเดียวว่า
ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ในฐานะในนามผู้เสนอร่าง
กฎหมายฉบับนี้ ที่ได้รับความร่วมมือ และได้รับความกรุณาจากเพื่อนสมาชิกฯ ที่ช่วยกัน
แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างดี กระผมในฐานะผู้เสนอร่างฯ และเพื่อนสมาชิกฯ
ต้องขอกราบขอบคุณเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านครับ และขอบคุณท่านประธานฯ เป็นอย่างสูง
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ต่อไปร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
พยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ พลอากาศเอก วีรวิท ครับ
พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติที่เคารพ ผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเสนอ
หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่กระผมและเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันเสนอ ดังนี้

“หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “พยาน” ให้ครอบคลุมถึงผู้ที่มาให้ข้อมูล
เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดวิธีการและผู้มีอำนาจในการร้องขอให้ดำเนินการคุ้มครองพยาน
ในคดีความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ (เพิ่มเติมมาตรา ๖/๑)

เหตุผล

ด้วยในปัจจุบันผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตและการประพฤติมิชอบ ได้แก่
ผู้กล่าวหา ผู้ร้องเรียน ผู้แจ้งเบาะแส ผู้เสียหาย ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ หรือพยานบุคคล ซึ่งมา
ให้ข้อมูลกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทั้งในคดีอาญา
คดีร้ายคดีปกติและคดีอื่น ๆ อาจถูกคุกคามจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีอิทธิพล จึงสมควร
มีแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ภาครัฐสามารถให้ความคุ้มครองแก่บุคคลเหล่านี้
ให้เกิดความปลอดภัย ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้”



ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี รัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๓๐ วัน มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันอนุญาตให้คณะรัฐมนตรีรับไปนะครับ

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ.

(คุณสุนันทา สมบุญธรรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสุนันทาครับ

นางสุนันทา สมบุญธรรม : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน
สุนันทา สมบุญธรรม และเพื่อนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไคร่ขอกราบเรียนเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ

“หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ เพื่อเป็นองค์กรกลางของ
ประเทศในการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และยุทธศาสตร์การจัดการระบบอาหารที่ครบวงจร
และให้มีศูนย์เตือนภัยเฝ้าระวังภัยแห่งชาติด้านความมั่นคงทางอาหาร ความปลอดภัยด้าน
อาหารทั้งในระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เหตุผล

ทุกท่านคงทราบดีว่าอาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่เป็นปัจจัยพื้นฐานในการ
ดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย และปัจจุบันก็เป็นที่ยอมรับกันว่าคุณภาพอาหารนั้น
มีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพของประชาชน ความมั่นคงของมนุษย์และเศรษฐกิจการค้า
ของประเทศ ปัญหาความไม่ปลอดภัยทางด้านอาหาร ไม่ว่าจะจากการระบาดของโรคที่อุบัติ
ขึ้นใหม่ติดต่อทางอาหาร เช่น โรคไข้หวัดนก โรควัวบ้า หรือโรคซาร์ส (SARS) ก็ตาม
หรือปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้เคมีทางเกษตร เช่น สารเคมีกำจัดศัตรูพืช แมลงที่ตกค้าง
อยู่ในผัก ผลไม้ทั้งหลาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง การใช้ยาในสัตว์ ยาพวกนี้จะตกอยู่ในอวัยวะ
ของทุกส่วนของสัตว์ที่นำมาเป็นอาหาร การตกค้างของสารเคมีอันตรายในอาหารจะสะสม
อยู่ในร่างกายมนุษย์ ในน้ำนมมารดา ส่งผลให้สุขภาพของทารกที่เกิดขึ้นชะลอการเติบโต
และการพัฒนาทางด้านสมองและร่างกายด้วย ทำให้เกิดโรคมะเร็งได้ เกิดการผิดปกติของ
กระดูก การเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้ได้มาจากรายงานขององค์การ



อนามัยโลกในระบบเครือข่ายข้อมูลข่าวสารการปลอดภัยด้านอาหารหรืออินโฟซานิเมอร์เจนซี (Ampersand Emergency) ประการสำคัญพบว่าการใช้สารเคมีอันตรายในอาหารที่จำหน่ายทั่วไปในตลาดของพวกเรานี้ปนเปื้อนด้วยสารฟอร์มาลิน (Formalin) บอเร็กซ์ (Borax) สารฟอกขาว สารกันราและสีสังเคราะห์ เป็นต้น การปนเปื้อนสารจุลินทรีย์จากการขนส่งและการจัดเก็บอาหารที่ไม่ถูกต้อง การปรุงอาหาร การใช้ภาชนะที่ไม่สะอาดหรือมีสารพิษปลดปล่อยออกมาจากการปนเปื้อนของอาหาร เนื่องจากปฏิกิริยาของเคมีและความร้อน-----

ปัญหาความไม่ปลอดภัยในอาหารของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นปัญหาทุกชั้นตอน ไม่ว่าจะต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกฎหมายมากมายเหลือเกินหลายฉบับ และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ชุมชน ไปถึงหน่วยงานของราชการ เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย และอีกมากมาย อันเป็นปัญหา เช่นเดียวกัน ประเทศอื่น ๆ ก็ประสบปัญหาเช่นนี้เหมือนกัน เขาจึงได้ปรับโครงการและสร้างหน่วยงานหน่วยงานขึ้นมารับรองความมั่นคงทางอาหารและความปลอดภัยของอาหารของประเทศอื่น ๆ ซึ่งเขาได้ปรับมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลเรื่องห่วงโซ่อาหารที่กระจุกกระจายอยู่ตามหน่วยราชการต่าง ๆ ไม่มีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่ประสานงานด้านนโยบายโดยภาพรวมเลย ทำให้การบริหารพัฒนาข้างต้นไม่มีเอกภาพ ไม่มีความต่อเนื่อง ไม่สามารถกำหนดหรือแบ่งความรับผิดชอบได้อย่างชัดเจน เกิดช่องว่างในการปฏิบัติงาน รวมทั้งปัญหาในการขาดบุคลากรขาดเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบควบคุมธุรกิจ การผลิต การจำหน่ายอาหารทั้งประเทศ ซึ่งบ่อยครั้งเราจะพบว่าอาหารที่ได้รับมาตรฐานการรับรองของ อย. หรือฮาลาลนี้ ไม่ได้สะอาดหรือปลอดภัยตามที่ควรจะเป็น อีกทั้งยังมีปัญหาด้านการตรวจสอบคุณภาพอาหารที่เข้ามาจากเขตชายแดนต่าง ๆ รวมถึงปัญหาที่จะต้องพัฒนาการผลิตอาหารให้มีมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น เพื่อมิให้เกิดการเสียเปรียบต่อการค้า แต่ประเทศคู่ค้าของเรา ซึ่งในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงกติกาโลกขึ้นมาสลับซับซ้อนมากมาย มีนโยบายการกีดกันทางการค้า จึงทำให้การกำหนดมาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยของด้านอาหารนี้เข้มข้นขึ้นทุกทีในเวทีโลก นอกจากนี้ สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ การจงใจใช้สารชีวภาพและสารเคมีอันตรายให้เกิดการปนเปื้อนในอาหาร ในลักษณะของการก่อการร้าย กำลังเกิดกระแสที่ตื่นตัวกันในระดับนานาชาติ กำลังเป็นภัยคุกคามที่จำเป็นจะต้องมีระบบป้องกันและมีศูนย์กลางเฝ้าเตือนภัยระดับประเทศ ทำหน้าที่เตรียมพร้อมป้องกันภัยพิบัติทางด้านอาหาร รวมทั้งร่วมมือประสานงานกัน ทั้งข้อมูลภายในประเทศและระหว่างประเทศที่จะต้องมีความลับไว และทันต่อสถานการณ์



จากเหตุผลที่ได้ประธานกรรมาธิการฯ เรียนมาข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีกฎหมายว่าด้วย
 คณะกรรมการอาหารแห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางของประเทศในการ
 กำหนดนโยบาย ทิศทางและยุทธศาสตร์การจัดการระบบอาหารให้ครบวงจร และเราต้อง
 มีศูนย์เตือนภัยเฝ้าระวังภัยแห่งชาติด้านความมั่นคงทางด้านอาหาร และความปลอดภัย
 ทางด้านอาหาร ในการประสานงานข่าวข้อมูลทางด้านอาหารปลอดภัย ทั้งในระดับ
 ประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งการกำกับดูแลประสานงาน ประเมินผลงานการปฏิบัติ
 ตามนโยบายของแผนงานบริหาร การพัฒนาความมั่นคงของทางอาหารให้เป็นเอกภาพ
 ต่อเนื่อง มีกลไกการดูแลทั้งด้านการนำเข้าและส่งออกได้อย่างเหมาะสม เราจะได้
 ไม่เสียเปรียบต่อคู่ค้าต่างประเทศ เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ที่เขาได้มีการจัดตั้งองค์กร
 นี้มาเกือบทุกประเทศในทั่วโลกแล้วนะคะ ฉะนั้นดิฉันจึงเห็นความจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง
 ที่ประเทศไทยจะต้องมีองค์กรคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ เช่นเดียวกับนานาประเทศ
 ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนในด้านสุขภาพตลอดชีวิต ให้มีความปลอดภัย
 ทางด้านอาหาร ตลอดจนเพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ จึงจำเป็นจะต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้ขึ้น” ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล : ท่านประธานฯ ครับ กระผม สมเกียรติ

อ่อนวิมล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมขอตั้งข้อสังเกตในเชิงคัดค้านในภาพรวม
 ไม่ใช่คัดค้านเฉพาะร่างฯ ที่ทางท่านสมาชิกฯ เสนอนะครับ คือหมายความว่า ข้อสังเกต
 ของผมโดยส่วนตัวที่อยู่ในสภาฯ แห่งนี้ในสถานภาพสมาชิกฯ ต่างสภา ในช่วงเกือบ
 ๑๐ ปีที่ผ่านมา ผมสังเกตเห็นว่ารัฐบาลครั้งที่รัฐบาลเสนอกฎหมายเองเป็นส่วนใหญ่
 มักจะได้ก่อตั้งคือ เสนอกฎหมายเพื่อก่อตั้งคณะกรรมการในทำนองที่จะเป็นองค์กรมหาชน
 อิสระ หรือกรรมการอิสระ หรือกรรมการที่อ้างเหตุผลว่ากระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ
 นั้นมีกำลังไม่พอ มีคนไม่พอ ประสานงานกันไม่ได้ ไม่รู้จักประสานงานกันหรือไม่มีเงิน
 ไม่มีความพร้อมก็จึงได้เกิดองค์กรทำนองนี้ขึ้นมากมาย บางองค์กรก็ต้องเพิ่มงบประมาณ
 ต่างหากพิเศษเฉพาะตัวมีความเป็นพิเศษก็คือ ใช้ภาษีอากรที่จัดไว้ให้อย่างที่มีเวลานี้



LIRT

ท่านรัฐมนตรีใช้คำว่า เอียมาร์ค (Earmark) คือกำหนดว่าเป็นภาษีมาจากรายได้
สรรพสามิตกลุ่มใด-----

- ๑๒/๑

องค์กรบางแห่งก็ใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย หรือไม่ก็มากตามความเป็นอิสระของตน เข้าอาคาร
สถานที่อยู่ รายได้ เงินเดือน สิทธิพิเศษ ก็ทำให้อย่างที่เรเห็นนะครับ งบประมาณประจำปี
ของรัฐบาลหลาย ๆ รัฐบาล หรือว่าหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาจะอยู่ประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์
ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีทั้งหมด ผมก็คิดว่าถ้าท่านสมาชิกฯ ที่เพิ่งจะเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติขึ้นมาอีก ก็คงจะออกมาในทำนองเดียวกัน
คือเมื่อสักครู่นี้ฟังแล้วก็อ้างเหตุผลทำนองเดียวกัน แล้วในที่สุดก็อาจจะเป็นองค์กรใหม่
จะมีคนมาน้อยแค่ไหนก็ตาม ผมก็เชื่อว่าไม่เท่ากับพลังของกระทรวง ทบวง กรมทั้งหมด
รวมกันหรอก เพราะฉะนั้นผมด้วยความเกรงใจเพื่อนสมาชิกฯ นะครับ ระยะนี้รัฐบาล
ชุดที่มาบริหารประเทศช่วงที่ปลดรัฐบาลชุดเก่าออกไปนี้ พวกเราและข้าราชการที่อยู่
นอกสภาฯ นี้จะขยันเสนอกฎหมายกันมาก อาจจะเป็นการกระตุ้นให้รัฐบาลขยันตามด้วย
หรืออย่างไรก็ได้แต่ก็ทำให้กฎหมายส่วนใหญ่เป็น ผมพูดแบบไม่สุภาพ ก็เป็นกฎหมาย
ฉวยโอกาส อาจจะเป็นกฎหมายที่ดีก็ได้ ซึ่งกลุ่มที่ผมสนใจก็ฉวยโอกาสทำกันหลายฉบับ
แต่ว่าถ้าไม่ใช้เงินเพิ่มเติมก็ดี เพราะฉะนั้นผมจึงขอค้านในหลักการรวมก่อนที่ท่านรัฐมนตรี
จะรับร่างไปพิจารณาตามฟอร์ม (Form) หรือรูปแบบที่ท่านมักจะทำด้วยความสุภาพ
เฉพาะกรณีนี้เป็นตัวอย่างเท่านั้น ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเพื่อนสมาชิกฯ จะไม่สบายใจที่ผมค้าน
เป็นการเฉพาะ เป็นตัวอย่างก็คือว่า สมมุติว่าเราเชื่อว่ากระทรวงต่าง ๆ ไม่พร้อม ไม่มี
งบประมาณ หรือว่าไม่มีกำลังคน ผมจะเสนอความคิดในเชิงนโยบาย ไม่ใช่กฎหมาย ก็คือว่า
รัฐบาลสามารถตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ ถ้ามีวิกฤติสำคัญชั่วคราว ๔ ปี ๕ ปี ๑๐ ปี แล้วก็
ประสานงานงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ หรือถ้าอย่างกรณีความมั่นคงทางอาหารนี้นะครับ
ซึ่งผมเห็นด้วยในหลักการและปัญหาที่เราควรจะต้องแก้แล้ว ผมเชื่อว่าทรัพยากรของชาตินี้
แก้ได้ แต่วิธีแก้ในแนวที่ผมอยากเสนอแนะก็คือว่า ให้เป็นคณะกรรมการระหว่างกระทรวง
คือถ้าเราคิดว่าเรามีปัญหาวิกฤติเรื่องความมั่นคงทางอาหาร หรือแม้ว่าไม่มีปัญหา แต่ที่เรา
จะสร้างคลังอาหาร หรือสร้างความมั่นคงทางอาหารและความปลอดภัย เราก็สร้างกรรมการ
ระหว่างกระทรวงขึ้นมา ก็ท่านนายกรัฐมนตรีก็สามารถเป็นประธานได้ หรือว่าจะให้
รัฐมนตรีกระทรวงที่เป็นหลัก ถ้าอาหารก็อาจจะเป็นกระทรวงเกษตรฯ อะไรทำนองนี้
ถ้าการค้าก็เป็นกระทรวงพาณิชย์ คือให้รัฐมนตรีของกระทรวงนั้น หรือแล้วแต่ท่านนายกฯ

จะมอบหมายให้เป็นประธานคณะกรรมการประสานงานคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ แล้วก็รวมทรัพยากรของทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ประชุมร่วมกันตลอดเวลา ก็ไม่มีความจำเป็นต้องเพิ่มงบประมาณใหม่ ถ้าเพิ่มก็น้อยเต็มที ก็คือ แบ่งส่วนงบประมาณจากกระทรวงต่าง ๆ บุคลากรก็แยกกันมา อันนี้ก็จะทำให้รัฐบาลไม่ใหญ่ขึ้น คือว่าข้าราชการระบบราชการทั้งหมดจะไม่ใหญ่ขึ้น ไม่ใช้งบประมาณมากจนเกินไป แล้วยังทำงานได้ ซึ่งผมเชื่อว่านับจำนวนข้าราชการในทุกกระทรวงรวมกันนี้เยอะพอที่จะสร้างประสิทธิภาพให้ทำงานได้มากกว่าเดิมครับ ก็ขอค้านโดยหลักการรวม รวมทั้งร่างฯ ฉบับนี้ด้วย เป็นร่างสุดท้ายที่ทำให้ผมต้องลุกขึ้นมาตั้งข้อสังเกตครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านครับ

นายวัฒนา สวรรยชาติ : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผม วัฒนา สวรรยชาติ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมเห็นด้วยที่จะมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าเราเป็นประเทศผลิตอาหารของโลก เป็นครัวของโลก ในขณะเดียวกันเราก็บริโภคกันผิด ๆ ถูก ๆ มานานพอสมควร ส่วนการบริหารทำอะไร อันนี้ผมจะไม่อภิปราย ผมอยากจะขอเพิ่มเติมสักเล็กน้อยเพื่อให้รัดกุมยิ่งขึ้น คือตรงมาตรา ๖ ข้อแรก (๑) ก็เป็นพวคนโยบาย ซึ่งก็ถูกต้องแล้วนะครับ ข้อ ๒ เป็นหลักเกณฑ์ -----

ส่วนข้อ ๓ การติดตามนี้ล่ะครับ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วก็รู้ดีที่จะหลวมไปนิดหนึ่ง นะครับ คือผมขออนุญาตนับจากบรรทัดล่างขึ้นมา บรรทัดที่ ๘ ตรงข้อความที่ว่า “โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดโรคอันเนื่องมาจากอาหาร ลมพิษในสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่ออาหารและระบบนิเวศน์” ตรงนี้คลุมไม่พอนะครับ ถ้าเราไปดูหลักการของกฎหมายก็คือ ๑. การประกันความปลอดภัยด้านอาหาร ๒. ความมั่นคงด้านอาหาร ๓. ก็คือการคุ้มครองสุขภาพประชาชน อันนี้คือตัวหลักการ แต่ตรงนี้คลุมไม่ครบนะครับ เพราะว่าขยายความอย่างไรก็ขยายไม่หมด ผมมีข้อเสนอว่าน่าจะใช้คำว่า ลมพิษอันตรายที่เกิดจากอาหาร คือมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดอันตรายอันเนื่องมาจากอาหาร ถ้าโดยคำนี้จะคลุมได้หมดเลยนะครับ ไม่ว่าจะเป็นอาหารที่มีเชื้อโรค อาหารที่มีมลพิษปนเปื้อน อาจจะเป็นพวกโลหะหนัก พวกสารเคมีอันตรายทั้งที่เจาะจงใส่ หรือไม่เจาะจงใส่ ที่เขาจะกำลังทำสงครามอาหาร อะไรกันนี้นะครับ แม้กระทั่งการบริโภคอาหารแบบไม่ถูกต้อง ก็คือมีกิน แต่ว่ากินไม่เป็นอะไรแบบนี้ ใช้คำว่า ความปลอดภัยด้านอาหารเพื่อลดอันตรายที่เกิดจากอาหาร นะครับ ขอบพระานโทษครับ เปลี่ยนเป็นว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดอันตรายที่เกิดจากอาหาร ถ้าแบบนี้ก็จะสามารถคลุมได้หมด ตามหลักการของตัวพระราชบัญญัติครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณจักรมณต์ ครับ

นายจักรมณต์ ภาสุกวนิช : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม จักรมณต์ ภาสุกวนิช สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมไม่ได้คัดค้านในเรื่องของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่มีข้อสังเกตอยู่ ๒ – ๓ ข้อ ในฐานะที่เคยดูเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน คือขณะนี้ มี พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับเรื่องของมาตรฐานอาหาร แล้วก็สุขภาพอนามัยจำนวนมาก แยกไปอยู่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตั้งแต่กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงสาธารณสุข



กระทรวงอุตสาหกรรม แล้วก็ยังมีเรื่องของสุขภาพ เรื่องเทศบาล เทศบัญญัติ อะไรอีกมากมายเกี่ยวกับเรื่องของความปลอดภัยนะครับ เรื่องของอาหาร ตั้งแต่ตัววัตถุดิบ ขึ้นมาจนกระทั่งถึงการส่งออก ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ก็ดูแลอยู่ เพราะฉะนั้นในเรื่องของความปลอดภัยของอาหาร ผมคิดว่าก็คงมีหน่วยงานดูแลพอสมควร แต่ว่าสิ่งที่ในมาตรา ๖ (๑) เขียนไว้ว่า “จะกำหนดกรอบนโยบายทิศทางการจัดระบบอาหารของประเทศ” อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ควรสนับสนุน แต่ผมเป็นห่วงว่าการมีหลายหน่วยงาน หลายองค์กร เข้ามาดูแล แล้วก็มาพยายามที่จะช่วยกันดูแลนะครับ ซึ่งก็คงเป็นเรื่องที่ดี แต่อาจจะกลายเป็นว่ามีคนมาดูแลมากแล้วก็เกิดมีปัญหาซ้อนซ้ำพอสมควร อย่างในอดีตที่ผ่านมาเราเคยมีปัญหาที่ว่า กระทรวงเกษตรฯ กระทรวงสาธารณสุขจะดูแลในเรื่องอาหาร หรือเรื่องใช้หัวคนก มาแล้ว ก็มีการตั้งเซ็นทรัลแล็บ (Central lab) ครบ แล้วเกิดปัญหามีความเห็นไม่ตรงกัน ตามมามากมาย แล้วขณะนี้ก็ยังรู้สึกว่าจะไม่จบนะครับ หลาย ๆ หน่วยงานเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยอาหารอย่างเดียว ส่วนในต่างประเทศนั้น โดยหลักก็จะไปเข้าเอฟดีเอ (FDA) คือ ฟู้ดแอนด์ดริคออธริตี (Food and Drug Authority) อันนั้นเขาจะเป็นตัวหลักเลย และเขาใช้ร่วมกันว่า เกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของประชาชน อะไรก็แล้วแต่ที่สัมผัสหรือกินนะครับ ก็รวมที่เดียวกัน เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนทั่วไปที่จะต้องเกี่ยวข้องกับ การใช้การกินทั้งหมดนะครับ แม้กระทั่งสัมผัส คือฟู้ดแอนด์ดริค (Food and Drug) นี้เขาจะถือว่า รวมกันทั้งหมด แต่ส่วนในเรื่องของนโยบายและกรอบสำหรับเรื่องอาหาร เรื่องความมั่นคง นั้นก็คงเป็นเรื่องอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ซึ่งผมก็แน่ใจว่าคงจะมีคนช่วยดูไว้ นั่นสิ่งที่จะฝากไว้ กรณีถ้าทางรัฐบาลรับไปก็คือว่าขอความกรุณาเช็ค (Check) หรือตรวจสอบว่า หน้าที่หรือ พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีอะไรบ้าง ความซ้ำซ้อนเป็นอย่างไร ไม่ควรจะมีซ้ำซ้อน มากจนเกินเหตุ ยิ่งทำให้เกิดความสับสนสำหรับผู้ปฏิบัติ แม้กระทั่งประชาชนเองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายบดินทร์ อัสวาณิชย์ : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายบดินทร์
อัสวาณิชย์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือในยุคนี้มีการตั้งองค์กรระดับชาติขึ้นมากครับ สิ่งที่น่าสังเกตก็
คือว่า ยิ่งมีองค์กรมาก ก็ยิ่งมีการควบคุมกำกับดูแลมากขึ้น เรามีการพูดกันมาโดยตลอดว่า
ระบบเศรษฐกิจของเราได้มาถึงจุด ๆ หนึ่งซึ่งเราควรจะต้องผ่อนคลายเรื่องของกฎระเบียบ
ควรจะมุ่งในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุนมากกว่า กระผมเองมีความเห็นตรงกับท่าน
ปลัดกระทรวง ขออนุญาตที่อ้างอิงถึงท่านที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ ว่าเท่าที่ดูในร่าง
กฎหมายฉบับนี้แล้ว อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้น จะเข้าซ้อนกับหน่วยราชการ
ที่มีในเรื่องซึ่งเกี่ยวกับอาหาร ซึ่งมีอยู่มากมายแล้วในขณะนี้ แล้วก็เป็นการอย่างหนัก
สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านผู้ประกอบการ ในขณะนี้ผู้ประกอบการ
แต่ละราย มีอยู่รายหนึ่งซึ่งผมเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ประกอบธุรกิจอย่างหนึ่ง มีไลเซนซ์
(Licence) ถึง ๑๐๐ กว่าไลเซนซ์ ที่จะต้องไปขออนุญาต เพราะฉะนั้นการเข้าซ้อนตรงนี้
ไม่ได้หมายความว่า จะทำให้การควบคุมดูแลดีขึ้นเสมอไป แต่เป็นการเพิ่มภาระ แล้วก็สร้าง
ความสับสนให้เกิดขึ้น กระผมเองเกรงว่าภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้จะไปแย่ง แล้วก็ไปตัดทอนขีดความสามารถของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้ว
ในเรื่องเหล่านี้ กระผมมีความเห็นว่า ถ้าหากว่าเราอยากจะมุ่งที่จะส่งเสริมให้มีการ
ควบคุมดูแลตรงนี้ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น น่าจะหาทางไปส่งเสริมให้ส่วนราชการ ซึ่งมีหน้าที่
ดูแลเรื่องเหล่านี้อยู่แล้วให้ทำงานโดยมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นมากกว่าที่จะไปสร้าง
ให้เกิดความสับสนมากขึ้นครับ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะยังไม่มี
ความจำเป็นในขณะนี้ แล้วน่าจะเป็นการสร้างภาระให้กับผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมากกว่าครับ
ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณสุนันทาครับ



LIRT

นางสุนันทา สมบุญธรรม : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพพะคะ จากเพื่อนสมาชิกฯ ซึ่งเพิ่งปราศรัยไปเมื่อครู่นี้พะคะ อยากจะอธิบายว่า จริง ๆ แล้ว จุดประสงค์ของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือการทำทุกอย่างให้เป็นซิงเกิล โพลีซี (Single Policy) เหมือนกับที่ท่านได้พูดว่า ทุกอย่างตอนนี้มันซ้ำซ้อนในหลายระดับ ถ้าเอาบุคคล ผู้มีคุณภาพหลาย ๆ ท่านพวกนี้มารวมกันในคณะกรรมการอาหารแห่งชาตินี้ เราจะ ออกมาฟอร์ม (Form) เป็นซิงเกิล โพลีซีของระดับชาติ ซึ่งจะไม่มีการซ้ำซ้อน ปัญหาคือ ความซ้ำซ้อนนี้พะคะ ดิฉันเห็นด้วย ถึงสนใจทางด้านคณะกรรมการอาหาร แล้วเราก็ไม่ได้ จะใช้งบประมาณเพิ่มขึ้น จะเอาจากกระทรวง ทบวง กรมทั้งหลายที่มีผู้คนที่เกี่ยวข้อง อยู่แล้วนี้มาสนับสนุนการเบรนสตรอม (Brainstorm) เพื่อให้ได้โพลีซีระดับชาติ ซึ่งดิฉันเห็นว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในช่วงนี้ แล้วก็ประเทศอื่นเขาก็มีองค์กร อาหารแห่งชาติของเขา มีองค์กรอาหาร โลก แล้วตอนนี้เกี่ยวกับเรื่อง โกลบอล ไลเซชัน (Globalization) หรือ โลกาภิวัตน์ ทุกอย่างนี้ถึงกันด้วยความรวดเร็ว ถ้าทุกครั้งเราจะต้อง มานั่งจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษเป็นรุ่น ๆ ไปนี้ ดิฉันขอรับประกันว่าไม่ทันโลก ไม่ทันการณ์ แต่ตัวอย่างโดยเฉพาะเรื่อง โรคระบาด เรื่องอะไรทั้งหลายนี้ แต่การจัดให้ ผู้คนมาอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อนเป็นคณะเดียวกันนี้ สามารถจะฟอร์มให้มันเป็นซิงเกิล โพลีซี ได้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และของความปลอดภัยของประชาชนที่จะ บริโภคอาหาร ขอขอบพระคุณพะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ครั้น รัฐบาลขอรับ
มาพิจารณาตามข้อบังคับฯ ก่อนที่สภาจะลงมติรับหลักการก่อน ๓๐ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอรับร่าง
พระราชบัญญัติไปศึกษาพิจารณาจะส่งผลเข้ามาภายใน ๓๐ วัน ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ
ถือเป็นมติครับ เป็นอันจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ
พ.ศ.

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม

วันนี้มีกระทั่งถามสด ๑ กระทั่งนะครับ ให้ใช้เวลาถามตอบ ๓๐ นาทีนะครับ
และกระทั่งถามสดแต่ละครั้งถามได้ด้วยวาจาได้เรื่องละไม่เกิน ๓ ครั้ง เป็นกระทั่งสดเรื่อง
เหตุการณ์จลาจลย่อยที่สี่เสาเทเวศร์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ คุณค่านุณ
สิทธิสมาน เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามนายกรัฐมนตรีนะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านถามได้ครับ
นายคำณูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ครับ
แรงผลักดันเบื้องหลังเหตุการณ์จลาจลย่อยที่สี่เสาเทเวศร์ เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมาคืออะไร
กระผมคงไม่ต้องกล่าวให้มากความอีกต่อไป เพราะว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้
ชัดเจนที่สุดแล้วในสารฉบับที่ท่านอ่านอย่างเป็นทางการต่อหน้า พลเอก เปรม
ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ เมื่อบ่ายวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา
ขณะที่ท่านนำคณะรัฐมนตรีไปกราบการวะ ขออนุญาตคัดบางช่วงนะครับ ในห้วงเวลา
ที่ผ่านมาได้มีบุคคลบางกลุ่มที่มีความขัดแย้งทางการเมือง และสูญเสียผลประโยชน์ได้
ออกมาเคลื่อนไหวชุมนุม เรียกร้อง กล่าวหา กล่าวพาดพิง โจมตี ใส่ร้ายป้ายสี ฯพณฯ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษอย่างต่อเนื่อง กลุ่มดังกล่าว
มีเจตนาที่จะทำลายสถาบันเบื้องสูงที่อยู่คู่ประเทศไทย และเป็นที่ยิ่งของประชาชน
เพียงเพื่อหวังผลทางการเมือง ขออนุญาตขีดเส้นใต้ตรงประโยคต่อไปนี้ของ ฯพณฯ
นายฯ นะครับ กลุ่มดังกล่าวมีเจตนาที่จะทำลายสถาบันเบื้องสูงที่อยู่คู่ประเทศไทย
และเป็นที่ยิ่งของประชาชนเพียงเพื่อหวังผลทางการเมือง ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีที่
กระผมจงใจใช้คำว่า การจลาจลย่อยกับเหตุการณ์เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ก็เพราะว่าหลักฐาน
ตั้งแต่การยึดรถขนขยะ การทำร้ายคนขับตั้งแต่ช่วงบ่ายมาจนถึงการทำลายทรัพย์สิน
สาธารณะ ทำร้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยไม้ อัฐิปลูณน แก้วอี และริ้วเหล็ก และไปจบลงด้วย
ความพยายามขับรถชนเจ้าหน้าที่ตำรวจในตอนดึก ไม่ใช่แค่การชุมนุม หรือการเคลื่อนไหว
แล้วนะครับ แต่เป็นการปรับยุทธศาสตร์ใหม่ด้วยการจู่โจมการจลาจลย่อยครั้งที่ ๑ ขึ้น
ท่านประธานฯ ครับ จากนั้นไปกระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ขอใช้เวลา ๔ นาทีครึ่ง
พาเพื่อนสมาชิกฯ และรัฐบาลย้อนไปดูหลักฐานที่ว่านี้ครับ เจ้าหน้าที่ครับ ขอความกรุณา
ขอภาพและเสียงบรรยายจากวีทีอาร์ (VTR) ที่เตรียมมาด้วยครับ

(มีการฉายภาพวีทีอาร์)



ท่านประธานฯ ครับ ภาพนี้มาจากเอเอสทีวี (ASTV) นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ฯพณฯ นายกฯ ไม่ได้บอกว่าบุคคลบางกลุ่มในประโยชน์ของท่านคือใคร แต่กระผมขอฟังครั้งหลังจากอภิปรายไป ณ ที่นี้ ๒ ครั้ง ครั้งแรกเป็นญัตติเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ครั้งที่ ๒ ในการอภิปรายวิจารณ์ผลงานของรัฐบาลเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม แกนหลักของบุคคลบางกลุ่มในที่นี้ก็คือกลุ่มบุคคลที่ผมเรียกว่า ทุนheimเกริมกับคอมมิวนิสต์อารมณ์ค้าง แล้วก็ล่าสุดจากการสำรวจก็มีแกนนำรองเป็นนักเคลื่อนไหวประเภทโรนินที่สั่งสมประสบการณ์มาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีถนัดในการเคลื่อนไหวในเชิงสุดโต่ง แสวงหาความรุนแรง แล้วก็เคยอยู่ในกลุ่มของนักศึกษาที่เผาตัวตายมาแล้วเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๓ ท่านประธานฯ ครับ เป้าหมายสูงสุดของพวกเขาก็คือ ก่อร่างสร้างระบอบประชาธิปไตยของปวงประชามหาชนที่มีสาระสำคัญที่สุดว่า ปวงชนชาวไทยเป็นทั้งเจ้าของอำนาจอธิปไตยและผู้ใช้อำนาจนั้นด้วยตนเองขึ้นมาแทนที่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขบางคนในคนกลุ่มนี้เคยประกาศว่า ยอมรับระบบศักดินาไทยไม่ได้ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๐ และคำว่า อยากเห็นสงครามประชาชนที่ไม่มีการจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งประกาศยุทธศาสตร์ คำว่า ล้ม โคน เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ พวกเขาหันปลายหอกพุ่งเป้าที่ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มาแล้วอย่างเปิดเผยไม่ต่ำกว่า ๔ เดือนที่ผ่านมา ไม่ใช่เรื่องบังเอิญครับท่านประธานฯ เพราะว่าสถานภาพของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้นจะต้องพิจารณาให้รอบด้าน ประการหนึ่ง ท่านเป็นประธานองคมนตรี ประการหนึ่งท่านเป็นรัฐบุรุษ ประการหนึ่ง ท่านเป็นสามัญชนคนที่ ๓ นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นโบราณราชประเพณีพรตน์ราชวรภรณ์ ประการหนึ่ง ท่านได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาธิบดี ชั้นสูงสุดชั้นหนึ่ง เสนางคะบดี ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีคนเดียวที่อยู่ในตำแหน่งแบบรวดเดียวติดต่อกันนานกว่านายกรัฐมนตรีคนก่อน ๆ คือตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๑ ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นนายกรัฐมนตรีรวม ๕ สมัย ครั้นพ้นตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแล้วก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นองคมนตรีในเกือบจะทันทีที่พ้นจากตำแหน่งคือ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๑ ในวันเดียวกันนั่นเอง

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ อันเป็นโบราณมงคล นพรัตน์ราชวราภรณ์ ซึ่งเป็นเครื่องราชฯ สูงสุดลำดับที่ ๓ อันถือเป็นขั้นสูงสุดที่สามัญชน จะพึงได้รับ และหลังจากนั้นอีกเพียง ๖ วันคือวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๓๑ ทรงมี พระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ประกาศพระบรมราชโองการยกย่อง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นรัฐบุรุษ ดังประกาศพระบรมราชโองการฉบับนี้ครับ ขออนุญาตอ่าน บางตอน ท่านประธานฯ “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่นายกรัฐมนตรีนำความ กราบบังคมทูลว่า พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้เคยได้รับราชการสนองพระเดชพระคุณ ในตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ทั้งด้านการทหาร และการบริหารราชการแผ่นดินมาหลายตำแหน่ง ครั้งสุดท้ายได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาเป็นเวลานานถึง ๘ ปี ๕ เดือนเศษ ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จนเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ และความเป็นอยู่ของชาวชนบทให้มั่นคง อันเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ เป็นอเนกประการ จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ยกย่อง พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้ในฐานะรัฐบุรุษเพื่อเป็นเกียรติประวัติและตัวอย่างอันดีงามต่อไป”-----

นอกจากนั้น ในขณะที่ท่านเป็นองคมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์รามาชิปติฯ ชั้นที่ ๑ เสนางคะบดี เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๓ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตำแหน่งหน้าที่เกียรติยศและเกียรติศักดิ์ของพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นั้น ดังที่กระผมได้บรรยายมาส่วนแต่ได้มาโดยพระบรมราชโองการทั้งสิ้น การที่มีผู้ที่ยังบังอาจดำเนินการจาบจ้วงล่วงเกินท่านด้วยความเท็จอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลา ๔ เดือนน่าจะถือได้ว่าเข้าข่ายละเมิดต่อพระราชอำนาจและหมู่พระบรมราชโองการนั้น ๆ ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกป้องชีวิตทรัพย์สิน รักษาความรู้สึก รักษาเกียรติยศเกียรติศักดิ์ของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ไว้อย่างถึงที่สุดนั้น จึงไม่ใช่เพียงเพื่อตัวท่านในฐานะคนดีของแผ่นดินคนหนึ่งเท่านั้น หากแต่ยังเพื่อพิทักษ์พระราชอำนาจและพระบรมราชโองการฉบับต่าง ๆ ไว้ด้วยท่านประธานฯ ครับ และในเมื่อ ๔ พณฯ นายกฯ ก็รู้แล้วว่าพวกคนเหล่านี้มีเจตนาที่จะทำลายสถาบันเบื้องสูงที่อยู่คู่ประเทศไทยและเป็นที่พักของประชาชนเพียงเพื่อหวังผลทางการเมืองอันนี้คือคำของ ๔ พณฯ นายกฯ นะครับ กระผมก็เลยเกิดความสงสัยจึงอยากจะขอทราบเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลด้วยความเคารพ รวมทั้งสิ้น ๔ คำถามรวดเดียว นะครับ เนื่องจากเวลามีจำกัด

ข้อที่ ๑ รัฐบาลบริหารจัดการอย่างไรถึงได้ปล่อยให้พวกที่อยากเห็นสงครามประชาชนที่ประกาศชัดเจนว่าจะคว่ำ ล้ม โค่น เค้นขบวนไปถึงบ้านสี่เสาเทเวศร์แล้วก่อความวุ่นวายอยู่ได้นานกว่า ๖ ชั่วโมง แล้วยังกลับไปร้องรำทำเพลงต่อที่สนามหลวงจนถึงเข้านี้คือคำถามข้อที่ ๑ นะครับ

คำถามข้อที่ ๒ รัฐบาลบริหารจัดการสลายฝูงชนอย่างไร ถึงต้องพยายามถึง ๓ - ๔ ครั้งอย่างค่อนข้างทุลักทุเลระหว่างเวลา ๒๑.๒๐ นาฬิกา จนถึงเวลาเกือบจะ ๒๓.๐๐ นาฬิกา ประเด็นนี้สำคัญเพราะว่าหลังจากการสลายฝูงชนไม่สำเร็จในแต่ละครั้งย่อมไปเพิ่มความแค้นและความอึกเขิมให้แก่ฝูงชนขึ้นมาจนการสลายครั้งต่อไปจะยากขึ้นนี้คือคำถามข้อที่ ๒ นะครับ



คำถามข้อที่ ๑ เป็นเรื่องของอนาคตอันใกล้ นับจากนี้รัฐบาลจะมีมาตรการ
ทางการบริหาร ๑ นะครับ มาตรการทางการบริหาร และ ๒. มาตรการทางนิติบัญญัติ
อย่างไรบ้างที่จะรับมือกับพวกที่มีเจตนาที่จะทำลายสถาบันเบื้องสูงที่อยู่คู่ประเทศไทย
และเป็นที่พักพิงของประชาชนเพียงเพื่อหวังผลทางการเมืองตามคำของ ฯพณฯ นายกฯ
นี่คือคำถามที่ ๑ ครับ

สุดท้ายคำถามที่ ๔ ครับท่านประธานฯ ความผิดพลาดของคนเหล่านี้
เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา ก็คือเปิดเผยตนเองว่าเป็นฝ่ายริเริ่มก่อความรุนแรงก่อน แต่รัฐบาล
ได้ใช้จุดผิดพลาดของพวกเขาขยายผลได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งในระดับภายในประเทศ
และ โดยเฉพาะในระดับระหว่างประเทศ สื่อของรัฐ ยกเว้นสถานีโทรทัศน์กองทัพบก
ช่อง ๕ ทำอะไรอยู่ครับ โฆษกรัฐบาลและรองโฆษกรัฐบาลทำอะไรอยู่ครับ และเมื่อไร
รัฐบาลจะเปลี่ยนแปลงเสียที ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

- ๑๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรี ท่านมีเวลาสำหรับกระทู้นี้อีก ๑๒ นาทีครับ

พลเอก บุญรอด สมทัศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ และท่านสมาชิกสภาฯ ผู้มีเกียรติที่เคารพครับ กระผม พลเอก บุญรอด สมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้มาตอบชี้แจง ก่อนอื่นขอเรียนว่ารัฐบาลทุกคนมีความเจ็บปวดที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น เนื่องจากว่ารัฐบาลมีความปรารถนาดีที่ไปจัดการกับกลุ่มที่เราเรียกว่า มือบด้วยสันติวิธี โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มไหน และมีมาตรการทางกฎหมายรองรับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ทุกท่านได้รับทราบเป็นอย่างดี เป็นเหตุการณ์ที่เหนือความคาดหมายและทางฝ่ายความมั่นคงนี้ไม่ถึงที่มือบจะมีเจตนาใช้ความรุนแรงในส่วนองฝ่ายความมั่นคงก็ได้เตรียมการที่จะปฏิบัติต่อกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบตามระเบียบปฏิบัติประจำ คือมีทั้งมาตรการของตำรวจ และมาตรการของทางทหาร สำหรับมาตรการของตำรวจนั้นก็ได้มีการปฏิบัติตามแผนของกองบัญชาการตำรวจนครบาลที่จะดำเนินการกับกลุ่มผู้เดินขบวน โดยใช้กำลังทั้งสิ้นประมาณ ๑๐ กองร้อย ซึ่งกองร้อยหนึ่งก็จะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ประมาณ ๑๕๐ นาย สำหรับทางทหารก็มีเตรียมกองร้อยปราบจลาจลไว้ ๔ กองร้อย แต่การปฏิบัตินั้นต้องเป็นไปตามขั้นตอน จากเขาไปหาหนัก ในขั้นต้นก็เป็นหน้าที่ของตำรวจที่จะรักษาความสงบเรียบร้อย ที่ผ่านมาจากตำรวจก็ประสบความสำเร็จพอสมควรในการเจรจากับกลุ่มผู้เดินขบวน เพราะไม่เคยมีเหตุการณ์ที่เรียกว่าใช้ความรุนแรงและละเมิดข้อตกลงในการเดินขบวนอย่างสันติ เพราะฉะนั้นตำรวจที่รักษาความสงบนั้นก็ไปโดยที่ไม่มีอะไร มีแต่ไล่ ไม่มีกระบอง เพราะเหตุว่าไม่อยากจะให้เห็นว่าเตรียมใช้ที่จะตอบโต้ความรุนแรง และที่ผ่านมาก็อย่างที่เรียนให้ทราบว่าไม่เคยปรากฏ และลักษณะภายนอกไม่มีแบบนั้น แต่พอวันที่ ๒๒ ประมาณ ๑๕.๓๐ น. ที่ทางมือบได้ผ่านด่านต่าง ๆ แล้วก็ไปจนกระทั่งถึงสะพานมัฆวาน ใช้เวลา ๕ นาทีที่ผ่าน สะพานมัฆวานนั้นถือว่าเป็นด่านที่แข็งแรงที่สุด ก็ได้ผ่านด่านนี้ไปได้ จากนั้นก็ไปถึงหน้าบ้านสี่เสาฯ ไม่ยากนัก ซึ่งใน



กระบวนการในการที่จะจัดการกับม็อบนั้นก็ยังอยู่ในกระบวนการของตำรวจอยู่ในการที่จะ
 เจรจา และสุดท้ายก็ผลักดัน ผมขอสรุปว่าในการผลักดันหลายครั้งนั้น ๓ ครั้งแรกก็โดย
 ใช้โล่อย่างเดียวนี่จะดัน ซึ่งก็ไม่ประสบความสำเร็จเพราะว่าได้รับการตอบโต้จากกลุ่มนั้น
 ครั้งสุดท้ายที่ประสบความสำเร็จก็มีอยู่ ๒ ประการ คือ ๑. ม็อบก็เริ่มเหลือไม่มากนัก น้อยลง
 ๒. ทางทหารก็ให้ยืมไม้กระบองในการที่จะไปตอบโต้-----

สรุปก็ผลักดันได้สำเร็จ ก็ว่าทางตำรวจได้ใช้ความอดทนและอดกลั้นในการทำงานครั้งนี้ เป็นอย่างสูง จนกระทั่งมีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บในเฉพาะของส่วนตำรวจนี้ ๒๒๗ นาย นี่เป็น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งทางฝ่ายความมั่นคงทุกคนก็มีความเสียใจที่ไม่สามารถยับยั้งเหตุการณ์ นี้ได้ อย่างที่ผมเรียนให้ทราบตอนต้นว่า มันเหนือความคาดหมาย ที่เราเสียใจมากที่สุดก็คือ ทำให้ท่านประธานองคมนตรีมีความรู้สึกที่เจ็บปวด และการที่ท่านฟังการโจมตีด้วย ถ้อยคำที่หยาบคาย ด้วยถ้อยคำที่ เบี่ยงเบน เป็นถ้อยคำที่ไม่เป็นความจริง ซึ่งท่านเป็นคนที่มี เมตตาธรรมอยู่แล้ว และก็อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ตั้งกระทู้ได้เรียนถึงประวัติและ ศักดิ์ศรี เกียรติศักดิ์ เกียรติยศในการทำงานมาตลอด ผมว่าทุกคนในประเทศไทย แม้กระทั่ง เด็กก็รู้ว่า ท่านเป็นปูชนียบุคคล ท่านเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความ จงรักภักดีต่อสถาบันเป็นอย่างสูง เหนือสิ่งอื่นใดก็คือ ท่านมีความสะอาด คือ ในเรื่องการ ทุจริตที่เป็นตัวอย่างให้กับคนรุ่นหลังต่อไป ผมอยากจะเรียนว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ทุกคน มีความเจ็บปวด สำหรับมาตรการในการดำเนินการต่อไป ทางรัฐบาลก็ได้ประกาศอย่าง ชัดเจนแล้วว่าจะไม่ให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก แล้วก็ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่าง เคร่งครัด กล่าวคือ ในขั้นต้นก็จะให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรับผิดชอบในการควบคุม มือไม่ให้ก่อความไม่สงบ และถ้าหากว่าไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์รุนแรงที่เกิดขึ้นได้ ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายทหารที่จะเข้ามาใช้กฎหมาย ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.ก. ภาวะฉุกเฉิน หรือ พ.ร.บ. กฎอัยการศึกตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้กำลังทหารที่ได้เตรียมพร้อมอยู่แล้ว ทั้งนี้ ก็ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ทางรัฐบาลก็ยังมั่นนโยบายที่ไม่อยากจะใช้ความรุนแรงและ อยากจะให้พวกที่หลงผิดมาต่อสู่ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากว่าเราก็จะ มีการเลือกตั้งภายใน ๕ เดือนอยู่แล้ว ในขั้นต้นนี้ก็ขอตอบเพียงเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้ถามมีเวลาอีก ๒ นาที ท่านสามารถถามได้ เชิญ อย่าให้เกินเวลา

นายคำณูณ สิทธิสมาน : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คงจะไม่ถามต่อ และก็คงจะไม่ขอต่อเวลานะครับ แต่ว่าขอกราบเรียน กราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหม ผ่านท่านประธานฯ ไปด้วยครับ ขอยืนยันว่าเจตนารมณ์ในการตั้งกระทู้

ไม่ได้มีเจตนาที่จะชักฟอกหรือว่ารื้อฟื้นความเจ็บปวดนี้ขึ้นมาพูดอีก แต่ด้วยความจำเป็นที่จะต้องต่อย้ำความจริงที่เกิดขึ้นบางประการ และถ้าจะมีประการใดที่กระผมจะขอฝากไว้ก็คือ ในคำถามประการสุดท้ายก็คือว่า สิ่งที่กระผมได้พูดมาตลอดระยะเวลาหลายเดือนก็คือ การรुकทางปัญญาในหมู่ประชาชน การรुकทางด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงในหมู่ประชาชนทั้งในประเทศและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างประเทศ การปฏิรูปสื่อของรัฐนั้น จนกระทั่งถึงบัดนี้เรายังมองไม่เห็น -----

เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นนั้น สื่อของรัฐเท่าที่ออกข่าวออกไปก็ยังเป็นเหตุการณ์เหมือนปกติ
ธรรมดา ยกเว้นช่อง ๕ ซึ่งเรื่องเหล่านี้ก็จะทำให้เวลาที่ฝ่ายที่ไม่ปรารถนาดีนี้เขาพลาดแล้วเรา
ไม่สามารถจะใช้จุดพลาดของเขามาก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในทางตรงกันข้าม เขายัง
กลับไปกล่าวประกาศบิดเบือนต่อต่างประเทศอีก ซึ่งในกรณีนี้กระผมไม่ได้มีเรื่องอะไร
เป็นส่วนตัวกับ โฆษก รองโฆษก หรือสำนักงานโฆษกของรัฐบาลนะครับ แต่ว่าเรื่องแบบนี้
จะต้องกระทำในทันที โดยเฉพาะในเรื่องต่างประเทศ รอให้เวลาผ่านไป ๑ วัน ๒ วันก็สาย
เกินไปแล้วครับ สื่อสมัยนี้เร็วชั่วพริบตา อันนี้เป็นประการสำคัญที่กระผมจะฝากกราบเรียน
ไว้ แล้วอยากจะหวังว่าเราคงจะไม่เห็นสิ่งที่เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาแล้ว คำว่า ไม่คาดคิด
หรือคาดไม่ถึงนี้ไม่มีประโยชน์ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุดละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา
กระทู้ถามสดนะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามทั่วไป วันนี้มีกระทู้ถามทั่วไป ๓ กระทู้ ขอให้ใช้เวลา
ในการถามตอบกระทู้ละ ๓๐ นาที สำหรับกระทู้ถามทั่วไปนี้ผู้ตั้งกระทู้ถามมีสิทธิซักถามได้
อีก ๑ ครั้งหลังจากที่ทางรัฐบาลตอบแล้วนะครับ

กระทู้ถามที่ ๑ เรื่อง ความคืบหน้าการพิจารณาแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
ของผู้ประกอบกิจการ คุณชนินท์ โทณวนิก เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญตั้งคำถามครับ

นายชินนทน์ โทณวุฒิ : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ กระผม
นายชินนทน์ โทณวุฒิ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยเรื่องที่เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ประกอบการทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
มีปัญหาอยู่มานาน คืออยากจะถามเรื่องการสืบหน้าการพิจารณาแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อน
ของผู้ประกอบกิจการอาคารควบคุม คือสืบเนื่องมาจากการออกกฎกระทรวงตามกฎหมาย
ควบคุมอาคาร เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้การเก็บรักษา การที่มีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่ง
ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย และกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายและการจัดให้มีบุคคลและ
สิ่งจำเป็นในการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ในกฎกระทรวง ๕ (๑๑) ให้มีการประกาศ
กระทรวงมหาดไทย กำหนดอุปกรณ์เครื่องช่วยในการหนีไฟออกจากอาคารที่ประกอบ
กิจการตามประกาศ และในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ ต่อมา กระทรวงมหาดไทยได้ออก
ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้ผู้ประกอบการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายมีไว้
ซึ่งอุปกรณ์เครื่องช่วยในการหนีไฟจากอาคารที่ประกอบกิจการ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ
อุปกรณ์ที่ต้องมี

๑. หน้ากากป้องกัน ไร่ร้อนและควันพิษ

๒. ไฟฉายฉุกเฉิน

๓. คู่มือความปลอดภัยและข้อควรปฏิบัติขณะเกิดเพลิงไหม้อาคารที่ต้องมี
อุปกรณ์ตามกฎหมายกระทรวงก็คือ

๑. กิจการ โรงแรม กิจการอาคารชุด กิจการสถานพยาบาล ต้องมีหน้ากาก
ป้องกัน ไร่ร้อนและควันพิษห้องละ ๒ ชุด และพื้นที่อื่น ๆ ๑ ชุด ต่อ ๒๐๐ ตารางเมตร

๒. กิจการห้างสรรพสินค้า กิจการ โรงมหรสพ กิจการหอประชุม ต้องมี
หน้ากาก ๑ ชุดต่อพื้นที่ ๑๐๐ ตารางเมตร



LIRT

๓. กิจการอาคารสำนักงาน กิจการภัตตาคารและสถานบริการ กิจการสถานศึกษา กิจการสถานกวดวิชา และกิจการสถานีรถไฟ ต้องมีหน้าาก ๑ จุดต่อพื้นที่ ๒๕ ตารางเมตร และในกฎกระทรวงนี้ก็ได้ให้ระบุไว้ว่า หน้าากต้องมีคุณภาพแบบไหน มีลักษณะแบบไหน อย่างยกตัวอย่างเช่น จะต้องสามารถทนความร้อนได้ถึง ๘๐๐ องศา และในการติดตั้งอุปกรณ์ก็ต้องสามารถให้ผู้ที่มาใช้บริการในสถานที่เหล่านั้นต้องสามารถหยิบใช้ได้

การสำรวจของผู้ประกอบการหลังจากปี ๒๕๔๘ เดือนมีนาคมที่มีการประกาศออกมาแล้ว สิ่งที่ตกอย่างหนึ่งก็คืออุปกรณ์เหล่านี้ในประเทศไทยมีบริษัทที่สั่งเข้ามาขายไม่กี่บริษัท อีกอันหนึ่งก็คือราคาของอุปกรณ์เหล่านี้มีราคาตั้งแต่ประมาณ ๓,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ กว่าบาทต่อชิ้น -----

เพราะฉะนั้นตามกฎหมายของกฎกระทรวงที่กระทรวงออกมานี้ ในการธุรกิจ ยกตัวอย่างแค่ ธุรกิจโรงแรมอย่างเดียวที่ต้องมีโดยเฉลี่ยแล้วประมาณห้องละ ๒ ชั้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์นี้เพิ่มขึ้นประมาณห้องละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าธุรกิจโรงแรมโดยรวมในประเทศไทยขณะนี้ซึ่งมีจำนวนห้องพักทั้งหมดประมาณ ๓ แสนห้อง การลงทุนของธุรกิจที่ทำทางด้านธุรกิจ โรงแรมกับอุปกรณ์ชนิดนี้ อย่างเดียวตกประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท และอุปกรณ์ชนิดนี้สามารถใช้ได้ประมาณแค่ ๔ - ๕ ปี หลังจากที่มีการประกาศกฎกระทรวงดังกล่าวผู้ประกอบการทั้งหลายได้มีหนังสือถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ทบทวนเฉพาะเรื่องหน้ากากป้องกันไอรื้อนและควันพิษ และทางกระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอัคคีภัยพิจารณา ซึ่งผลจากการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้มีมติให้ยกเลิกการใช้หน้ากากป้องกันไอรื้อนและควันพิษไปก่อน โดยให้สำนักงานมาตรฐานการป้องกันสาธารณภัย กลุ่มงานกฎหมาย ดำเนินการยกร่างประกาศกระทรวงเพื่อแก้ไขประกาศกระทรวงเดิมและเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป เกือบ ๒ ปีที่ผ่านมาจากที่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการดังกล่าวมีมติจนถึง ณ บัดนี้ ประกาศกระทรวงดังกล่าว ยังร่างไม่เสร็จ ทั้ง ๆ ที่ถ้าเปรียบเทียบกับความเร็วของการร่างประกาศของกระทรวงฉบับแรก เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘ ที่ออกตามความในกฎกระทรวงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ซึ่งใช้เวลาเพียง ๒๐ วัน อยากจะขอเรียนถามผ่านท่านประธานฯ ถึงท่านรัฐมนตรี นะครับว่า

๑. ขณะนี้การพิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการกิจการตามที่ทำหนังสือได้แจ้งให้กับกระทรวงมหาดไทยมีผลพิจารณาเป็นอย่างไร

๒. ประเทศที่มีกฎหมายบังคับให้มีอุปกรณ์หน้ากากป้องกันไอรื้อนและควันพิษนอกจากประเทศไทยมีประเทศใดบ้าง และทั้งนี้อุปกรณ์ดังกล่าวที่ทำการซื้อขายกันในประเทศนั้น ๆ มีราคาเท่าไร และทราบราคาที่กำหนดซื้อขายอุปกรณ์ดังกล่าวในประเทศไทยในขณะนี้หรือไม่ อย่างไร



๓. กระทรวงมหาดไทยทราบเรื่องกรณีที่มีเจ้าหน้าที่หลายเขต โดยเฉพาะ
ในกรุงเทพมหานครออกไปขอตรวจสถานประกอบการหลายแห่ง และพยายามให้มีการซื้อ
อุปกรณ์หน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยผู้ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยให้เป็นผู้ตอบกระทู้ถาม เรื่อง ความคืบหน้าการพิจารณาแก้ไขปัญหา
ความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ ขออนุญาตกราบเรียนว่าต่อกระทู้ถามของ
ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งเป็นเรื่องที่สืบเนื่องจากการที่กระทรวงมหาดไทย
ได้ออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ให้ผู้ประกอบการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัย
ได้ง่ายมีไว้ซึ่งอุปกรณ์เครื่องช่วยในการหนีภัยจากอาคารที่ประกอบการ ทั้งนี้ โดยอาศัย
อำนาจตามความในข้อ ๕ (๑๑) แห่งกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขในการใช้ การเก็บรักษา
การมีไว้ในครอบครอง-----

ซึ่งสิ่งที่ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายและกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายและการจัดให้มีบุคคลและสิ่งจำเป็นในการป้องกันระงับอัคคีภัย พุทธศักราช ๒๕๔๘ ทำให้ผู้ประกอบการกิจการตามประกาศดังกล่าวได้รับความเดือดร้อน ซึ่งทางสมาคมผู้ประกอบการหลายสมาคมก็ได้ทำหนังสือแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของผู้ประกอบการหลายครั้ง แต่ก็ได้รับคำตอบว่าอยู่ระหว่างการพิจารณานั้นคือที่มาของประเด็นของกระทู้ถาม ดังนั้น ก่อนที่ผมจะได้กราบเรียนต่อประเด็นคำถามขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า ปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนนั้นรัฐบาลจะต้องรับไปพิจารณาแก้ไข แต่การแก้ไขปัญหานั้นบางครั้งนั้นยอมรับว่ามีปัจจัยหลายประการที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นปัญหาที่เป็นปัญหากระทู้ถามในวันนี้ก็เช่นกัน ในการพิจารณาแก้ไขปัญหานั้นสิ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการไปและที่ได้ตระหนักและคำนึงถึงที่สุดก็คิดว่ามาตรการทั้งหลายที่จะออกไปนั้นหรือข้อกำหนดที่ออกไปนั้นเป็นการยอมรับที่เป็นสากล เพราะฉะนั้นเรื่องการยอมรับเรื่องความปลอดภัยในระดับใดก็เป็นประการสำคัญและเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่ามาตราดังกล่าวนั้นเป็นสิ่งดี

กระทู้ถามที่ ๑ เป็นคำถามที่ว่า ขณะนี้การพิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของผู้ประกอบการตามที่ทำหนังสือแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยมีผลการพิจารณาเป็นอย่างไรนั้น ผมขอกราบเรียนเป็นคำตอบว่า ปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการในประเด็นที่ถามนั้นต้องการที่จะให้ การที่จัดให้มีหน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษ ด้วยเหตุผลและความจำเป็นในส่วนนี้ เนื่องจากปัจจุบันอาคารสูง ซึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๒๓ เมตรขึ้นไป ตลอดถึงอาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีพื้นที่รวมตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ที่ผู้ประกอบการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงสูงต่อการสูญเสียชีวิตร่างกายและทรัพย์สินจากอัคคีภัย อันนี้คือเป็นเหตุผลและความจำเป็น หากอาคารดังกล่าวมีการประกอบการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ก็ยังมีความเสี่ยงมากขึ้น ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการป้องกันและระงับอัคคีภัยก็มีข้อจำกัดในการเข้าไปบรรเทาความเสียหายในขณะที่เกิดอัคคีภัย จึงเห็นควรให้เป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนที่จะต้องร่วมรับผิดชอบในการช่วยลดความสูญเสียจากสาเหตุดังกล่าว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัย

แก่ผู้ใช้อาคารมากยิ่งขึ้น จึงได้อาศัยความตามข้อ ๕ ของกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไข
 ในการใช้ การเก็บรักษา ตลอดถึงการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย
 และกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ในการจัดให้มีบุคคลและสิ่งจำเป็นในการ
 ป้องกันระงับอัคคีภัยตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งในส่วนนี้ก็มี
 การกำหนดอุปกรณ์ในการที่กำหนดให้เป็นเครื่องช่วยในการหนีไฟจากอาคารที่ประกอบ
 กิจการ อันได้แก่ หน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษ ไฟฉายฉุกเฉิน คู่มือความปลอดภัย
 และข้อควรปฏิบัติขณะเกิดเพลิงไหม้ -----

- ๒๓/๑

โดยประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายบางประเภท ที่ประกอบการอยู่ในอาคารสูง และอาคารขนาดใหญ่พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เช่น ผู้ประกอบการกิจการสำนักงาน โรงแรม อาคารชุดที่ให้เช่าหรืออยู่อาศัยชั่วคราว กิจการรวมตลอดถึงสถานบริการ เป็นต้น หลังจากที่มีการประกาศฉบับต่าง ๆ มีผลใช้บังคับก็มีข้อร้องเรียนและข้อหาจากผู้ประกอบการในข่ายบังคับหลายราย เช่น จากสมาคมโรงแรมไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารต่างชาติ สมาคมผู้ค้าปลีกไทย สมาคมศูนย์การค้าไทย เป็นต้น ก็โดยแจ้งให้ทราบถึงปัญหาในการจัดให้มีอุปกรณ์ดังกล่าว ซึ่งสรุปได้ว่าอุปกรณ์ดังกล่าวนั้นปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการผลิตหน้ากากป้องกันไอร้อนหรือควันพิษที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดต้องนำเข้าจากต่างประเทศจึงทำให้มีราคาสูง นี่เป็นปัญหาและความเดือดร้อนของผู้ประกอบการ รวมตลอดถึงอุปกรณ์ในส่วนนี้มีอายุการใช้งานได้เพียง ๕ ปีก็หมดสภาพ อีกทั้งมาตรฐานของหน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษที่กำหนดไว้ก็สูงเกินความจำเป็น และเป็นยุทธภัณฑ์ที่ผู้ครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกลาโหมก่อน หมายถึงมาตรฐานที่กำหนดไว้ค่อนข้างจะสูงจึงขอให้ ทบทวนและยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นี้คือข้อร้องเรียนที่ทาง ผู้ประกอบการได้ร้องเรียนผ่านมายังกระทรวงมหาดไทย สำหรับการพิจารณาในระดับ กระทรวงนั้นกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมีความสำคัญ และมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ดังนั้น เพื่อให้ยังปัญหาต่าง ๆ ได้รับการคลี่คลาย อย่างถูกต้องเหมาะสมเกิดผลดีกับทุกฝ่ายจึงได้นำเข้าพิจารณาในที่ประชุมของคณะกรรมการ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนแห่งชาติซึ่งมติที่ประชุมก็ได้มอบให้คณะอนุกรรมการป้องกันและ แก้ไขปัญหาอัคคีภัยรับไปพิจารณาศึกษา ขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทยก็ได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเป็นการระดมความคิดเห็นรวมตลอดถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากผู้ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ จากผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบการ ตัวแทนภาคประชาชนเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของมาตรการป้องกันและระงับอัคคีภัยในอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่ พิเศษทั้งระบบ และความเหมาะสมจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีหน้ากากป้องกันไอร้อนและ ควันพิษ ผลปรากฏว่ามีทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับประกาศดังกล่าว โดยฝ่ายที่เห็นด้วยนั้นก็มิเหตุผลสนับสนุนว่า ความปลอดภัยของผู้ใช้อาคารก็เป็นเรื่องสำคัญ

จากข้อมูลสถิติที่พบว่าผู้ประสบอัคคีภัยส่วนใหญ่จะเสียชีวิตจากการลัดวงจรไฟฟ้า หน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษจึงเป็นอุปกรณ์หนึ่งที่จะช่วยให้มีชีวิตรอดได้ โดยเฉพาะอาคารที่มีระบบการป้องกันอัคคีภัยที่มีมาตรฐานไม่สูง นั่นคือ ฝ้ายที่เห็นด้วยกับประกาศดังกล่าว และจะเป็นความจำเป็น ในกรณีถ้าเกิดอัคคีภัยขึ้นมาอุปกรณ์เหล่านี้สามารถที่จะช่วยชีวิตไว้ได้ ป้องกันไม่ให้เกิดการลัดวงจรไฟฟ้า อันนั้นคือเหตุผลของฝ้ายที่เห็นด้วย ส่วนในเหตุผลของฝ้ายที่ไม่เห็นด้วยก็เป็นเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นการขัดกับหลักพื้นฐานและวิธีการหนีไฟ ซึ่งไม่ควรพึ่งอุปกรณ์ใด ๆ ซึ่งหมายถึงว่าถ้าเกิดไฟไหม้ขึ้นมาก็ต้องหนี ไม่ต้องพึ่งพาอุปกรณ์ทั้งหมดนี้ฝ้ายที่ไม่เห็นด้วยหรือไม่จำเป็นจะต้องพึ่งหน้ากากป้องกันไอร้อนและควันพิษ ซึ่งกำหนดมาตรฐานไว้สูงทำให้มีราคาแพงและต้องพึ่งพาการสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ-----

อันนี้เป็นผลจากการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากตัวแทนของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ คณะอนุกรรมการป้องกันแก้ไขปัญหาคอรัปชั่นจึงได้นำผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการดังกล่าวเป็นข้อมูลในการพิจารณาและศึกษา ซึ่งอยากทราบเรียนต่อท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับว่า ขณะนี้จึงยังอยู่ระหว่างการศึกษาคำแนะนำที่เหมาะสมยังไม่ได้ออกสรุปที่ชัดเจน แต่ขอเรียนว่าทางกระทรวงมหาดไทย โดยหน่วยราชการที่ดูแลรับผิดชอบเรื่องนี้ไม่ได้มีนโยบายที่จะรับฟังปัญหาและความเดือดร้อนของผู้ประกอบการที่ได้มีผลกระทบจากการออกประกาศกระทรวงดังกล่าว

สำหรับกระทู้ถามประเด็นที่ ๒ ของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ นั้น ที่สอบถามว่ามีประเทศไหนบ้างที่มีกฎหมายบังคับให้มีอุปกรณ์ หน้ากากป้องกัน ไร้ออน และคว้นพิช นอกจากประเทศไทยแล้วมีประเทศไหนบ้าง เท่าที่มีข้อมูลอยู่ขณะนี้ มีบางประเทศที่กำหนดไว้และต่อข้อคำถามนี้ที่ถามว่าอุปกรณ์ดังกล่าวที่ทำการซื้อขายในประเทศนั้น ๆ มีราคามากน้อยเท่าใด และทราบว่าราคาที่ทำการซื้อขายอุปกรณ์ดังกล่าวในประเทศไทยหรือไม่อย่างไร ก็ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าจากการตรวจสอบและศึกษาข้อมูลในเบื้องต้นพบว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีระเบียบข้อบังคับที่กำหนดให้โรงแรมที่มีความสูง ๗ ชั้นขึ้นไป และโรงพยาบาลที่มีความสูง ๕ ชั้นขึ้นไปต้องมีอุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น ชุดป้องกันความร้อน เครื่องช่วยในการหายใจ ส่วนเรื่องราคาของหน้ากากป้องกัน ไร้ออนและคว้นพิชนั้นเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการที่อยู่ในข่ายบังคับตามประกาศต้องติดต่อโดยตรงกับผู้ทำการค้าหน้ากากป้องกัน ไร้ออนและคว้นพิช แต่จากการสืบทราบข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) พบว่ามีราคาประมาณชุดละ ๓,๒๐๐ บาท ก็คงจะใกล้เคียงกับที่ท่านสมาชิกฯ ได้นำเรียนเมื่อสักครู่ นั่นคือข้อมูลที่ศึกษาจากการที่มีการนำมามาตรการดังกล่าวไปประกาศใช้หรือกำหนดในบางประเทศ

ส่วนกระทู้ถามประเด็นที่ ๓ ที่ถามว่า กระทรวงมหาดไทยทราบเรื่องกรณีมีเจ้าหน้าที่หลายเขตในกรุงเทพมหานครออกไปขอตรวจสอบสถานประกอบการหลายแห่งได้พยายามให้มีการซื้ออุปกรณ์ หน้ากากป้องกัน ไร้ออนและคว้นพิชหรือไม่อย่างไร ต่อประเด็นคำถามดังกล่าวนี้ขอเรียนว่า โดยหลักปฏิบัติตามกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขในการใช้ การเก็บรักษา และการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งทำให้เกิดอภิมภิมได้ง่าย

และกิจการอันอาจทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่ายในการจัดให้มีบุคคลและสิ่งจำเป็นในการป้องกัน
ระงับอัคคีภัย พุทธศักราช ๒๕๔๘ นั้น ได้กำหนดให้มีนายตรวจ ซึ่งนายตรวจเหล่านี้มีหน้าที่
ในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย รวมตลอด
จนถึงการตรวจสอบสภาพการใช้งานของสิ่งจำเป็นในการป้องกันระงับอัคคีภัยของอาคาร
รวมตลอดถึงกิจการในอาคารที่กำหนดอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง อันนี้เป็นข้อกำหนด
ที่กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนายตรวจได้เข้าไปทำหน้าที่ในการตรวจสอบ
การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งจะต้องมีเจ้าหน้าที่ออกไป
ทำหน้าที่ในการออกไปตรวจสอบตามกฎหมาย หมวด ๑๑ นอกจากนี้ ก็ยังกำหนดให้
ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีสิ่งจำเป็นในการป้องกันอัคคีภัยภายในเวลาที่เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นกำหนด ดังนั้น หากผู้อำนวยการเขตได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ย่อมมีอำนาจสั่งการให้ผู้ประกอบการ
ที่อยู่ในข่ายบังคับจัดให้มีอุปกรณ์ดังกล่าวตามกฎหมายได้นั้นเป็นอำนาจของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ที่มีแนวทางปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ว่าในส่วนของกระทู้ถามที่ท่านสมาชิกฯ ได้หยิบยกขึ้นมาเป็น
ประเด็นคำถามนั้นก็สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในส่วนของผู้ประกอบการซึ่งทางรัฐบาล
โดยกระทรวงมหาดไทยเองก็คงจะมองข้ามเสียมิได้ รัฐบาลน้อมรับจะไปพิจารณาเหตุผล
และความจำเป็นของความเดือดร้อนบนพื้นฐานของประโยชน์ของพี่น้องประชาชน
พึงจะได้รับความคุ้มครองในด้านความปลอดภัยเป็นสำคัญ โดยเฉพาะในส่วนของ
ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ผมขออนุญาตกราบเรียนคำตอบกระทู้ดังกล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : มีเวลาอีก ๗ นาที
เชิญคุณชนินท์ครับ

นายชนินท์ โทณวนิก : กราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีผ่าน
ท่านประธานฯ ด้วยนะครับ คือปัญหาเรื่องนี้มันมีอยู่ ๒ – ๓ จุด กระผมคิดว่าข้อแรกก็คือ
หน้ากากที่จะต้องกันความร้อนได้ ๘๐๐ องศา ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางกระทรวงมหาดไทยระบุ
คือ ๘๐๐ องศา ผมว่าใส่หน้ากากอะไร คนเดินอยู่ก็อยู่ไม่ไหว ทุกอย่างก็คงไม่มีอะไรเหลือ
แล้วครับ ๘๐๐ องศา ผมว่าจากการที่ระบุเอาคุณภาพหรือประสิทธิภาพของหน้ากากที่
ค่อนข้างจะสูง ทำให้ราคาค่อนข้างจะแพง ถ้าดูแล้วในบางประเทศ อย่างเช่นที่ประเทศญี่ปุ่น
ซึ่งมีกฎข้อระเบียบที่ค่อนข้างจะละเอียด แล้วก็ดูแลความปลอดภัยของผู้ใช้อาคารเป็นหลัก
เขาจะเป็นแค่ถุงพลาสติกที่มีคุณภาพที่ดี ซึ่งไม่จำเป็นต้องทนความร้อนได้มาก แต่สามารถ
ให้ผู้ใช้สามารถหายใจได้ ใช้เวลาประมาณ ๕ – ๑๐ นาที นะครับ เพราะว่าถ้าเกิด
ความร้อนถึง ๘๐๐ องศา อย่างที่เรียนให้ท่านประธานฯ ทราบ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่ได้อยู่แล้ว
แล้วปัญหาที่ ๒ ของทางผู้ประกอบการก็คือ ไม่ว่าจะป็นธุรกิจโรงแรมหรือธุรกิจอื่น ๆ
ก็ตาม ก็คือว่าสินค้าที่ถูกกำหนดมานี้มีผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเพียงไม่กี่ราย อันนี้การต่อรอง
ที่เราต้องซื้อของเป็นจำนวนมาก ๆ ตอนนั้นก็เลยมีปัญหา ก็เลยอยากจะฝากกราบเรียนผ่าน
ท่านประธานฯ ไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับว่าต้องขอกราบขอบพระคุณมากนะครับ
ที่จะช่วยดูแลเรื่องนี้ แล้วก็อาจจะในหลักการจริง ๆ แล้วที่จะมีหน้ากากหรือไม่มีหน้ากาก
ไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่ แต่เรื่องสเปก (Spec.) ของหน้ากากและเรื่องราคาของหน้ากาก ที่ทำให้
ผู้ประกอบการมีปัญหา และอยากจะสอบถามคำถามสั้น ๆ อีกสัก ๑ คำถามได้ไหมครับว่า

๑. คิดว่าคาดว่าจะใช้เวลาานเท่าไรที่จะทราบผลการพิจารณา
๒. ในระหว่างการพิจารณาหาข้อยุตินี้ ถ้าเป็นไปได้อยากให้ผู้ประกอบการ
ที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแสดงความคิดเห็นได้ด้วยหรือไม่
๓. ระหว่างการพิจารณาจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอให้ระงับการรบกวน
ผู้ประกอบการไปก่อนได้ไหม เพราะว่าตอนนี้แล้วถ้าต้องไปซื้ออุปกรณ์ของราคา



๓,๕๐๐ – ๕,๐๐๐ บาทต่อชิ้นนะครับ ก็จะมีปัญหา และในที่สุดนี้ก็ขอกราบขอบพระคุณ
ท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานฯ ด้วยนะครับ ที่กรุณาตลอดเวลาในวันนี้ ขอบพระคุณครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
มีเวลา ๔ นาทีครับ

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ ข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกฯ
ผู้ทรงเกียรตินะครับ ผมจะรับไว้เป็นข้อพิจารณา เพื่อนำไปสู่การเร่งรัดในการดำเนินการ
เพื่อพิจารณาหาข้อยุติต่อข้อสังเกตที่ท่านได้กรุณานำเรียนเสนอทั้งหมดนะครับ คิดว่า
ถ้าจะกำหนดห้วงเวลาที่แน่นอนคงจะไม่สามารถกำหนดได้ในขณะนี้ คิดว่าจะดำเนินการ
ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ กระผมขออนุญาตรับไปพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เป็นอันจบการพิจารณา
กระทู้ถามที่ ๑ นะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๒ เรื่อง โครงการกู้วัดคติโลกอารามในกวันพะเยา
คุณวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งคำถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ฉะนั้นเมื่อเราลงไปเก็บข้อมูลระยะเวลาหนึ่งเราก็ทราบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ในฐานะที่เป็นเรื่องใหญ่นี้ถามว่าคณะกรรมการฯ มีกลไกในการบริหารจัดการการแก้ปัญหาในฐานะได้รับการแทนสภาฯ ทั้งสภาฯ ไปดูแลในเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนอย่างไรบ้าง ก็ขอเรียนในเบื้องต้นว่า เรากำหนดขั้นตอนไว้อย่างน้อยขณะนี้ ๒ ขั้นตอนด้วยกัน ขั้นตอนที่ ๑ ก็คือตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าท่านเข้าใจเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด รู้แล้วก็พยายามดำเนินการเรื่องนี้ไปมากน้อยขนาดไหน อันนี้เป็นขั้นตอนที่ ๑ ซึ่งเป็นขั้นตอนการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐตามข้อบังคับฯ ของสภาฯ หากขั้นตอนที่ ๑ ไม่เป็นผลก็จะต้องขออนุญาตท่านประธานฯ ต้องใช้ขั้นตอนที่ ๒ ตามกระบวนการของการตรวจสอบรัฐบาล ก็คือเชิญท่านรัฐมนตรีครับ และผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยาไปพบกรรมการในหอประชุมกรรมการฯ นั่นก็เป็นประเด็นขั้นตอนที่ ๒ ถ้าหากว่าขั้นตอนที่ ๑ ไม่ได้รับคำตอบที่กระจ่างเพียงพอ นี่เป็นกลไกการทำงานของคณะกรรมการฯ ด้วยเหตุแบบนี้เองนะครับ ขั้นตอนที่ ๑ จึงดำเนินการขึ้นในครั้งนี้อย่างการตั้งกระทู้ในเรื่องวัดติโลกอาราม จังหวัดพะเยา ความโดยสรุปครับท่านประธานฯ ครับ วัดแห่งนี้เป็นวัดซึ่งมีการก่อตั้งขึ้นมาเนาะครับ เข้าใจว่าตั้งแต่ปี ๒๐๑๕ นับถึงปัจจุบันนี้ก็ ๕๐๐ กว่าปี ที่วัดแห่งนี้สร้างขึ้นมา สวยงามแค่ไหนในห้องนี้ไม่มีใครเคยเห็นครับ ท่านรัฐมนตรีก็ไม่เห็น ท่านประธานฯ ก็ไม่เห็น ผมก็ไม่เคยเห็น อาจจะจินตนาการได้ว่าคงคล้ายวัดทั่ว ๆ ไป ที่ไปในทางภาคเหนือ เพราะวัดแห่งนี้ได้จมลงไปอยู่ในน้ำอยู่ในกว๊านพะเยา ๖๖ ปี ๖๖ ปีจมนี่เพราะว่าในปี ๒๕๕๒ ได้มีการสร้างประตูน้ำไปกั้นลำน้ำอิงเข้า พอมีการสร้างประตูกั้นน้ำมันก็เอ่อเข้ามาท่วมชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดพะเยา ชุมชนแห่งนี้ทั้งบ้านเรือนผู้คนชุมชนต่าง ๆ นานานี่นะครับ รวมทั้งวัด ๑๐ กว่าแห่งได้จมอยู่ภายใต้กว๊านขนาดใหญ่ ซึ่งได้มีชื่อเรียกขานกันว่า กว๊านพะเยา คู่มืออาณาเขตพื้นที่ ๑๒,๘๓๑ ไร่ ความก็มีแค่นี้แหละครับ เพราะว่าวัดนี้จมไป ๖๖ ปี วันดีคืนดีน้ำลดก็เห็นยอดอะไรบางอย่างโผล่ออกมา แล้วชาวบ้านอาจจะมีความสุขบ้างในการพายเรือไปดูเงาบางเงาที่สะท้อนมาจากใต้น้ำก็เป็นความงดงามอย่างหนึ่ง ในขณะที่ความงดงามของบึงได้เติบโตขึ้นท่ามกลางสภาพสิ่งแวดล้อมวันดีคืนดีก็มีผู้ว่าราชการจังหวัดท่านหนึ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดคนปัจจุบันก็เข้าใจว่าท่านก็ต้องการจะให้จังหวัดพะเยา

ได้มีแหล่งท่องเที่ยวขึ้น อันนี้ผมเข้าใจเจตนา ท่านก็เกิดความคิดที่จะต้องกู้วัดแห่งนี้ขึ้นมา
ผมจินตนาการไม่ออกว่าวัดจอมอยู่ ๖๖ ปี อยู่ได้น้ำกู่ขึ้นมาจะเหลืออะไรให้เรา
ท่านไม่เพียงแต่มีความคิดดำริจะกู้ขึ้นมาเท่านั้น ตามข่าวสำนักข่าวประชาสัมพันธ์เขต ๓
จังหวัดเชียงใหม่ สปชส. พะเยา คือมีประชาสัมพันธ์ของจังหวัดพะเยา รายงานข่าววันที่
๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐ เอกสารชิ้นนี้ครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยาสั่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เร่งเดินหน้าโครงการกู้วัดให้รีบดำเนินการกู้วัดขึ้นมา แล้วก็บอกต่อไปว่า และขณะนี้
นี้ให้สัมภาษณ์นักข่าว ได้ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยาและสำนักงานโยธาธิการ
และผังเมืองจังหวัดกั้นดินส่วนหนึ่งแล้วสูบน้ำออกเพื่อทดสอบคำนวณเวลาที่น้ำที่จะ
ไหลเข้าซึ่งจะทำให้ทราบจำนวนเครื่องสูบน้ำจะต้องใช้ทั้งหมด โดยพื้นที่วัดที่จะสูบน้ำ
ออกไปนั้นมีขนาดกว้าง ๑๕๐ เมตร ยาว ๑๕๐ เมตร ซึ่งจากการคำนวณน้ำทั้งหมดจะสูบ
ออกมีปริมาณ ๑,๑๒๖ คิว นั่นหมายความว่าไม่ได้คิดเฉย ๆ ครับ ทำแล้ว เพราะบอกว่าขณะนี้
ได้ให้ อบจ. และสำนักงานผังเมืองกั้น คือทำแล้ว-----

ผมก็ค้นต่อไปอีกว่าค้นแล้วค้นจริงหรือเปล่า ไปไกลกว่านั้นครับ เพราะว่าท่านนี้ทำไปไกลกว่านั้น ท่านบอกว่า ทีมคณะทำงานผู้ว่าออกเดินรณรงค์รอบเมืองพะเยาเพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้พี่น้องในจังหวัดพะเยาและผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคสดงค์ ไปไกลแล้วนะครับ เก็บสดงค์แล้วนะครับ ไปทำโครงการอันนี้ขึ้นมาแล้วก็บอกว่า ผู้มีจิตศรัทธาสามารถบริจาคได้ที่สำนักงานคลังจังหวัดพะเยา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๕ - ๔๔๔๕๕๖๒ - ๔ หรือผ่านธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาพะเยา เลขที่นี้ ๆ ว่าไปนะครับ ในนามโครงการผู้ว่าดีโลกอารามในกว๊านพะเยา ผมอ่านประโยชน์เพื่อต้องการจะบอกตักหน้าในเบื้องต้นว่า เขาทำครับ มิใช่ไม่ได้ทำนะครับ คำถามในเบื้องต้นครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อมีดำริที่จะทำการลงไปดูข้อมูลในเชิงลึกปรากฏว่าชาวบ้านแตกแยกทางความคิดกันขนานใหญ่ แยกแยกไม่เป็นไรครับ เหมือนข้างนอกจะมีวัดแห่งหนึ่ง รัฐสภานาราม นี่ก็เป็นความคิดที่แตกแยกทางการเมือง ไม่เป็นไร แต่ไปไกลถึงขั้นคนที่ไม่เห็นด้วยอยู่ในจังหวัดไม่ได้ อย่างนี้เป็นผู้ว่าฯ ลำบาก คำถามผมในเบื้องต้นครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมถามตรงไปตรงมา ๑ ข้อก่อนนะครับ ๑. เหตุแบบนี้ที่เกิดขึ้นนี้ รัฐบาลมีเหตุผลที่สำคัญอย่างไรในการที่จะต้องดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ที่ผมถามรัฐบาลเพราะว่า อยู่ ๆ ผู้ว่าฯ จะทำโดยรัฐบาลไม่เห็นด้วยคงไม่ใช่ จึงต้องถามว่ารัฐบาลเห็นอย่างไร มีเหตุผลอย่างไรในการที่จะดำเนินการของเรา หรือจะบอกว่าไม่รู้ ไม่ทราบ ท่านก็ตอบมา

คำถามที่ ๒ ครับ ถ้าต้องการดำเนินการโครงการดังกล่าวนี้ รัฐบาลได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหรือไม่ และจะแก้ไขปัญหาอย่างไร อธิบายความก็คือว่า กว๊านพะเยามีสภาพ ปลูก ปลา สัตว์ป่ามากมาย เคยมียุคหนึ่งที่อธิบดีท่านหนึ่งจะลอกกว๊านพะเยาขึ้นมา คนก็ค้านทั้งเมืองว่าทำลายสัตว์บางชนิด ทำลายปลาบางพันธุ์ ทำลายพืชพันธุ์บางชนิด เขายังต่อต้านทั้งเมือง อันนี้จะสูบน้ำออกแล้วก็เอาวัดขึ้นมาจะครับ ตรงนี้กระทบสิ่งแวดล้อมนี้ ได้ศึกษาก่อนหรือไม่

แล้วข้อที่ ๓ ครับ ปกติรัฐธรรมนูญนี้มักจะบัญญัติไว้เสมอว่า อะไรที่กระทบต่อสังคม ชุมชนนั้นต้องฟังประชาชนครับ คำถามข้อนี้จึงถามว่า รัฐบาลได้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงหรือไม่ และหากประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างจนก่อให้เกิดปัญหาความแตกแยกคนในพื้นที่ รัฐบาล

จะแก้ปัญหาอย่างไร ๓ ข้อในเบื้องต้นครับท่านประธานฯ ครับ ในเวลา ๘ นาทีเศษ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
ท่านมีเวลาเหลือกระทู้ ๒๑ นาที

นายบัญญัติ จันทน์เสนาะ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม นายบัญญัติ
จันทน์เสนาะ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามเรื่อง โครงการกู้วัดดีโลกอารามในกว๊านพะเยา
ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาเล่าถึงความเป็นมาของการตั้งกระทู้นี้ว่า
ในความสนใจของเรื่องนี้ท่านได้กรุณาลงไปในพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาจนถึงนำมาสู่
การที่เห็นว่าถ้าปล่อยปละละเลยเรื่องนี้คงจะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้น
ในส่วนข้อมูลที่กระผมกราบเรียนกับท่านประธานฯ ต่อไปนี้ครับ ก็คงเป็นส่วนหนึ่ง
ที่ได้รับรายงานจากจังหวัดพะเยาที่ประมวลเรื่องมาทั้งหมด ให้เห็นว่าที่ไปที่มาของโครงการ
นี้ครับมีความจำเป็น มีเหตุมีผลอย่างไร รวมตลอดถึงในปัจจุบันนี้การดำเนินงานตาม
โครงการนี้อยู่ในขั้นตอนไหน นี้ผมจะขออนุญาตกราบเรียนเป็นขั้นเป็นตอน และเป็นการ
ตอบกระทู้ตามประเด็นที่ทางท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณากำหนดประเด็นไว้ด้วย
ก่อนอื่นผมขอเรียนว่าข้อมูลเกี่ยวกับกว๊านพะเยาโดยสังเขปนั้นครับ ก็เพื่อเป็นการให้
ความรู้ต่อสภาด้วยนะครับว่า -----

ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๒ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินบริเวณ
กว๊านพะเยา ในขณะที่เดียวกันก็ได้ตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดินบริเวณ
ดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการรักษาพันธุ์พืชสัตว์น้ำ และได้มีการก่อสร้างประตูน้ำในพื้นที่
บริเวณดังกล่าว จึงก่อให้เกิดแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่เรียกว่าเป็นกว๊าน มีเนื้อที่ประมาณ
๑๒,๘๓๑ ไร่ ก่อนข้างจะใหญ่มากครับ เป็นทะเลสาบย่อย ๆ ท่านประธานฯ ครับ แล้วก็
ส่งผลให้ชุมชนและวัดบริเวณนั้นในพื้นที่ดังกล่าว รวมทั้งวัดติโลกอารามด้วย ที่ตั้งอยู่ใน
บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำอิงนะครับ ชื่อลุ่มน้ำอิงบริเวณนั้น จมอยู่ในกว๊านพะเยาหมดเลยครับ
บริเวณนั้น ๑๒,๐๐๐ กว่าไร่

ทีนี้ในส่วนประเด็นที่ทางท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาถามรัฐบาลมีเหตุผล
ความจำเป็นอย่างไรในการที่จะต้องดำเนินการตามโครงการดังกล่าว ขออนุญาตตอบ
อย่างนี้ครับว่า โครงการนี้ไม่ใช่เป็นโครงการของรัฐบาลส่วนกลาง ไม่ใช่ นะครับ แต่เป็น
โครงการของเทศบาลเมืองพะเยา ข้อมูลเป็นอย่างนั้น นะครับว่า เป็นโครงการของ
เทศบาลเมืองพะเยานะครับ แล้วก็อ้างต่อว่ามีที่ไปที่มามาจากความต้องการของชุมชนคณะสงฆ์
ของจังหวัดพะเยา ประชาชนและข้าราชการจังหวัดพะเยาได้ร่วมกันพิจารณาเสนอโครงการ
ขึ้น นั่นหมายถึงว่ามีการพิจารณาร่วมกันของหลายฝ่ายได้ดำริโครงการนี้ขึ้นมา โดยมี
วัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ที่กำหนดไว้ในโครงการ

ประการแรกเพื่อเป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนา อันนี้เป็นเหตุผลตาม
โครงการที่กำหนดไว้ในโครงการ

ประการที่ ๒ เพื่อให้พุทธศาสนิกชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้มี
โอกาสมาสักการะสถานที่สำคัญทางพุทธศาสนา

ประการที่ ๓ เพื่อเป็นแหล่งให้เด็กนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจได้มี
โอกาสมาศึกษาค้นคว้าความรู้ทางวิชาการ

ประการที่ ๔ เพื่อเป็นการฟื้นฟูและอนุรักษ์สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
และศาสนา

ประการที่ ๕ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับกว๊านพะเยา นอกเหนือจากความ
งดงามทางธรรมชาติที่มีอยู่



LIRT

และประการสุดท้ายที่เป็นวัตถุประสงค์ของโครงการนี้กำหนดไว้ว่า เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของเมืองพะเยาด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม อันนำไปสู่การจำหน่ายผลิตผลทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นด้วย ทั้งหมดนี้เป็นวัตถุประสงค์ของโครงการทั้ง ๖ ประการที่กำหนดไว้ในโครงการของเทศบาลเมืองพะเยา

สำหรับเหตุผลและความจำเป็นนั้นก็ยังมีข้อมูล ขออนุญาตนำกราบเรียนว่า เหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องดำเนินตามโครงการนี้ ก็เนื่องจากจังหวัดพะเยาเป็นดินแดนแห่งพระพุทธศาสนา มีวัดวาอารามเป็นจำนวนมาก แล้วก็จากหลักฐานศิลาจารึกที่ขุดพบในโบราณสถานใต้น้ำในกว๊านพะเยา จึงทำให้ทราบว่าวัดที่จมอยู่ในลุ่มน้ำอึ่งนี้รับชื่อวัดติโลกอาราม อันนี้เป็นประวัติที่ไปที่มา ซึ่งเป็นวัดที่เจ้าสีหิ้นพระยา สีหิ้นพระยา หรือพระยา ผู้กิดีระเจ้าเมืองพะเยาสร้างถวายเพื่อเทิดพระเกียรติแด่พระเจ้าติโลกราช กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งราชอาณาจักรล้านนาเชียงใหม่ นะครับ นั่นคือประวัติความเป็นมาพร้อมอันเชิญพระบรมภิกษุของพระองค์มาตั้งเป็นชื่อวัด เมื่อประมาณปีพุทธศักราช ๒๐๒๔ ครับ ก็มีพระพุทธรูปหินทรายขนาดหน้าตักกว้าง ๑ เมตร ๕ เซนติเมตร อายุกว่า ๕๐๐ ปี ประดิษฐานอยู่ นั่นคือประวัติในเบื้องต้น แล้วต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ กรมประมงก็ได้สร้างประตูกั้นลำน้ำอึ่งทำให้วัดดังกล่าวนั้นถูกน้ำท่วมจมอยู่ใต้น้ำลึกประมาณ ๑ เมตร แล้วก็เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๖ ประชาชนก็ได้นำพระพุทธรูปหินทรายขึ้นมาประดิษฐานที่วัดศรีอุโมงค์คำ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ดังนั้นหากโครงการนี้สำเร็จก็อาจจะจัดพิธีอันเชิญพระพุทธรูปหินทรายกลับไปประดิษฐานที่วัดติโลกอารามด้วยความพร้อมใจของประชาชน ครั้งหนึ่งนี้เป็นที่มาของเหตุผลและความจำเป็น



เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งครับว่า ประชาชนในจังหวัดพะเยา ถ้ามองในด้านเศรษฐกิจบอกมีรายได้ต่ำอันดับที่ ๓ นะครับ นับจากอันดับสุดท้ายของ ๑๗ จังหวัดของภาคเหนือ จึงได้ร่วมกันพิจารณาว่าหากทำเชื่อกัน โบราณสถานที่มีมั่นคงแข็งแรง แล้วก็มีการสูบน้ำออกจากโบราณสถานออกไปจะทำให้เห็นซากโบราณสถานที่อยู่ยาวนานถึง ๕๐๐ กว่าปี ซึ่งจะเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรมและเชิงนิเวศที่ทรงคุณค่าต่อประชาชนทุกเพศทุกวัย แล้วก็ในจินตนาการของโครงการนี้ก็มองต่อครับว่าเมื่อเข้าไปในโบราณสถานอย่างนี้แล้วจะคล้ายกับว่าเดินลงไปใต้น้ำของกว๊านพะเยา ถ้าหากกรมศิลปากรเข้าไปบูรณะฟื้นฟูก็ทำให้มีโบราณสถานใต้น้ำมีแห่งเดียวในประเทศไทย อันนี้เป็นเหตุผลความจำเป็นที่ไปที่มาของการดำเนินงานตามโครงการนี้ ผมขออนุญาตทราบเรียน สำหรับงบประมาณดังกล่าวในการดำเนินงานตามโครงการนี้ก็ยังไม่ได้ของงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางแต่เพียงอย่างหนึ่งอย่างใดนะครับ ในขั้นแรกก็ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้นำเรียน ไปแล้วว่ามี การรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาหรืออาจจะมีการสมทบจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทุกรูปแบบก็ตาม การดำเนินงานตามโครงการนี้เป็นเพียงแนวความคิดเบื้องต้น จากข้อเท็จจริงอาจจะไม่สอดคล้องกับที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ นำเรียน นะครับ แต่ในข้อมูลจังหวัด รายงานบอกเป็นเพียงแนวความคิดเบื้องต้นซึ่งในขั้นตอนการดำเนินการจริง ๆ แล้ว ต้องขออนุญาตจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพราะไปเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหลายหน่วยงาน พื้นที่ตรงนี้เป็นพื้นที่กำหนดหวงห้าม เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องรับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของกรมประมงก็ดี กรมศิลปากรก็ดีต้องขออนุญาตก็ต้องมีการศึกษาถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นสำคัญก่อนที่จะได้นำเสนอผลกระทบเพื่อที่จะขออนุญาตต่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น ขณะนี้กรมศิลปากรเองก็ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาในการขออนุญาตให้จังหวัดรับทราบแต่เพียงประการใด อันนี้เป็นที่ไปที่มาเหตุผลความจำเป็นต่อประเด็นคำถามข้อที่ ๑ นะครับ

ประเด็นคำถามข้อที่ ๒ ที่ถามว่ารัฐบาลได้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นหรือไม่และจะแก้ไขปัญหอย่างไร ในส่วนนี้ขออนุญาตเรียนว่า การดำเนินงาน

ตามโครงการนี้จำเป็นต้องแน่นอน การดำเนินงานตามโครงการนี้จำเป็นต้องแน่นอนครับ ที่ต้องศึกษาความเป็นไปได้ โดยเฉพาะการศึกษาต่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต่อโบราณสถาน รวมทั้งแนวทางการอนุรักษ์ การดูแล การรักษาโบราณสถานระยะยาว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการตามโครงการนี้จะคุ้มค่างับ การลงทุนมากน้อยแค่ไหน อย่างไร เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อันเป็นความจำเป็น

ต่อประเด็นคำถามที่ ๓ รัฐบาลได้จัดให้มีกระบวนการการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่อย่างทั่วถึงหรือไม่ และหากประชาชนมีความเห็นที่แตกต่างจนอาจก่อให้เกิดปัญหาความแตกแยกของคนในพื้นที่รัฐบาลจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ในข้อมูลที่ได้รับรายงานจากทางจังหวัดในส่วนประเด็นคำถามข้อนี้ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ยกข้ออ้างจะมีความสำคัญ ปกติแล้วการดำเนินงานในส่วนที่เป็นความคิดริเริ่มเรื่องแปลกเรื่องใหม่ในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดก็ดีนะครับ การรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการต่อกิจกรรมหรือ โครงการใดถ้าพี่น้องประชาชนไม่เห็นด้วย ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ให้การสนับสนุนก็คงจะเป็นเรื่องยากที่ทางหน่วยงานระดับจังหวัดหรือหน่วยหนึ่งหน่วยใดที่จะดำเนินการให้เป็นผลสำเร็จตามที่ตั้งที่กำหนดไว้ได้ นะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้เช่นกันก็รับรายงานว่าก่อนที่จะดำเนินงานตามโครงการนี้จังหวัดพะเยาจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ โดยการทำประชาพิจารณ์อย่างเปิดเผย แล้วก็เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นรวมตลอดถึงกรณีที่จะมีการสอบถามถึงข้อสงสัยของการดำเนินการตามโครงการหรือผลกระทบจากโครงการ โดยตระหนักและคำนึงถึงความคิดเห็นที่อาจจะแตกต่างกันรวมตลอดถึงความเห็นในเชิงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ นะครับ เพื่อนำข้อมูลทั้งหลายดังกล่าวนี้มาประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจว่าจะดำเนินงานตามโครงการหรือไม่ อย่างไร



ข้อมูลที่ทางท่านสมาชิกฯ ได้กรุณานำเรียนบางส่วนของโครงการนี้ในขณะนี้ ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น จากข้อมูลที่จังหวัดรายงานมายังไม่มีส่วนนี้ผมจะได้รับไป ตรวจสอบ และถ้าเห็นว่าตามที่จังหวัดรายงานข้อมูลการดำเนินงานตามโครงการ เป็นขั้นเป็นตอน แล้วจังหวัดไม่ดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอนตามที่รายงานนั้นก็จำเป็น อย่างที่สุดที่ทางกระทรวงฯ จะต้องสั่งให้ชะลอหรือระงับการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน จนเป็นที่แน่ใจว่าถ้าจะดำเนินการ ตามโครงการนี้แล้วผลได้จะมากกว่าผลเสีย แล้วจะไม่นำไปสู่ที่จะก่อเกิดความแตกแยก ในบรรดาพี่น้องประชาชน ซึ่งทางกระทรวงฯ เองได้ตระหนักเรื่องนี้ แล้วก็ได้มอบนโยบาย ผ่านไปยังจังหวัด อำนวยอยู่ตลอดเวลาว่าการที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นของพี่น้อง ประชาชนจะเป็นเรื่องที่สำคัญ การแสวงหาความร่วมมือจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะฉะนั้น การจะคิดทำอะไรก็แล้วแต่ก็ต้องนำเอาความคิดเห็นร่วมกันมาเป็นพื้นฐานของการ ดำเนินการ ผมก็ขอถือ โอกาสนี้ขอขอบคุณทางท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติอีกครั้งหนึ่งครับ ที่ได้หยิบยกเรื่องนี้มาสะท้อนการตัดสินใจในการบริหารการดำเนินงานของจังหวัด ของท้องถิ่น ซึ่งคิดว่าจะเป็นกรณีศึกษา เป็นกรณีตัวอย่างที่น่าไปเป็นอุทาหรณ์ส่วนหนึ่งว่า ถ้าในกรณีที่เราดำเนินการแล้วถ้าพี่น้องประชาชนยังไม่ให้ความเห็นชอบด้วยก็จะ นำมาสู่ความเห็นที่ขัดแย้งกันคงจะไม่เกิดผลดีกับการดำเนินงานของจังหวัด ของท้องถิ่น และจะส่งผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาลอีกส่วนหนึ่งด้วย ในชั้นนี้ผมขออนุญาต นำกราบเรียนข้อมูลเพื่อเป็นการตอบกระทู้ดังกล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ยังมีเวลาอีกประมาณ ๖ นาทีครึ่งครับ เชิญถามได้อีกครั้งหนึ่งครับ คุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีนะครับที่ท่านได้ให้ข้อมูลซึ่งไม่ตรงกับที่ผมมี ไม่ตรงกันเลยนะครับ ผมมีเอกสาร ๓ ชิ้นที่มอบท่านได้ทันที เพื่อท่านจะได้ เข้าใจว่าถ้าส่วนจังหวัดส่งมานั้นจังหวัดก็อยู่ภายใต้การดูแลของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด



ผู้ว่าฯ เป็นคนทำงานในเชิงนี้ก็ต้องให้ข้อมูลด้านนี้แก่ท่าน เอกสารชิ้นที่ ๑ ที่พิสูจน์ว่าต่างกันโดยฉกฉกรรจ์ก็คือเอกสารที่อยู่ในมือผม ชื่อ โครงการเดียวกันครับ แต่ที่ส่งให้ท่านเขาตัดตอนใหม่ครับ โครงการที่เผยแพร่แล้วก็ขอรับเงินบริจาคจากชาวบ้าน เขาตั้งชื่ออย่างนี้ครับ โดยยังไม่ได้เป็นการขอพระบรมราชานุญาตเลย เรื่องใหญ่ นะครับ ใช้ชื่อว่าโครงการกุ๊วดีโลกอารามในกว๊านพะเยาเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา ๙๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเขียนเป็นวัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เอาไว้ ซึ่งท่านไม่มี วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เขียนไว้ครับ เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนพรรษา ๙๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ยังไม่ได้ขอพระบรมราชานุญาตเอาไปทำโครงการหาสตางค์จากชาวบ้าน เรื่องใหญ่ครับ เดี่ยวผมจะมอบโครงการให้ท่านนี้ประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านรัฐมนตรีพูดถึงกฎหมายฉบับหนึ่งคือพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินบริเวณกว๊านพะเยา ผมก็มีครับ ตรงกันครับ อันนี้ตรงกัน แต่มีอีก ๓ ฉบับที่รัฐมนตรีน่าจะพิจารณา ฉบับที่ ๑ คือประกาศผังเมืองรวมจังหวัดพะเยา ปี ๒๕๔๘ กำหนดให้พื้นที่กว๊านพะเยาเป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการประมง ฉบับที่ ๑ ชัดเจน ทำอย่างอื่นไม่ได้ ฉบับที่ ๒ เป็นมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๑ กำหนดให้กว๊านพะเยาเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ เป็นของโลกแล้วนะครับ พื้นที่นี้เป็นของโลก ไม่ใช่เป็นเฉพาะของจังหวัด ของประเทศ แต่เป็นของโลก เพราะเป็นระดับนานาชาติ

ประกาศที่ ๓ เป็นพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติปี ๒๕๐๔ มีสาระที่ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านนิตยเดยวครับ เป็นกฎหมายซึ่งน่าสนใจมากและเป็นกฎหมายที่บอกให้เห็นถึงความสำคัญครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ในมาตรา ๑๐ เขียนชัดเจนครับ เทศบาลก็ล่วงละเมิดมิได้ ห้ามมิให้ ผู้ใดซ่อมแซม แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนต่อเติม ทำลาย เคลื่อนย้าย โบราณสถานหรือ ส่วนต่าง ๆ ของโบราณสถานหรือชุดค้นสิ่งใด ๆ หรือปลูกสร้างอาคารภายในบริเวณ โบราณสถาน เว้นแต่ จะกระทำตามคำสั่งของอธิบดีหรือ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ตามว่าอธิบดีเห็นอย่างไร ผมมีจดหมายครับ ท่านรัฐมนตรีไม่มี ผมมีครับ จดหมายจากอธิบดี กรมศิลปากร นายอารักษ์ สิงหิตระกุล ตอบกรมการมาครับ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ เราถามว่าขอความอนุเคราะห์ข้อมูลทีเอดะว่าเรื่องนี้ท่านว่าอย่างไร ตอบอย่างนี้ครับ ตามหนังสือที่อ้างถึงจากคณะกรรมการขอทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบที่เกิดจากโครงการกู่วัดติโลกอาราม ในกวันพะเยา จังหวัดพะเยา และได้มี หนังสือเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมและปลัดกระทรวงวัฒนธรรมด้วยแล้ว ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น กรมศิลปากรได้รับมอบหมายจากกระทรวงวัฒนธรรมให้พิจารณา ดำเนินการแล้วขอเรียนว่าวัดติโลกอารามเป็นโบราณสถานก่ออิฐถือปูนที่ถูกน้ำท่วมตั้งแต่ ปี ๒๔๘๔ หรือ ๖๖ ปีมาแล้ว ทำให้อยู่ในสภาพทรุดโทรมจะปรากฏให้เห็นเป็น โบราณสถานได้เฉพาะในฤดูแล้งหรือช่วงน้ำลดเท่านั้น หากมีการดำเนินการโครงการ กู่วัดติโลกอารามจะต้องดำเนินการสร้างแนวคันดินหรือเขื่อนคอนกรีตกันเป็นแนวไว้ ซึ่งจะ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อมด้านธรรมชาติและศิลปกรรม การดูแลบำรุงรักษาจะต้องใช้เทคนิควิธีการและงบประมาณจำนวนมาก ดังนั้น จึงควรให้ ชะลอโครงการไว้ก่อนและควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาผลกระทบด้านต่าง ๆ รวมทั้ง กำหนดมาตรการในการแก้ไขผลกระทบให้ชัดเจนก่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาที่จะ ดำเนินการ โครงการต่อไป นี้เป็นจดหมาย ยังมีอีกท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าจำเป็นจะต้อง ให้ท่านรัฐมนตรีทราบข้อเท็จจริงครับ เพราะผมรู้ว่าท่านต้องอ่านตามที่จังหวัดแจ้งมา ผมทราบครับ ผมตั้งกระทู้มาเยอะแล้ว ผมพูดถึงมติ ครม. เรื่องการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำเขามิ ธรรมชาติครับ ที่ไปดูแลโครงการนี้ครับ โครงการนี้เป็นโครงการซึ่งมีผู้ให้ความเห็นคนที่ให้

ความเห็นนะครับ นี่เป็นจังหวัด นายปฏิพัฒน์ พุ่มพงษ์แพทย์ ผู้อำนวยการสำนักศิลปกรที่ ๑๓ จังหวัดน่านกล่าวว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดขอความร่วมมือให้สำนักศิลปกรที่ ๑๓ ไปตรวจสอบ ซึ่งหลังจากการเข้าไปดูพื้นที่ได้ชี้แจงกับผู้ว่าราชการจังหวัดว่า คนไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการบูรณะ เพราะวัดติโลกอารามเป็น โบราณสถานที่ยังอยู่ได้นานเป็นเวลานาน ตัววัดถูกแช่จนเกิดการกัดกร่อนซึ่งถ้าบูรณะขึ้นมาอาจจะไม่เกิดประโยชน์ นี่เป็นกรณีที่ ๑ ครับ

กรณีที่ ๒ ครับ ก็คือ คุณวิมล ดิงเมืองเหล็ก เป็นประธานสภาวัฒนธรรม จังหวัดพะเยา ประธานสภาวัฒนธรรมนี้ะครับ กล่าวว่า วัดติโลกอารามสันนิษฐานว่าเป็นวัดที่มีอยู่ในสมัยพระเจ้าติโลกราช กษัตริย์ลำดับที่ ๑๐ ก็ว่าไปเรื่อยนะครับ บอกว่าถ้าหากว่า จะมีการบูรณะวัดหลังนี้จะต้องใช้งบประมาณนับ ๑,๐๐๐ ล้านบาท เป็นเรื่องที่ต้องทบทวน ให้นัก รวมทั้งวาระดำรงตำแหน่งของผู้ว่าฯ ก็มีไม่กี่ปี ซึ่งถือน้อยไปที่จะดึง เมกะ โปรเจกต์ (Mega project) เช่นนี้เข้ามาดำเนินงาน นอกจากนั้นบริเวณวัดตั้งอยู่ปากทาง แม่น้ำอิงในช่วงเดือนมิถุนายน สิงหาคม เป็นฤดูน้ำท่วมอาจจะเกิดน้ำท่วมระหว่างการบูรณะ ได้ ถ้าต้องบูรณะขึ้นมาเหมือนเป็นการถมกว้านพะเยาอีกทางหนึ่ง นี่ทำลายสิ่งแวดล้อมเลย นะครับ ประธานสภาวัฒนธรรมให้เหตุผลว่า ขณะนี้มีทั้งคนที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการก่อกำแพงกลางกว้านพะเยา สิ่งที่คุณว่าฯ สามารถดำเนินการในเชิงท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องบูรณะก็คือ การประชาสัมพันธ์สร้างกระแสให้คนสนใจว่าวัดกลางน้ำเป็น โบราณสถานที่เป็น โบราณสถานหรือให้บุคคลเข้าไปเที่ยวได้ตอนน้ำลดหรือดำน้ำลงไปดู เขาเสนอแนะด้วย ครับ เท่านั้นไม่พอครับท่านประธานฯ ครับ ผมจะอ่านความเห็นของรัฐมนตรีที่ นั่งอยู่ข้าง ท่านในเวลาประชุมก็คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ท่านอาจารย์ไชศรีครับ ท่านอาจารย์ไชศรีท่านเป็นรัฐมนตรี แล้วก็ดูแลกระทรวงวัฒนธรรม ท่านให้ความเห็นครับ ว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ไม่คุ้มค่าและทำลายทรัพยากรสิ่งแวดล้อมกระทบในเชิงของ สิ่งแวดล้อมอย่างหนักไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการก่อกำแพง ท่านไปเรียนถามท่านมนตรีได้ นะครับ นั่งข้าง ๆ ท่าน ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งครับ ก่อนที่จะหมดเวลาท่านประธานฯ ที่เคารพครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายจรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ที่จริงเวลาหมดไปแล้ว
ต้องรีบหน่อย

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ผมอ่านสั้น ๆ ครับท่านประธานฯ นิดเดียว
ความเห็นของคณะทำงานพื้นที่ชุ่มน้ำ สำนักนโยบายและแผน กระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นความเห็นของคณะกรรมการเลยนะครับ สั้น ๆ ครับ
๔ บรรทัด การดำเนินงาน โครงการกู้วัดดังกล่าวเป็นการดำเนินงานในเขตหวงห้าม
เพื่อประโยชน์ในการบำรุงพันธุ์สัตว์น้ำ ตามพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๒ และอยู่ใน
ความดูแลของกรมประมง ประกอบกับการดำเนินการครั้งนี้ถือว่าการปลูกสร้างสิ่งหนึ่ง
สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำและแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำให้ผิดจากสภาพที่เป็นอยู่
และจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากกรมประมงตามพระราชบัญญัติกรมประมง
พ.ศ. ๒๕๕๐ หลักฐานมีหมดครับ ทำไม่ได้ครับ เป็นเรื่องใหญ่ครับ แล้วมันกลับมา
เรื่องแรกที่ผมยืนยันว่าอันตราย ก็คือยังไม่ได้ขอพระบรมราชานุญาตเลย ไปเขียน
วัตถุประสงค์แล้วไปหาเงินชาวบ้านเขา มา ถ้าไม่ได้จะทำจะคืนเงินชาวบ้านเขาอย่างไร
ไม่ต้องตอบผมก็ได้ นะครับ ช่วยดำเนินการให้ผมด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้ตั้งคำถามมานะครับ
ก็ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีรับข้อมูลไป จบการพิจารณากระทู้ถามที่ ๒ นะครับ

ต่อไปเป็นกระทู้ถามที่ ๓ เรื่อง ปัญหากองทุนหมู่บ้าน คุณแวมหาชาติ
แวนดาโอะ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี

ท่านสมาชิกฯ ครับ ทางสภาได้รับหนังสือจาก นายไพฑูย์ วัฒนศิริธรรม
รองนายกรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการตอบกระทู้ถามนี้แจ้งว่ามีภารกิจที่จะต้องไปที่
จังหวัดเชียงใหม่ ขอความกรุณาขอเลื่อนตอบกระทู้ถามไปเป็นวันพฤหัสบดีที่ ๒ สิงหาคม
จะมีท่านสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)



LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนกระทู้ถามนี้นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงานการศึกษา ติดตามและแก้ไขปัญหาสถานภาพของคนไทยในมาเลเซีย

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาติดตามและแก้ไขปัญหาสถานภาพของคนไทย
ในมาเลเซียพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการ
มีรายงานอะไรที่เพิ่มเติมจากเอกสารที่แจกให้ท่านสมาชิกฯ แล้วเชิญได้เลยนะครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
สภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพครับ กระผม นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาติดตามและแก้ไขปัญหา
สถานภาพของคนไทยในมาเลเซีย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ
ว่า ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๐ มกราคม
๒๕๕๐ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ขึ้นมาคณะหนึ่ง เพื่อศึกษาติดตาม
และแก้ไขปัญหาสถานภาพของคนไทยในมาเลเซีย ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๘ ข้อ ๘๐ วรรคสาม คณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาติดตาม
และแก้ไขปัญหาสถานภาพของคนไทยในมาเลเซียได้ดำเนินการศึกษาติดตามและแก้ไข
ปัญหาดังกล่าว โดยเชิญผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องมาร่วม
ปรึกษาประชุมเพื่อที่จะหาข้อเท็จจริงและข้อสรุปเพื่อเสนอแนะต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
และเพื่อให้หน่วยงานราชการนำไปพิจารณาเพื่อที่จะไปหาช่องทางแก้ไขต่อไป ประเด็นปัญหา
ต่าง ๆ ที่รวบรวมเป็นรายงานนั้นได้แจกจ่ายให้กับสมาชิกฯ ทุกท่านในสภาแห่งนี้แล้ว
บัดนี้ คณะกรรมการมีรายงานสั้น ๆ ตามรายงานฉบับสมบูรณ์ที่วางไว้อยู่หน้า
ท่านทั้งหลาย-----



ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ประเด็นที่สำคัญก็คือเราไม่ทราบตัวเลขที่แน่นอนของคนไทย
ที่ไปทำงานอยู่ในประเทศมาเลเซีย แล้วบ่อยครั้งได้ถูกเฟื่องเลี้ยงกล่าวหาว่าอาจจะเป็นส่วนหนึ่ง
ของสาเหตุของความขัดแย้ง ความรุนแรงในพื้นที่ ประกอบกับเราได้รับคำร้องเรียนจาก
พี่น้องในพื้นที่ว่าสิทธิเสรีภาพ ผลประโยชน์ สวัสดิการต่าง ๆ ของพวกเขา ไม่ได้รับการดูแล
ไม่ได้รับการปกป้องตามกฎหมายอย่างเพียงพอ ตัวเลขที่ทางฝ่ายราชการของเรามีนั้น มีอยู่
ประมาณ ๑๔,๐๐๐ คนเท่านั้นเองที่มีหลักฐานที่มีเอกสารรับรอง แต่ว่าตัวเลขที่หน่วยงาน
อื่น ๆ ทั้งของภาครัฐและของเอกชนได้ศึกษาและวิจัยและค้นพบมีอยู่ประมาณ
๑๕๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นความแตกต่าง ระหว่าง ๒ ตัวเลขนี้จึงเป็นสาเหตุที่จำเป็นจะต้อง
ศึกษาและหาข้อมูลให้ชัดเจนเพิ่มเติม ประเด็นที่คณะกรรมการได้สรุปในบทสรุปสำหรับผู้
บริหาร ๑๐ ข้อสั้น ๆ ในหน้า ๑ หน้า ๒ หน้า ๓ นั้น ผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานฯ
ได้กรุณาให้ความสนใจ ซึ่งเป็นปัญหาหลักที่เราค้นพบที่สำคัญที่สุดก็คือสวัสดิภาพ
สวัสดิการของคนกลุ่มนี้ ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกละเมิด และไม่ได้รับการดูแล ไม่มีหน่วยงาน
ของรัฐเข้าไปช่วยเหลือ และถูกเอาประโยชน์จากทุกขั้นตอนของการที่จะนำคนเหล่านี้เข้าไป
ทำงานในประเทศมาเลเซียเราจึงมีข้อสรุปอยู่ ๑๐ ข้อ นอกจากคนใน ๔ จังหวัด ๕ จังหวัด
ภาคใต้ ข้ามแดนไปทำงานในประเทศมาเลเซียแล้ว ซึ่งรายละเอียดกรรมการบางท่าน
อาจจะยกขึ้นมาบางประเด็นเพื่อนำเสนอต่อท่านประธานฯ ก็มีคนไทยอยู่จำนวนหนึ่งอยู่ทาง
ตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย คือคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ คณะอนุกรรมการของ
กรรมการชุดนี้ก็ได้เดินทางไปศึกษาสถานภาพของพวกเขา แล้วก็ได้ทำรายงานส่วนหนึ่ง
ประกอบเพื่อที่จะให้รัฐบาลได้ดูแล ได้สนับสนุน ได้ให้ความสำคัญ และได้หามาตรการ
คู่ทาง ที่จะอำนวยความสะดวกให้พวกเขาให้อยู่ในฐานะที่เป็นคนไทยในต่างแดนอย่างมี
ศักดิ์ศรีเทียบเท่ากับคนอื่น ๆ ซึ่งก็ได้มีการยืนยันว่าเขายู่กันอย่างมีความสุข มีความสงบ
มีความสันติ แต่ยังคงต้องการความช่วยเหลือจากคนไทย จากหน่วยงานไทยและจากรัฐบาล
ไทย คณะกรรมการก็ได้รับคำยืนยันจากกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงวัฒนธรรม
หน่วยงานว่าด้วยเรื่องของการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
ว่าพร้อมที่จะให้การสนับสนุนและพร้อมที่จะดำเนินการตามที่คณะกรรมการฯ ได้แนะนำ



ผมขออนุญาตให้กรรมการบางท่านได้ยกประเด็น ๒ – ๓ ประเด็นขึ้นมา เพื่อเป็นการย้ำประเด็นต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสรุปมาเสนอต่อท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

ว่าที่ร้อยตรี อิลัยส หะยีอาแว (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยตรี อิลัยส หะยีอาแว กรรมการครับ มีบทสรุปที่เราสรุปมาข้อหนึ่งที่ผมได้ติดตามแล้วก็ทำการศึกษาในเรื่องนี้โดยเฉพาะคือ รัฐควรจัดตั้งสื่อกลางไม่ว่าเป็นวิทยุหรือว่าทีวี หรือว่าเป็นคอลเซ็นเตอร์ (Call Center) สำหรับการประชาสัมพันธ์หรือให้คำแนะนำตลอดจนการให้คำปรึกษาไม่ว่าทางด้านข้อกฎหมายว่าทางด้านผลกระทบอะไรก็แล้วแต่ของคนไทยเราที่ทำงานในมาเลเซียว่าการให้คำแนะนำต่าง ๆ เหล่านี้ในทุกด้านนี้ โดยเฉพาะคนใน ๓ จังหวัด ๔ จังหวัด หรือ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนหนึ่งจะใช้ภาษามลายูนะครับ ก็เลยมีข้อเสนอว่าการให้ข้อมูลต่าง ๆ การมีรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์อะไรก็แล้วแต่จะต้องมีรายการที่เป็น ๒ ภาษา ทั้งนี้ต้องมี ๒ ภาษาควบคู่กัน เพื่อการสื่อสารที่เข้าใจซึ่งกันและกัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ
นายนิรามา นุสโลมาน (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม นิรามา นุสโลมาน ครับ กรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ต้องขออนุญาต
ท่านประธานฯ จะขอพูดในประเด็นที่ ๖ กับประเด็นที่ ๘ ในเอกสารที่อยู่ในมือของ
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านแล้วนะครับ ในประเด็นที่ ๖ เป็นเรื่องที่มีสาระสำคัญ
ค่อนข้างมากทีเดียวครับ เพราะว่าที่ผ่านมาในอดีตเป็นงานที่มาจากจังหวัดชายแดนภาคใต้
หมายถึง ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส รวมทั้งสตูลด้วย เราจะเข้าไปอยู่ในมาเลเซีย
โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายเสียเยอะนะครับ ตัวเลขที่ท่านประธานสุรินทร์พุดเมื่อสักครู่
๑๕๐,๐๐๐ คน เป็นตัวเลขที่เกรงใจนะครับ จริง ๆ แล้วน่าจะทะลุถึง ๓๐๐,๐๐๐ คน
ประกอบกับสภาวะการณ์ ณ ขณะนี้ ที่บ้านเมืองมีความโกลาหล ไม่สงบมาก ๆ
จำนวนเยาวชนวัยรุ่นทั้งชายทั้งหญิงหลบหนีไปอยู่ในมาเลเซียเยอะนะครับ ท่านประธานฯ
ครับ วันนี้สิ่งที่เราอยากจะทำเสนอต่อรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เราอยากเห็น
ความเอาใจใส่จากกระทรวงแรงงานนะครับ เป็นประเด็นแรกเลย กระทรวงแรงงาน
และกระทรวงการต่างประเทศนะครับ ที่ผ่านมาแรงงานจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๓ จังหวัด
จะต้องมีการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน คนเหล่านี้อยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
อยู่ใน ๓ จังหวัด แต่จะต้องเดินทางมาที่จังหวัดสงขลาค่ะ มาฝึกอบรมทักษะฝีมือ
แรงงานที่สงขลา มีสถาบันอยู่ที่นี้ นี่คือนี่ที่เราพูดในที่ประชุมว่า เราอยากให้มีมิติใหม่
ในการพัฒนาสร้างระบบการพัฒนาฝีมือแรงงานใหม่ โดยใช้มหาวิทยาลัยในพื้นที่ ซึ่งเรามีอยู่
ขณะนี้ ๓ มหาวิทยาลัยด้วยกัน มหาวิทยาลัยดั้งเดิม คือ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี เป็นแม่ข่ายสำคัญที่จะใช้เป็นศูนย์หรือว่าเป็นสถาบันในการสร้างบุคลากร
ทางด้านแรงงานให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ รู้ระเบียบ รู้กฎหมาย เข้าใจวัฒนธรรม
ประเพณีนะครับ นี่คือนี่ที่เราต้องการ และมี มนร. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ของหมอแวนะครับ และมีมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่งก็คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ยะลา
มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ อายุเกือบ ๘๐ ปีแล้วนะครับ นี่คือนี่



วันนี้รัฐบาลจะต้องทุ่มเทงบประมาณ ทรัพยากรต่าง ๆ มาลงที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ๓ จังหวัดนี้โดยตรงเลยนะครับ ประการถัดมาครับ ในหัวข้อที่ ๘ ครับ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องเหล่านี้ เรื่องการทำหนังสือเดินทางที่คน ๓ จังหวัด ต้องเดินทางมาที่สงขลา มาทำหนังสือเดินทางที่สงขลา มาทำพาสปอร์ต (Passport) ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ตัวเลขสถิติของคน ๓ จังหวัดนี้เยอะมาก สูงมากนะครับ สถิติต่อปีที่มีการเข้าออก ณ ด่านชายแดนทั้ง ๖ แห่ง ปรากฏว่ามีคนเข้าออก โดยเฉพาะ ในช่วงเทศกาลถือศีลอดหรือเทศกาลตรุษของอิสลาม ๒ ครั้ง ในรอบปี จะมีบุคคล เดินทางเข้าออกประมาณเรือนล้านนะครับ ต่อเทศกาล นั้นเป็นข้อชี้ชัดว่าบุคคลที่ไปอยู่ในฝั่งมาเลเซีย ไม่ว่าจะเป็นแรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็แล้วแต่ เข้าออกเบ็ดเสร็จรวมกัน รวมนักเดินทางด้วย ทั่วไปโดยประมาณ ๑ ล้านนะครับ เพราะฉะนั้นแล้ว ถึงเวลาแล้วครับที่กระทรวงการต่างประเทศจะต้องให้ความสำคัญ แทนที่จะเป็นภาระของคน ๓ จังหวัด จะต้องเดินทางมาทำพาสปอร์ตที่สงขลานั้นครับ ขอให้ตั้งกองหนังสือเดินทางสาขาเป็นการถาวรที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้ง ๓ แห่ง เลยนะครับ ถ้าทำได้แบบนี้จริง ๆ แล้ว จะเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในพื้นที่ แล้วที่สำคัญอย่างยิ่ง จะเป็นการซื้อใจประชาชนว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญและความจริงใจ ที่จะเอาใจใส่ดูแลพวกเขาเป็นอย่างดีนะครับ พร้อมกับทุ่มเทงบประมาณต่าง ๆ บูรณาการ ปัญหาทั้งหมดเพื่อสร้างข้อสรุปที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการ

นายชบ ยอดแก้ว (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ กระผม ครูชบ ยอดแก้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็น กรรมการวิสามัญฯ ซึ่งไปศึกษาคนไทยสัญชาติมาเลเซียที่อยู่ในประเทศมาเลเซีย ได้ไปพบปะกับพี่น้องคนไทยที่ถือสัญชาติมาเลเซียในประเทศมาเลเซีย นั้น มีประมาณ ๖๐,๐๐๐ คน นับว่าคนไทยเหล่านี้ที่อยู่ในประเทศมาเลเซียเป็นคนดั้งเดิม ซึ่งตอนเขา จัดประเทศปักเขตแดนอะไร คนเหล่านี้ก็ต้องไปอยู่ทางด้านประเทศมาเลเซีย-----

อาชีพคนเหล่านี้ก็คล้าย ๆ กับคนที่สงขลาคืออาชีพทำการเกษตรส่วนใหญ่ ค้าขายมีบ้างเล็กน้อย ส่วนทางด้านการศึกษาไปอยู่ประเทศมาเลเซียนี้การจัดการศึกษาของประเทศมาเลเซียได้ให้ความสำคัญเท่าเทียมกันกับทุก ๆ ชนชาติที่อยู่ในประเทศมาเลเซีย ส่วนทางด้านวัฒนธรรมคนเหล่านี้ก็นับถือศาสนาพุทธ มีวัดอยู่ ๘๕ วัด ซึ่งมีพระสงฆ์อยู่ไม่มากนัก พระสงฆ์ก็อาศัยจากที่เดินทางไปจากประเทศไทยไปอยู่ช่วยสอนหนังสือในวัดสอนภาษาไทย ซึ่งโรงเรียนที่สอนภาษาไทยในโรงเรียนนั้นยังไม่มี ส่วนสถานภาพของคนไทยที่อยู่ในประเทศมาเลเซียนี้รัฐบาลมาเลเซียให้เกียรติมากถึงกับยกโศวตา ส.ว. สมาชิกวุฒิสภาให้กับคนไทยที่มีสัญชาติมาเลเซียนี้ได้ ๑ คน โดยเขาไม่มีการเลือกตั้งเหมือนเรา เขามีการแต่งตั้งครับ ผมก็ได้ศึกษา ๔ – ๕ ประการนี้ก็มาเรียนให้ท่านทราบขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : กรรมการจะมีท่านผู้ใดชี้แจงอีกไหมครับ ถ้าไม่มีเชิญท่านสมาชิกฯ อภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ด้วยเหตุที่ทางคณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะบางประการปรากฏอยู่ในเอกสารแล้ว หน้า ๑๓ หน้า ๑๔ หน้า ๑๕ นะครับ บันทึกไว้แล้ว ขอลถามที่ประชุมนี้ว่าจะเห็นชอบกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของกรรมการหรือไม่เห็นชอบ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เห็นชอบด้วยนะครับ ถ้าเห็นชอบด้วยก็จะส่งข้อสังเกตนี้ไปยังรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนะครับ ถือเป็นมติ นะครับ ขอขอบคุณกรรมการครับ



LIRT

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาแนวทาง

การฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูล คุณดวง อันทะไชย กับคณะ เป็นผู้เสนอแนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (พลเอก จรัล
กุลละวณิชย์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณดวงกรับ
นายดวง อันทะไชย : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ดวง
อันทะไชย สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่ผมและคณะ
ได้ยื่นญัตติเพื่อให้สภาฯ แห่งนี้ได้พิจารณาร่วมกันในเรื่องของกลุ่มน้ำมูล สืบเนื่องมาจาก
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่มีความว่า ให้รักษาระดับน้ำ
๑๐๖ – ๑๐๘ เมตร จากระดับน้ำทะเล ประการที่ ๒ ให้ยกเลิกคณะกรรมการชุดต่าง ๆ
ทั้งหมดและให้โอนอำนาจมาที่ กอ.รมน. นั้นแปลว่าเป็นมาตรการให้ปิดเขื่อนถาวรทันที
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ นั้นได้กลับไปสู่จุดเริ่มต้น
ของปัญหาทั้งหมดของเขื่อนปากมูลอันได้แก่ การชุมนุม การเดินขบวนประท้วงที่มีมา
อย่างยาวนาน ประการที่ ๒ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวนั้นได้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี
ก่อนหน้าทั้งหมด เป็นอันว่าที่ได้กระทำมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลของท่าน พลเอกชาติชาย
ชูนะวัฒน์ รัฐบาลของ ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ท่านชวน หลีกภัย มาจนถึงท่านชวลิต
ยงใจยุทธ ก็ตามเป็นอันว่ายุติลง ในขณะที่เดียวกันไม่ได้นำผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยอุบลฯ
ที่ได้ศึกษาเอาไว้เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ มาใช้ในการกอบกู้ฟื้นฟูลุ่มน้ำมูลเลย
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มีคำถามจากสังคมและสาธารณะว่าแล้วรัฐบาลมีนโยบาย
อย่างไรในการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชาวลุ่มน้ำมูลที่เป็นปัญหาอย่างยาวนานที่เป็นบทเรียนของ
ประเทศว่าก่อนจะทำ จะก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ไม่ได้ถามชาวบ้าน ชีวิตของคนที่อยู่
ก่อนปีพุทธศักราช ๒๕๑๐ ที่มีการศึกษานั้น หรือก่อนปีพุทธศักราช ๒๕๓๒ ที่มีมติ
คณะรัฐมนตรีในการก่อสร้างเขื่อนนั้น คนชาวอีสานลุ่มน้ำมูลก็อยู่ได้อย่างดีมีความสุข
ที่ผมพูดอย่างนี้ได้ท่านประธานฯ ครับ ลุ่มน้ำสงครามคือตัวอย่างที่ชัดเจน เพราะเขาอยู่กัน
อย่างมีความสุข



เป็นคนไปศึกษา โดยใช้ชื่อ โครงการว่า โครงการวิจัยแนวทางฟื้นฟูระบบนิเวศวิถีชีวิตชุมชน
 ที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนปากมูล ท่านประธานฯ ครับ นี่คือนโยบายที่ถือว่าเป็นแผน
 แม่บท สิ่งแรกที่ทุกฝ่ายยอมรับ ผลการศึกษาวันนั้นมีผลการศึกษาลึ้น ๆ อย่างนี้
 ท่านประธานฯ ครับ ผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีบอกว่า ให้เปิดเขื่อนปีละ
 ๔ เดือน เปิด ๘ บาน เปิด ๔ เดือน แล้วก็เปิดประตูเขื่อนนั้น แต่ว่าพอมีการศึกษาจาก
 มหาวิทยาลัยอุบลฯ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๔๗ จึงได้มีมติบอกว่า เพื่อให้ดำเนินการตาม
 งานวิจัยของมหาวิทยาลัยอุบลฯ ได้เกิดเป็นรูปธรรมและเห็นผลตามงานวิจัย ได้มีมติว่าให้
 เปิด ๘ บาน ๔ เดือน และดำเนินการเรื่อยมา-----

- ๓๓/๑

ท่านประธานฯ ครับ แต่พอ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีได้มีมติว่าไม่ต้องเปิด ต้องปิดแล้ว ให้รักษาระดับน้ำเอาไว้ที่ ๑๐๖ ม. และ ๑๐๘ ม. จากระดับน้ำทะเล ปัญหาก็คือว่า ประเด็นที่ผมนจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ต่อสภาฯ แห่งนี้เพื่อช่วยกันในการที่จะกอบกู้ ฟืนฟูวิถีชีวิตของเขาเหล่านั้นเพื่อหาแผนแม่บทในการกอบกู้ฟืนฟูเพื่อคืนอำนาจในการ บริหารจัดการ

ลุ่มน้ำไปให้ประชาชน ไม่ควรที่รัฐบาลกลางหรือคนที่อยู่ส่วนกลางไปแก้ไขปัญหาชาวบ้าน ประเด็นก็คือว่ารัฐบาลจะกำหนดแนวนโยบายอย่างไรต่อการฟืนฟูระบบนิเวศวิทยาและ วิถีชีวิตของชุมชนในลุ่มน้ำมูล

ประการที่ ๒ ควรหรือไม่ที่รัฐบาลจะนำผลการศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลฯ ที่ได้ศึกษาไว้แล้วอย่างเป็นระบบ เป็นกระบวนการ มีขั้นตอน เป็นงานวิจัยที่เป็นที่ยอมรับ ของสาธารณชนหรือผลการศึกษาของทีดีอาร์ไอ (TDRI) และงานวิจัยอีก ๒๓ ชุด มาทำการ ศึกษา มาทำการกำหนดเป็นแผนแม่บทในการกอบกู้ฟืนฟูวิถีชีวิตของลุ่มน้ำมูลหรือไม่ ท่านประธานฯ ครับ ยุติคดีของวันนี้จึงเป็นยุติที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้าหาก ว่ามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างไรก็ตาม นี่ไม่ได้แก้ไขปัญหา ให้กับชาวบ้านนี้ แน่นอนที่เดิวนับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ปัญหาต่าง ๆ ก็จะเริ่มกลับมาสู่ที่ เดิมการเดินขบวน การชุมนุมประท้วงก็จะกลับมาเหมือนเดิม ความเดือดร้อนของชาวบ้านที่ อาศัยงานวิจัยชิ้นนั้นเป็นเครื่องมือในการแก้ไขวิถีของชาวลุ่มน้ำมูลก็จะไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหา ผมและคณะจึงได้ยื่นยุติเข้ามาสู่สภาฯ แห่งนี้เพื่อให้สภาฯ แห่งนี้ได้โปรดให้ความ คิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเสนอต่อรัฐบาล ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือจะมี มติเป็นประการใดในการที่จะหาข้อยุติต่อปัญหาดังกล่าว จึงขอประทานอนุญาตกราบเรียน ต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังสภาฯ แห่งนี้ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี พอลเอก จรัล กุลละวณิชย์ รองประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวพจนีย์ ชนวนานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกฯ นะคะ
เชิญค่ะ ท่าน พลเอก สุรินทร์

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพครับ
ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง ขออนุญาตกราบเรียนคงไม่ยาวนานนะครับ ขึ้นต้นคือ
ประเทศไทยเรามีเขื่อนตั้งแต่เมื่อไร จากประวัติศาสตร์แล้วนี่เขื่อนแรกในประเทศไทยที่สร้าง
ขึ้นคือสมัยพ่อขุนรามคำแหง ซึ่ง ณ วันนี้ชื่อว่า อ่างเก็บน้ำพ่อขุนรามคำแหง และมีชื่อว่า
สถยดีพงษ์ เมื่อปี ๑๘๐๐ เศษ ๆ นะครับ นั่นคือเขื่อนแห่งแรกของประเทศไทยที่สืบได้
นะครับ แห่งที่ ๒ ต่อมาก็น่าจะเป็นประตูกั้นน้ำแม่น้ำอิงที่พะเยา ๒๔๘๒ ที่มีกระตุ้เมื่อสักครู่
นี่นะครับ แล้วก็ต่อมาก็คือปี ๒๔๘๕ เขื่อนเจ้าพระยาหรือเขื่อนชัยนาทเป็นเขื่อนซึ่งกัน ใน
ลำน้ำเป็นอันแรก เป็นเขื่อนแรก และต่อมาก็มีลำดับต่อมาเรื่อย ๆ นะครับ เขื่อนภูมิพลเริ่ม
สร้างปี ๒๕๐๐ เขื่อนแก่งกระจานปี ๒๕๐๔ เรื่อยมาเป็นลำดับทุกเขื่อนที่สร้างขึ้นมาก็คือ
ต้องการกักเก็บน้ำเพื่อชลประทาน เพื่อการเกษตร เพื่อการประมงทั้งสิ้น เขื่อนปากมูลก็เป็น
อีกเขื่อนหนึ่งที่รับการพิจารณาอย่างนี้ เขื่อนปากมูลนั้นเริ่มมีความคิดมาตั้งแต่ปี ๒๔๕๗
ในการไปตรวจราชการของพระยาสุนทรพิพิธซึ่งเป็นปลัดมณฑลอุบลฯ เมื่อเดือนมีนาคมปี
๒๔๕๗ ท่านไปตรวจราชการ ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๓ เป็นครั้งที่ไปตรวจลำน้ำมูลได้รายงานต่อ
เสนาบดีคือรายงานต่อสมุหเทศาอุบลฯ แล้วก็รายงานต่อเสนาบดี ๓ เรื่องด้วยกัน เรื่องแรก
คือให้ขยายทางรถไฟจากนครราชสีมาไปอุบลฯ เรื่องที่ ๒ เห็นควรสร้างประตูปากน้ำไว้ใน
แม่น้ำมูล และเรื่องที่ ๓ เป็นการรายงานพฤติกรรม รายงานการดำเนินงานของอำเภอต่าง ๆ
ให้กระทรวงทราบนะครับ -----



ขออนุญาตย้อนมาถึงที่อุบลฯ ท่านบอกว่าอย่างนี้ครับ ท่านพระยาสุนทรพิพิธเดินทาง
ในฤดูแล้งในขณะนั้น ท่านจะรายงานไว้หมดตั้งแต่ชีวิตการทำมาหากิน การจับปลา
การอยู่อาศัย การแพทย์ ทุกเรื่อง แต่ส่วนของแม่น้ำมูลท่านเห็นว่ามิแก่่งตะนะขวางกั้น
อยู่ปักอยู่ตรงปาก ผมขออนุญาตอ่านนะครับ และขออนุญาตโชว์ (Show) ภาพของ
เขื่อนอันนี้เมื่อเปิดสุดจะเป็นอย่างนี้ะครับ มิแก่่งตะนะขวางอยู่เป็นธรรมชาติอยู่แล้ว
มีช่องทางน้ำไหลออกไปสู่ประตูน้ำ น้ำมูลคงมีน้ำอยู่ได้ในฤดูแล้งก็เพราะประตูน้ำแห่งนี้เอง
ถ้าไม่มีแก่่งตะนะเสียแล้วน้ำมูลจะต้องแห้งขอมมีแต่หินแต่ทราย เพราะระดับน้ำที่องน้ำมูล
สูงกว่าแม่โขง ฤดูแล้งน้ำมูลจะไหลลงแม่น้ำโขงไม่มีเหลือ ดังนั้นจึงควรคิดทำประตูลูก
กั้นน้ำมูลขึ้นเพื่อรักษาระดับน้ำไว้ไม่ให้แห้งขอดเช่นทุกวันนี้ เวลาน้ำโขงขึ้นก็ปล่อยให้
น้ำโขงไหลเข้ามาตามปกติ เมื่อถึงเวลาน้ำโขงลงก็ปิดประตูรักษาน้ำในลำน้ำมูลไว้ตามระดับ
ที่ต้องการ เมื่อทำดังนี้ได้น้ำมูลก็จะเป็นเส้นทางคมนาคมสัญจรไปมาได้ตลอดกาลอันเป็น
ประโยชน์แก่บ้านเมืองประชาชนอย่างมาก และสำคัญอีกประการหนึ่งมีสัตว์น้ำมากขึ้น
มีขนาดเขื่องขึ้นให้ประชาชนได้จับกินกันตลอดเวลา ไม่เป็นความแร้นแค้นอย่างน่าสังเวช
เช่นทุกวันนี้ ตลอดถึงลำน้ำชีก็เกิดประโยชน์เช่นเดียวกันด้วย ส่วนใหญ่ท่านใช้คำว่า
น่าสังเวช เมื่อปี ๒๔๕๗ นี้คือเหตุผลความเป็นมา เสร็จแล้วผมรับราชการตัวผมเอง
รับราชการเมื่อปี ๒๕๐๔ ปี ๒๕๐๕ นั้นผู้บังคับกองพัน โดยตามธรรมเนียมของทหาร
ตอนเช้าจะมาแจ้งข่าวสารให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบว่ามีข่าวสารที่สำคัญที่ผู้บังคับบัญชา
ควรรู้อะไรบ้าง วันหนึ่งท่านบอกว่า จอมพล สฤษดิ์ บอกว่าทำอะไรอีสานได้ซึ่งมีแม่น้ำมูล
อยู่นี้จะไม่แห้งแล้ง ลุ่มแม่น้ำมูลมีพื้นที่รับน้ำ ๑๑๗,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือเป็นเนื้อที่
๒๓ เพอร์เซ็นต์ ของประเทศไทย มีน้ำไหลออกจากแม่น้ำมูลไม่น้อยกว่า ๒๔,๐๐๐
ล้านลูกบาศก์เมตร แต่หลังจากการสร้างเขื่อนสามารถวัดปริมาณน้ำได้อย่างชัดเจนแล้ว
ปรากฏว่า ใน ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมามากกว่า ๓๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นอันดับ ๒
รองจากแม่น้ำเจ้าพระยา แต่ทำไมอีสานยังแห้งแล้ง ก็จะไม่แห้งแล้งได้อย่างไรครับ เพราะว่า
กั้นแม่น้ำมูลสูงกว่าแม่น้ำโขงไม่น้อย ๒ เมตร ระดับกั้นแม่น้ำสูงกว่าระดับแม่น้ำโขง
ไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ที่ธรณีประตูของเขื่อนแม่น้ำมูลสูงอยู่ที่ ๕๔ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล
ณ วันนี้น้ำโขงที่แก่่งตะนะ ๕๒ ม. ที่แม่น้ำโขงก็ประมาณ ๕๓ ม. ณ วันนี้คือ ๕๔ ม.

แม่น้ำโขงที่วัดนี้คือวัดที่สถานีวัดน้ำที่โขงเจียมในแม่น้ำโขง แม่น้ำโขงจะต้องสูงเท่าไร
จึงจะเข้ามาที่น้ำมูลได้คือสูง ๑๐๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง เพราะฉะนั้นเหตุผล
ท่านกล่าวถึง นอกจากท่านพระพิชัยท่านกล่าวถึงความเป็นอย่างของประชาชนด้วยว่า
โดยทั่วไปแล้วประชาชนชาวอุบลฯ ท่านใช้คำว่า อุบลฯ อีสาน ทุกบ้านเรือน ท่านใช้ว่า
ทุกบ้าน ทุกเรือนทำนา ทำไร่ ปลุกพืชผักสวนครัว แล้วก็จับปลาทำปลาแดก ปลาในแม่น้ำมูล
นั้นมีตัวเล็กตัวน้อย เพราะวาระยะที่แม่น้ำมูลจะอยู่ยาวมีมากนั้นสั้นเหลือเกิน ปลาจะมี
โอกาสโตขึ้นนั้นยากมาก เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว โอกาสที่ปลาในแม่น้ำมูลจะมากขึ้นนั้นไม่มี
โอกาสเลย ท่านพูดไว้เมื่อ ๕๑ ปีที่แล้วนะครับ แล้ววิถีชีวิตของชาวอุบลฯ ในลุ่มน้ำมูลอุบลฯ
อีสานนี้ท่านก็เขียนไว้ชัดเจนว่า เป็นทำนา ทำไร่ และจับปลา ไม่ใช่เป็นวิถีชีวิตที่เป็น
ชาวประมงน้ำจืดตามที่การศึกษาของมหาวิทยาลัยอุบลฯ เล่มนี้ใช้บฯ ๑๐ ล้ากว่าบาท
ถามว่าทำไมจึงไม่ใช่ผลการศึกษานี้มาดำเนินการ ถ้าลองเอาผลการศึกษานี้ไปถาม
ชาวบ้าน ถามราษฎรทุกคนนะครับ อย่าถามกลุ่มที่เรียกเรื่องเงิน ก็จะถูกโห่ฮาเพราะว่าอะไร
ครับ ในมหาวิทยาลัยอุบลฯ บอกว่า ผมเอาเรื่องเดียวครับ มีหลายเรื่องเอาเรื่องเดียว-----

ในแม่น้ำมูลถ้าเปรียบเทียบกับช่วงก่อนสร้างเขื่อนปี ๒๕๓๓ แล้ว ปรากฏว่าชาวบ้าน
จะมีรายได้จากการจับปลา ๒๕,๗๑๒ บาทต่อปี ถ้าวรวมทุกครัวเรือน หมายถึงว่า ๖,๑๗๖ ราย
เท่ากับ ๑๕๘ ล้านบาท นั่นคือก่อนปี ๒๕๓๓ ก่อนปี ๒๕๓๓ นั้น ราคาที่ดีที่สุด สินทรัพย์
ในประเทศไทย คือราคาที่ดิน ท่านคงจำได้ ราคาปลาถูก แต่เอาละ ถ้าคิดราคา ๕๐ บาท
แล้วทั้งปีจะมีปลา ๓,๐๐๐ กว่าตันครับ แต่ ๓,๐๐๐ กว่าตันนี้ต้องมีปลาอย่างน้อย
๘.๗ ตันต่อวันที่ตลาด แต่ถามว่าเอาปลาจากไหน ๘.๗ ตัน ต้องมีตลาดปลาใหญ่มาก
ที่อำเภอโขงเจียม นี่คือข้อมูลของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีครับ ผมไม่กล้าพูดว่าผิดหรือถูก
เพราะว่ารายชื่อผู้ทำวิจัย คอกเตอร์เยอะแยะหมดครับ รองศาสตราจารย์เยอะแยะผมไม่กล้า
หกรอกครับ เพราะผมไม่บังอาจถึงขนาดนั้น เอาข้อมูลนี้ไปถามชาวบ้านก็ได้ครับ ปลาที่
ทางกลุ่มเขาเอามาโชว์ตัวใหญ่ตัวโตนะครับ มาจากไหนครับ มาจากสุพรรณบุรีครับ
กิโลกรัมละ ๔๐ บาท จากสุพรรณบุรีขึ้นรถห้องเย็นไป ไปเข้าสู่เขื่อนที่โขงเจียม แล้วออกจาก
โขงเจียมเปลี่ยนสัญชาติเป็นปลาสัญชาติแม่น้ำมูลออกมาเข้ากรุงเทพฯ เป็น ๗๐ บาท อันนี้
ผมไม่ได้พูดเองครับ ไปถามชาวบ้านได้ที่ค้าปลา นายคำมอญก็ได้ครับ เป็นคู่ปลานายคำมอญ
ชื่อนายคำมอญ ชื่อท่านอยู่ข้างนอก เพราะท่านอยู่ที่โขงเจียม การแก้ไขปัญหานี้ะครับ
ก่อนสร้างเขื่อนปากมูลนี้ะครับ ชาวบ้าน ๑๕ คันรถ จากกลุ่มน้ำนี้ไป ๘๕ หมู่บ้าน ๕ ตำบล
๓ อำเภอ นั่งรถบัสมาหานายกฯ ชาติชาย ขอให้ช่วยกันน้ำไว้ที่เถอะ และการสร้างเขื่อน
อันนี้เริ่มมาตั้งแต่ท่านที่ท่านอาจารย์ดวง ขออนุญาตเอ่ยนาม ตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ จริง ๆ แล้ว
ปี ๒๕๑๒ รัฐบาลฝรั่งเศสส่งช่างเทคนิคมาช่วยในการสำรวจเสร็จในต้นปี ๒๕๑๓
แต่ก็ไม่ได้สร้างปี ๒๕๑๒ สำนักงานพลังงานแห่งชาติก็โอนกิจการนี้ให้กับ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยศึกษาใหม่อีกครั้งเมื่อปี ๒๕๒๕ แล้วทบทวน
ในปี ๒๕๒๘ แล้วศึกษาอีกครั้งในปี ๒๕๓๒ เพื่อลด เดิมฝรั่งเศสนั้นจะสร้างที่แก่งตะนะ
ถ้าสร้างที่แก่งตะนะ แล้วทำให้ภูมิทัศน์ตรงนั้นเสียหาย ก็ขยับขึ้นมาทางต้นน้ำอีก
๑.๕ กิโลเมตร ซึ่งมาจุดที่ปัจจุบันนี้ แล้วปีสุดท้ายคือลดระดับน้ำที่จะกักเก็บได้ให้เหลือ
ประมาณ ๑๐๘ ม. ที่จะมีผลกระทบต่อชาวบ้าน ครัวเรือนชาวบ้านประมาณ ๔๐๐ ครัวเรือน
เท่านั้น อันนี้เป็นสุดท้ายและชาวบ้านประมาณ ๖๐๐ คน คือ ๑๕ คันรถ เหลือคันละ ๔๐ คน
นั่งมา มาพบนายกฯ ชาติชายเพื่อให้ก่อสร้างเขื่อน ภาพที่เห็นนี้เป็นระดับน้ำ ๑๐๘ ม.

ที่อยู่ตรงนั้นนะครับ น้ำจะเต็มอย่างนั้น พื้นที่รับน้ำที่ผมกราบเรียนแล้ว ๑๑๗,๐๐๐ ตาราง
กิโลเมตร นั่นคือ ๒๓ เปอร์เซนต์ของประเทศไทย ถ้ากรมชลประทานทำโครงการครบถ้วน
หมายความว่า ครบถ้วนนะครับ ทั้งคลองส่งน้ำ คลองไส้ไก่ แล้วก็สถานีสูบน้ำเพิ่มจำนวน
ถึง ๖๑ สถานีแล้ว พื้นที่เกษตรกรรมที่จะเกิดขึ้น คือ ๑๖๕,๐๐๐ ไร่ แต่ตอนนี้ยังไม่ครบครับ
ส่วน ๑๖ สถานีที่สร้างไปแล้วนี้คลองไส้ไก่ก็ดี คลองชอย คลองที่แยกไปก็ดีนี้ สุพรรณบุรี
ได้ไปขอบริจาคจากชาวบ้านชุดไปเรียบร้อยแล้ว ตั้งสถานีแล้ว แต่พอเปิดน้ำ น้ำแห้ง
สูบน้ำไม่ขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเปิดประตูระบายน้ำ ถามว่าเปิดปิดทั้งปีหรือเปล่า ไม่หรอกครับ
เพราะฤดูน้ำหลาก น้ำแม่โขงก็จะย่นขึ้นมาน้ำนี้ก็จะเอ่อลงไป จะต้องเปิดโดยธรรมชาติ
อยู่แล้ว ถ้าไม่เปิด เปิดไม่ได้น้ำท่วมก็ต้องเปิดนะครับ เมื่อเปิดเขื่อน โดยธรรมชาติ ปิดเขื่อน
โดยธรรมชาติมีมติ ครม. วันที่ ๑๒ มิถุนายน เป็นการปิดเปิดตามธรรมชาติ ถ้าน้ำมาก็เปิด
ออกไป น้ำน้อยก็กักไว้ ถึงฤดูปลาขึ้นวางไข่ก็เปิดขึ้นมา ปลาขึ้นวางไข่นั้นไม่ใช่ปลาทุกชนิด
ขึ้นพร้อมกัน ขึ้นวันเดียวกัน ไม่ใช่ครับ ขึ้นเป็นหัวระยะเวลา ซึ่งกรมประมงก็จะเป็น
คนบอกเป็นอย่างดีนะครับ-----

บันไดปลาโจนที่ว่าใช้ไม่ได้ ๆ ตอนสร้างเขื่อนใหม่ ๆ ก็ใช้ได้ แต่ถ้าจากภาพหนึ่งก็จะเห็นว่า มีเรือจับปลามากมาย คือจับปลาได้เขื่อน อยู่ได้เขื่อนคืออยู่ปากแม่น้ำมูลเข้าสู่ แม่น้ำโขงอย่างนี้ครับมีปลา ณ วันนี้เป็นอย่างนี้ครับ นี้ถ่ายเมื่อปีนี่เองครับ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรือเป็นร้อยลำครับ ขออนุญาตกราบเรียนว่าประชาชนทั้งหมดก็มี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบแน่นอนจากการที่เคยทำประมง อาชีพประมงจริง ๆ นะครับ จากการชดเชยในการทำประมงเมื่อรัฐบาลได้จ่ายเงินชดเชยไปแล้วนั้น ผู้ที่แจ้ง ว่าเป็นอาชีพประมงและทำอาชีพประมงมีจริง ๆ แล้วประมาณ ๕๐ กว่าราย เก่งทั้งหลาย ถ้าปล่อยน้ำให้น้ำแห้งตั้งแต่แก่งสะพือลงมาถึงเขื่อนมีถึง ๖ แก่งด้วยกัน น้ำจะเป็นร่องน้ำ ในแม่น้ำจะเป็นร่องน้ำ เป็นโขดหิน เป็นร่องน้ำ ทุกร่องน้ำทุกแก่งมีเจ้าของและไม่ใช่ เพิ่งมีเจ้าของ มีเจ้าของตามที่พระยาสุนทรพิพิธได้พูดไว้ มีเจ้าของมาเป็นร้อยปีแล้ว แต่ว่า ถ้าน้ำเต็ม น้ำมากขึ้นคนหาปลามากขึ้น อันนี้ชัดเจน แต่ถ้าน้ำแห้งลงไปมีเจ้าของมีจำนวน จำกัดอันนี้หาปลาจังหวัด ถามว่าผลกระทบมีไหม มีแน่นอน ถ้ามิน้ำอย่างนี้แล้ววิถีชีวิต เปลี่ยนใหม่ เปลี่ยนแน่นอน อย่างที่เขื่อนชยันนาหรือเขื่อนเจ้าพระยาเป็นต้น เมื่อก่อน ทำนาปีละครั้ง ต้องทำปีละ ๓ ครั้ง เพราะมีน้ำ ที่เขื่อนปากมูลนี้ก็เหมือนกันถ้าน้ำเต็มอย่างนี้ ชาวบ้านก็ต้องทำนาได้ถึงปีละ ๒ ครั้ง ๓ ครั้งต่อไปได้ในอนาคตเปลี่ยนวิถีชีวิตแน่นอน ถามว่าวิถีชีวิตดั้งเดิมเขาต้องการอะไร คำตอบคือเห็นหินเห็นทรายสามารถเดิน เก็บยอดกระโดนได้ ก็คือเหมือนเมื่อ ๑๐๐ ปี เมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว ต้องการอย่างนั้นหรือครับ ถ้าอ้างว่าประชาชนหรือชาวบ้านถามมาที่ราย ถามทั้งหมดทุกครัวเรือนไหมครับ เหตุของ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ผมไม่ใช่เข้าข้างรัฐบาล เพราะว่าประชาชน ๕,๑๓๑ คน ลงชื่อมีหนังสือ นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ขอให้รักษาระดับน้ำไว้ที่ ๑๐๘ ม. วันที่ ๕ เมษายน ทางผู้ว่าฯ อุบลฯ ก็ร้อนใจเพราะว่าชาวบ้านจะมายืนที่ ศาลากลาง โดยเดินขบวนกันมา ในฐานะที่ ผอ.รมน. เป็นผู้อำนวยการศูนย์อำนาจการขจัด ความยากจนและพัฒนาชนบทตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือเรียกว่า ศพ. ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี แล้วมีกระผมเป็นประธานกรรมการบริหารและมีเป็นประธาน อนุกรรมการแก้ปัญหาที่ดินของคณะนี้ แล้วซึ่งเราแก้มาทุกรัฐบาลนะครับ



คณะรัฐบาลที่แล้วผมก็เป็นประธานในคณะนี้ด้วย ก็ได้มีบัญชาให้ผมไปรับเรื่องที่อยู่บขช และ
รับรองว่าราษฎรที่มานั้นไม่ใช่มาแบบอะอะโว้ยวายค่าทอพูดจาหยาบคายค่าพ่อ
ต่อแม่ใคร ไม่ใช่เลย มาอย่างเรียบร้อยและมาขึ้นเจตนาขอบรรเทาความเดือดร้อน ถามว่าเพิ่ง
ขึ้นปีนี้หรืออย่างไร ขึ้นทุกปีครับที่จะมีการเปิดเขื่อน ขึ้นทุกปี ร้องทุกปี แต่กลุ่มนี้ไม่มีพลัง
ไม่มีอาจารย์ ไม่มีดอกเตอร์ ไม่มีอะไร ไม่มีรัฐบาลไหนให้การสนับสนุน ไม่มีพลัง
ต้องร้องให้ทุกปี เมื่อปี ๒๕๔๗ ช่วงเปิดน้ำ ข้างตั้งท้องแล้วสูบน้ำก็ไม่ได้ครับ เสียไปเป็น
รวมแล้วประมาณ ๕ ล้านกว่าบาท เฉพาะชุมชนตรงนี้ กว่าจะได้เงินชดเชย
ก็อีกปีกว่า ๆ กลับมา และเสียอย่างนี้ทุกปี ถามว่าบ้านเมืองเราบ้านเมืองเกษตรมีน้ำแล้วก็
ต้องมีปลาแน่นอน ปัญหาของประชาชนท่านนายกฯ ได้ไปตรวจเยี่ยมชมการแก้ปัญหาที่
อุบลฯ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน หลังจากที่ราษฎรกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มนี้มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
มีกำนัน ๕ ตำบล ผู้ใหญ่บ้าน ๘๕ หมู่บ้าน เป็นผู้ยื่นหนังสืออันนี้พร้อมทั้งลงชื่อ
นายกรัฐมนตรีไปที่อุบลฯ ทางกลุ่มที่เรียกร้องเงินต้องจ่ายเงินให้เขาเท่านั้นเท่านั้นครับ
ผมไม่อยากจะเอ่ยสักเท่าไร ให้บอกว่าให้ถือปฏิบัติ ถามว่าตามมติ ครม. ครั้งสุดท้าย
เมื่อปี ๒๕๔๗ ๘ มิ.ย. ๔๗ ให้เปิดเขื่อนระหว่างเดือนพฤษภาคม มิถุนายน ช่วงนี้ครับ
เปิดเขื่อน แล้วเปิดไป ๔ เดือน ยังต้องถือปฏิบัติหรือไม่ ท่านนายกฯ ว่า มติ ครม. ใดที่ยัง
ไม่มีการยกเลิกแก้ไขต้องถือปฏิบัติ อันนั้นแน่นอน เพราะรัฐบาลก็ต้องรับภาระของรัฐบาลที่
แล้ว-----

ผมซึ่งอยู่ในที่เกิดเหตุและอยู่ในพื้นที่ด้วย อยู่ในที่ประชุมด้วยในฐานะตัวแทนของ ผอ.รมน. ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์จัดความยากจนและพัฒนาชนบทก็ได้กราบเรียนนายกฯ ว่า การแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นหน้าที่ของรัฐบาลทุกรัฐบาลอยู่แล้ว ไม่ว่าจะใครจะเป็นรัฐบาลต้องแก้ปัญหา แต่การแก้ปัญหของประชาชนนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรมในสังคมและอยู่บนความจริงอย่างน้อย ๒ เรื่อง คือเรื่องที่ประชาชนเดือดร้อนจริง และคนที่เดือดร้อนจริง ไม่ใช่คนที่ไม่เดือดร้อนจริง คนข้างนอกไปบอกคนข้างในที่เกิดเหตุบอกว่าให้ช่วยปวดหัวที่ ทั้งที่คนข้างในที่เกิดเหตุเขาปวดท้อง รัฐบาลจ่ายยาปวดหัวไป ปวดท้องไม่หาย คำถามทีนี้ว่า ความเดือดร้อนของประชาชนจริง ๆ คืออะไร กันแน่ แล้วส่วนใหญ่คืออะไร ส่วนน้อยคืออะไร แล้วความเดือดร้อนของประชาชน อย่างว่าแต่ ๔๐๐ คน ๕๐๐ คน หรือ ๓,๐๐๐ คน หรือ ๑,๐๐๐ คนเลย แม้แต่คนเดียวก็ตาม รัฐบาลก็ต้องดูแล การแก้ไขปัญหาของเขื่อนปากมูลเป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่มีที่ไหนในโลก ทำเหมือน ไม่ว่าจะประเทศญี่ปุ่น ประเทศอะไรก็แล้วแต่ที่ได้หาสถิติมาไม่มีใครเหมือน เองง่าย ๆ การชดเชยการประมง ผู้ที่ยื่น ในการประชุมครั้งแรกเสนอว่าคนทำประมงจริง ๆ คือ ๕๔ ราย แต่เอาละ จะทำสำรวจอย่างไรดี ขอให้คนที่มื่ออุปกรณ์ประมงก็แล้วกันให้มายื่น ว่าใครมื่ออุปกรณ์ประมงบ้าง มีคนยื่นอุปกรณ์ประมง ๒,๒๓๐ ราย ที่จริง ๒,๒๔๕ ราย แต่ยื่นซ้ำเสีย ๑๕ ราย ยื่น ๒,๒๓๐ ราย คนที่มีอุปกรณ์ประมงน้อยที่สุดคือมีคันเบ็ด ๑ คัน ใน ๑ คริวเรือนั้น คันเบ็ด ๑ คัน แต่ท่านเชื่อไหมครับว่า ในนั้นลำพังตาข่ายอย่างเดียวที่ดักปลา ยาว ๑,๖๕๔,๑๕๕ เมตร หรือ ๑,๖๐๐ กิโลเมตร ในระยะแม่น้ำมูลตั้งแต่แก่งสะพือไปถึง ปากแม่น้ำมูล ไปถึงเขื่อน ๒๘ กิโลเมตรเท่านั้น แต่มีตาข่ายดักปลา ๑,๖๐๐ เมตร ยาวต่อกัน ถึงขนาดนั้น มีตุ้ม มีลอบ มีอะไรเป็นจำนวนมากมาย อันนี้นับเมื่อไรครับ นับเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๗ แต่ท่านประธานฯ ครับ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๑๗ เหมือนคืนหมาหอน เรือที่เอาเข้ามาที่เป็นอุปกรณ์ประมงอย่างหนึ่งก็รถบรรทุกเข้ามาจากเขื่อนสิรินธร เพราะเขื่อนสิรินธรมีเรือหาปลาเยอะ ก็บรรทุกกันเข้ามาในนี้ อุปกรณ์หาปลาในภาคอีสาน ทั้งหมดที่ขายทั้งตลาดคว้านซื้อมาทั้งหมดมาไว้ที่นี่เพื่อมาตั้งนับกันในวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม คนที่นับคือเจ้าหน้าที่ประมง เจ้าหน้าที่เกษตร ๗๘ คน ลงไปใน



ทุกหมู่บ้านนับกันในวันนั้น คนที่ยื่นมี ๒,๒๐๐ กว่าคน คนที่ไม่เคยประท้วงเลย ไม่เคยเลยที่มีเบ็ดอยู่ข้างมืออะไรข้างก็ไม่ได้ไป ที่ไปคือกลุ่มที่ประท้วงทั้งหลายที่ต้องการเงิน ก็อยู่กันเพื่อความเป็นธรรม ใครก็ตามที่มีอุปกรณ์ทั้งหมดทั้งที่ไม่ยื่นด้วยนี่เอามายื่นให้หมดก็แล้วกัน นับทั้งหมดแล้วได้ ๖,๑๗๖ ราย ตัวเลขตรงนี้ ๖,๑๗๖ ราย ที่ ม.อุบลฯ ใช้เป็นฐานในการคำนวณปลาว่าคนหนึ่ง ณ ก่อนปี ๒๕๓๑ ได้ปลา ๒๕,๐๐๐ บาท ต่อคน ต่อปี ก็เอา ๖,๐๐๐ คูณได้ ๑๕๘ ล้านบาท คำถามที่ว่านี่ละครับการวิจัยครับ เพราะฉะนั้นผมไม่ได้บอกว่าผิด ผมบอกว่าถูก อยากจะเห็นจริง ๆ ให้เอาข้อเท็จจริงมาวางกันบนโต๊ะไปในพื้นที่ มติ ครม. หลังจากวันที่ ๕ แล้วก็ได้มอบให้ผมเป็นประธานในการตรวจสอบว่าข้อมูลเป็นอย่างไร ผมได้เชิญประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ทุกส่วนราชการในที่นี้ไม่ว่าจะประมง กรมชลประทาน กรมส่งเสริมการเกษตร กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ อุทยานแห่งชาติทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ทุกคนพูดเป็นเสียงเดียวกันหมดว่ามีน้ำอย่างไรก็ต้องคิดว่าไม่มีน้ำ เจ้าหน้าที่เปิดรูปภาพเขื่อนที่ไม่มีน้ำให้ดูสักนิดครับ มีน้ำต้องคิดว่าแน่ ถ้าไม่อย่างนั้นตอนหน้าแล้ง ผู้อำนวยการอุทยาน หัวหน้าอุทยานตะนะได้พูดกับผมว่าน่าสงสารราษฎรมากเลย อยู่อย่างสมเพชจริง ๆ เพราะน้ำแห้ง นี่เป็นเวลาเปิดเขื่อนเป็นอย่างนี้ จะเป็นร่องน้ำ ร่องอันนี้มีเจ้าของหมด คนอื่นอย่าไปยุ่ง มีเจ้าของ นี่คือปัญหา -----

เสร็จแล้วผมประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ บอกว่า ผลประชุมว่าทุกคนเห็นชอบหมด ท่านลองไป
สำรวจมาซิว่าชาวบ้านเขาคิดอย่างไร ทุกหลังคาเรือน ตามทุกหลังคาเรือนมาเลยโดยมอบ
ให้นายอำเภอ ๓ อำเภอ และผู้ว่าฯ รับผิดชอบ แล้วไปสำรวจมา สำรวจว่าได้ ๘,๐๐๐ กว่า
หลังคาเรือนครับ ๒๐,๐๐๐ กว่าคน ปราบกว่า ๕๘.๑ เศษ ๆ ครับ เห็นด้วยที่รักษาระดับน้ำไว้
ด้วยเหตุด้วยผล ทั้งหาปลาก็ได้ ทำเกษตรก็ได้ ทำโน่นก็ได้อีก ๔๐๐ กว่าคนครับ ไม่เห็นด้วย
คนไม่เห็นด้วยคือกลุ่มที่เรียกร้องต้องการเงินจากรัฐบาล ผมอยากเห็นการแก้ปัญหาบน
พื้นฐานความเป็นจริงครับ บนพื้นฐานความถูกต้อง เป็นธรรมในสังคม ปลาที่เห็นตัวใหญ่
ท่านพระยาสุนทรพิพิธได้พูดไว้ว่าปลาในแม่น้ำมูลนั้นตัวใหญ่ไม่มีโอกาส ยกเว้นปลาจาก
แม่น้ำโขง ณ วันนี้แม่น้ำโขงเป็นอย่างไรครับ จีนสร้างเขื่อนเสร็จไปแล้วอย่างน้อย ๒ เขื่อน
ในแม่น้ำโขงระดับน้ำสูงสุดที่เคยสูงอยู่ขณะ ณ วันนี้ได้ลดลง ณ วันนี้แม่น้ำโขงยังสูงไม่ถึง
๕๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเล ยังไม่ถึง ก่อนหน้านี้ ก่อนที่ยังไม่สร้างเขื่อนถึงครับ ตอนนี้
ไม่ถึงแล้ว สามารถจะกักน้ำไว้ได้ ปลาที่จะขึ้นจากแม่น้ำโขงมาก็มีปลาตัวใหญ่บ้าง แต่จะ
ขึ้นมาได้นี้ท่านพระยาสุนทรฯ พูดไว้ว่าปลาตัวใหญ่จะขึ้นมาบ้างจากแม่น้ำโขงก็จะถูก
ท่านเขียนว่าชาวอำเภอพิบูลมังสาหารและอำเภอใกล้เคียงจับกินหมด จะเหลือเล็ดรอดมาบ้าง
ก็น้อยเต็มที นี่คือเมื่อ ๕๑ ปีที่แล้ว ถามว่าวันนี้การจับปลายังเป็นเช่นไร ตอนสร้างเขื่อนและ
เปิดเขื่อนให้น้ำไหลออกไหลเข้าณะครับ คนจับปลาเป็นมดเลยครับ บันไดปลาโจนนี้ตัดเอา
เลยนะครับ ไม่ต้องไปนั้นเลย ตักปลาจากบันไดปลาโจนตักใส่ภาชนะเลยครับ ไปไหนครับ
ไปวางไข่หรือไปตลาด ไปตลาดครับ ปลาไม่ได้ไปวางไข่ครับ ไปก็น้อยเต็มที ฉะนั้นที่อ้างว่า
ปลาไปวางไข่ ๆ ต้องควบคุม มติ ธรรม. จึงมีบอกว่าการดำเนินการนี้ให้อยู่ภายใต้การกำกับ
ดูแลควบคุมอย่างใกล้ชิดให้เป็นไปตามธรรมชาติ ถ้าเปิดปลาขึ้นมาวางไข่ก็ต้องไปวางไข่
ไม่ใช่ไปตลาด เมื่อน้ำมากก็ต้องเปิดออกไป น้ำน้อยก็กักเอาไว้รักษาระดับน้ำไว้ให้เกิด
ประโยชน์กับทุกฝ่ายคำถามว่า เมื่อทำอย่างนี้แล้วมีคนทีเสียประโยชน์ไหม คือต้องเดือดร้อน
ไหม ก็อาจจะมี คนที่ไม่มีนาไม่มีอะไรเลย อาศัยปลาอย่างเดียวจริง ๆ นี้ ถามว่ารัฐบาล
ตั้งอะไร รัฐบาลตั้งตั้งแต่รัฐบาลที่แล้วแล้วว่าให้กรมประมงและการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
แห่งประเทศไทยทำการปล่อยปลาปล่อยกุ้ง ปล่อยปลาอย่างน้อยก็ ๕๐ ล้านตัว แต่ท่าน
เชื่อไหมครับ ทั้งปล่อยด้วย ทั้งเปิดเขื่อนด้วย ปลาที่ในแม่น้ำ ปลาที่ตลาดโขงเจียมในช่วง

ที่มีการเปิดเขื่อนที่แล้วมาปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ ครัวที่ในตลาดโจงเจียมครัว เป็นปลาลาว ครัว แต่สัญชาติไทย กับปลาที่ตัวใหญ่ ๆ จริง ๆ ที่ปลาที่ในช่วงหน้าแล้งจริง ๆ แล้วก็จาก สุพรรณฯ ที่ผมทราบเรียนแล้วในราคาก็บอกได้ด้วย ขอเอาความจริงมาพูดกัน การแก้ปัญหาประชาชน ประชาชนไม่ได้โง่ นะครับ ไม่จำเป็นให้คนภายนอกมากมายกับของอะไรมาเข้าไปแก้ไข ถามกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถามชาวบ้านเขาแต่ละครัวเรือนให้ครบถ้วน ---

- ๔๓/๑

การชดเชยค่าประมงนะครับ สุกท้าย ๖,๑๗๐ กว่าคน ตกลงเฉลี่ยเท่ากันหมดทุกคนเลย ๕๐,๐๐๐ บาท ต่อคนเลย ๓๐,๐๐๐ บาทให้เป็นเงินสด ๖๐,๐๐๐ บาท เข้าสหกรณ์การเกษตร ปากมูล บริหารโดยหัวหน้าที่เรียกร้อง จะเอ่ยชื่อก็ได้นะครับ ณ บัดนี้เป็นอย่างไรครับ สหกรณ์ เจิงครับ จะขอถอนก็ไม่ได้ พวกกูไปก็ไม่อยากจะส่ง พวกกูไปแล้วไม่อยากจะส่ง นี่แหละ ถูกกลุ่มที่เรียกร้องขึ้นบัญชีไว้ เอาชื่อขึ้นบัญชีไว้ ถ้าไม่อย่างนั้นจะฟ้อง เงินหายไปหมดแล้วครับ ก็เลยแยกกลุ่ม พวกถอนทันทีถอนไปตั้งกลุ่มบัญชี กลุ่มสหกรณ์กันใหม่ อีก ๒ สหกรณ์ ซึ่งยังอยู่ได้ ให้กรมตรวจบัญชีของกระทรวงเกษตรฯ ไปดำเนินการ ตรวจสอบ ก็มีข้อเสนอในการประชุมที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ด้วยว่า เห็นควรพิจารณา ไม่ใช่ทางแพ่ง ทางอาญาเสียด้วยซ้ำไป ถ้าเอาความจริงมาพูดคุยกันแล้วจะแก้ปัญหาได้หมด แก้ปัญหาได้ทุกกลุ่ม มติ ครม. วันที่ ๑๒ มิถุนายน เป็นมติ ครม. ที่สอดคล้องกับธรรมชาติ สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ถ้าเราบอกวันปิดวันเปิดเขื่อนได้เมื่อใด ก็เราสามารถบอกได้ว่า ปีหน้าฝนจะตกเมื่อไร หรือวันพຽ່ງนี้จะตกหรือไม่ ตกเมื่อไร ตกมากเท่าไรได้ด้วย เพราะว่าทุกอย่างอยู่บนที่สูง น้ำอยู่ในที่ต่ำ ถ้าเปิดเขื่อนน้ำทั้งหมด ไหลหมด ถามว่าต้นกล้า เป็นอย่างไร ต้นข้าวเป็นอย่างไร ตอบได้หรือไม่ครับ ว่าฝนจะทิ้งช่วงหรือไม่ ตอบไม่ได้ เมื่อตอนไม่ได้ทำไม่เสี่ยงไปตามธรรมชาติละครับ ฝนตกมาน้ำมากก็เปิดออกไป ตกในลุ่มแม่น้ำชีด้านบน ด้านนครราชสีมาทางชัยภูมิมากก็เตรียมเปิด เตรียมพร่องน้ำไว้ กอ.รมน. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้เลยครับ เป็น สจพ. แล้วทำไม สปช. พอ.รมน. ดันมาเป็นประธานในเรื่องนี้ ขออนุญาตกราบเรียนให้ทราบว่า หลังจากรัฐประหาร ใหม่ ๆ โครงการใดที่รัฐบาลทำไว้ให้กระทรวงฯ เสนอขึ้นไปเพื่อยืนยัน โครงการต่อสู้ ความยากจนที่ทำไว้แล้ว ถามว่าเดิมรัฐบาลเดิมเป็นโครงการที่ดี ไม่ว่าแก้ปัญหาดิน แก้ปัญหาหนี้สิน แก้ปัญหาการมีอาชีพ มีงานทำ ก็จะทำเรื่องต่อผ่านทางกระทรวงมหาดไทย ขึ้นไป กระทรวงมหาดไทยไม่รับครับ กระทรวงมหาดไทยบอกว่า “โครงการประชานิยม” อย่าให้ผมเห็น แต่ชาวบ้านเดือดร้อนครับ ผมเป็นประธานแก้ปัญหาที่ดิน จัดสรรที่ดินแล้ว น้ำไม่มีก็ช่วยไม่ได้ ไม่หายจน แก้ปัญหาดินแล้วไม่มีน้ำก็ไม่หายจน จำเป็นต้องไปกราบเรียน นายกฯ ท่านนายกฯ ครับ จะตีกลับแรงนะครับ ประชาชนที่ทำได้จะตีกลับแรงถ้าไม่ทำ แก้ปัญหาความยากจนอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่าออกมาตั้งได้ในเดือนธันวาคม ตั้งหัวก่อน

และตั้งเป็นคณะได้ในเดือนกุมภาพันธ์เสียเวลาไป ๕ เดือนครึ่ง ในขณะที่เดียวกันนั้น
 รัฐบาลก็เห็นการติกลับ ก็ตั้งโครงการอยู่ดี มีสุข เพื่อชดเชย เพื่ออุดช่องว่าง และโครงการ
 อยู่ดีมีสุขในงบประมาณปี ๒๕๕๑ เท่าที่ผ่านสภา ซึ่งก็เห็นแล้วอีก ๑,๕๐๐ ล้านบาท
 และโครงการพัฒนาหมู่บ้านชนบทตามเศรษฐกิจพอเพียงอีก ๓,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐ ล้านบาท
 อันนี้ไม่รวมงบฯ พันธกิจ ๔๑,๐๐๐ เป็นงาน ซึ่งไม่เกี่ยว กอ.รมน. แต่ไม่มีใครรับ นายกฯ
 ขอร้องให้ท่าน ผอ. รมน. คือ พลเอก สนธิ รับเป็นเจ้าภาพที่ชั่วคราว ไม่ได้อยู่ในอุ้งมือ
 ของ กอ.รมน. ที่ท่านว่า หรือใครเข้าใจ ไม่ใช่เลยครึ่ง ของรัฐบาลครึ่ง และผมก็ยืนยันว่า
 รัฐบาลนี้จำเป็นจะต้องแก้ไขอย่างยิ่งคือ ต้องเอารายชื่อกิจกรรมทุกกลุ่มที่มีปัญหาขึ้นมาแก้ปัญหา
 ให้หมด บนพื้นฐานความเป็นจริง ไปถามกำนันผู้ใหญ่บ้านนะครึ่ง ว่าแก้ปัญหาเสนอเขา
 อย่างไร เรื่องทำนา ทำไร่ ไม่ต้องเรียนดอกเตอร์หรือครึ่ง ผมทำเป็นตั้งแต่ผมอยู่ ป. ๔
 แล้ว ไม่เรียนดอกเตอร์หรือครึ่ง ผมก็ทำนาเป็น จับปลาเป็น บ้านผมก็มีเบ็ด มีอวน มีแห
 ผมเข้านาทำ ๑๔ ไร่ ก็มีอวน มีแห ถามผมเป็นชาวประมงหรือเปล่าครึ่ง ไม่ใช่หรือครึ่ง
 แต่ปลาเป็นอาหารครึ่ง เป็นส่วนประกอบ เพราะจะต้องมีข้าว มีปลากิน บ้านเราในน้ำมีปลา
 ในนามีข้าวมาเป็น ๑๐๐ ปี เป็นหลาย ๆ ร้อยปีแล้ว มีแห่งเดียวในโลกที่เปิดน้ำทิ้งไป
 และเพื่อคืนวิถีชีวิตเดิม และปลาตัวใหญ่ขึ้น ผมไม่แน่ใจว่าการศึกษาในวันนี้วันที่ชี้แจงเอกสาร
 ฉบับนี้นะครึ่ง อาจารย์ส่วนหนึ่งที่นั่งอยู่ข้างล่างก็บอกว่า ที่อาจารย์ที่รายงานไม่ได้ทำวิจัย
 ผมทำวิจัยวันนั้นทะเลาะกัน เพราะฉะนั้นเอกสารที่จริงไม่เปิดเผยโดยทั่วไปครึ่ง ๑๐ ล้านเศษ
 อันนี้ที่เสียไป-----

เพราะฉะนั้นจะขอเรียนว่ารัฐบาลนี้ไม่ใช่รัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง สภาที่ไม่มีพรรคการเมือง ผมอยากเสนอเหมือนกันอย่างที่คุณกับท่านเตือนใจ ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ว่าเราในฐานะ เป็นกลางลงไปถามชาวบ้านกันอีกรอบดีไหม ทั้ง ๆ ที่วุฒิสภาเคยทำเรื่องนี้มาแล้ว ผลวุฒิสภา จะแตกต่างกับมหาวิทยาลัยอุบลฯ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่ามติ ครม. ปี ๒๕๑๒ นั้น ให้ถูกส่วนราชการและผู้ที่มีส่วนได้เสีย มีส่วนร่วมทั้งหมด ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลฯ เป็นประธานสูงสุดในการบริหาร จัดการน้ำ การแก้ไขปัญหาทุกเรื่องให้กระทรวงมหาดไทย เป็นคนจัดการแต่งตั้งขึ้นมา ผู้ว่าฯ อุบลฯ ได้มีการประชุมหารือรอบนอกไปแล้วว่าจะเริ่ม ระบายน้ำตั้งแต่วันที่ วันที่ ๒๖ เพราะน้ำหน้าเขื่อน ณ วันที่คือ ๑๐๗.๕ เมตรเหนือ ระดับน้ำทะเล น้ำแม่น้ำโขงประมาณ ๕๔ ในสถานะ สจพ. ที่เป็นผู้รายงานนายกรัฐมนตรี และเข้า ครม. ก็ได้เชิญหน่วยที่เกี่ยวข้องมาซักซ้อมความเข้าใจในการปฏิบัติตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มิ.ย. นั้นว่าจะทำอย่างไร ก็เป็นที่ตกลงกันว่าคนที่บอกได้ว่าน้ำเข้าในแม่น้ำมาก น้อยนั้นชลประทานจะต้องเป็นผู้บอกว่าฝนตกแค่ไหนน้ำจะต้องเข้ามาเท่าไร สมควร จะพร่องน้ำให้เหลือระดับเท่าไร ชลประทานจะต้องไปบอกและใช้ระยะเวลาเท่าไร ปลาจะขึ้น วางไข่เมื่อไร กรมประมงต้องบอกว่าระดับน้ำแม่โขงเท่าไร ปลาอะไรจะขึ้นวางไข่และเวลา ที่จะเปิดและปิดเท่าไร กรมประมงต้องบอก เสนอกับคณะกรรมการซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีหน้าที่อย่างเดียวบริหารจัดการน้ำให้เป็นไปตามคำสั่งของ คณะกรรมการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานอันนั้น ให้ลดระดับน้ำ อย่างเช่นว่าลดไป ๒ เมตรภายใน ๑๕ วันก็ต้องทยอยลดลงไปภายใน ๑๕ วัน จะลดเท่าไรก็ได้แล้วแต่ ลดอย่างไร ผมก็ถามว่าลดอย่างไร เริ่มแรกคือปั่นกระแสไฟฟ้าก่อน เพราะว่ากระแสไฟฟ้าที่ปากมูล ที่กระทรวงพลังงานรายงานนายกรัฐมนตรีก่อนที่มีมติวันที่ ๑๒ คือวันที่ ๒๕ บอกว่าไม่มี ปัญหาทางด้านพลังงานหากจะหยุดปั่นกระแสไฟฟ้าจากแม่น้ำมูล ถูกต้องครับ ไฟไม่ตก ไฟไม่ดับ แต่กระทรวงพลังงานไม่ได้บอกว่าต้องซื้อกระแสไฟฟ้าจากลาวเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้บอกว่าจะต้องปั่นกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำมันหรือก๊าซที่ต้องซื้อนี้เท่าไร ซึ่งมีผลกระทบต่อราคาต้นทุนของการไฟฟ้าและเป็นราคาค่าเอฟที (FT) ที่มีถึงประชาชน ทุกคน ไม่ได้บอกครับ ที่เชิญประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม เชิญกระทรวงพลังงานมา รองปลัดกระทรวงพลังงานบอกว่า กระทรวงพลังงานยอมไม่ได้ที่จะให้มีคนมาประท้วงที่

กระทรวงพลังงานและท่าอากาศยาน กลุ่มเดียวที่มาประท้วงกับกระทรวงพลังงานคือกลุ่มที่
ร้องเงินจากรัฐบาล ต้องการอย่างไรเราต้องยอมให้หมดทำนองนั้น ไม่ได้เอาความจริงมาพูด
ไม่ได้เอาความจริงมาแก้ปัญหา ไม่ได้แก้ปัญหาคือเดือดร้อนของประชาชนทั้งหมด
ใน ๘๕ หมู่บ้านทุกหลังคาเรือน ๕ ตำบล ๓ อำเภอ มีการแก้ปัญหาอีกกลุ่ม ๆ หนึ่งเท่านั้น
แต่ผมไม่บอกว่าแก้กลุ่มเฉพาะกลุ่มที่เป็นเกษตรกรเท่านั้น แก้หมดทุกกลุ่ม รัฐบาลต้อง
แก้หมดทุกกลุ่ม ณ วินาทีนี้ ครม. ดังกล่าวนั้น ได้เริ่มมีผลปฏิบัติ คือเปิดน้ำตามธรรมชาติ
หน้าวางไข่ก็เปิดขึ้นมาควรบอกชัดเจน ระดับน้ำที่แม่น้ำโขงว่าเหมาะสมเมื่อไรนั้น
ให้ตั้งกรรมการ ๓ ฝ่าย ไม่ดูระดับว่ามีคน โทกกัน แล้วกันนะครับ -----

- ๔๕/๑

ณ วันนี้ถ้าทำอย่างนี้ได้ทุกฝ่ายแก้ปัญหาหมดก็เกิดประโยชน์ต่อเพื่อน ในโลกนี้ไม่มีใครสร้างเขื่อนไว้เปิดน้ำทิ้งนะครับ แล้วยังจะเลี้ยงปลาบนหินบนทรายคงเป็นไปได้ ปลาจะตัวใหญ่ขึ้นโดยไม่มีน้ำเป็นไปได้หรือครับ จึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลผ่านท่านประธานฯ ว่าช่วยดำเนินการอย่างนี้อย่างจริงจัง ทุกกลุ่มที่เดือดร้อนต้องได้รับการแก้ไขปัญหา แต่ต้องเดือดร้อนจริงๆ ผมยกตัวอย่างอันหนึ่งครับ ประธานสภกรณ์นะครับไม่มีที่ทำกิน แต่ได้ค่าชดเชยไปยึดเอาริม ๆ แม่น้ำเอาเนื้อที่สักแปลงหนึ่งได้เงินชดเชยไปด้วยอาชีพคือเลี้ยงวัว แต่ได้ค่าชดเชยประมงด้วยครับ เพราะฉะนั้นบอกความจริงดีกว่าครับ พูดความจริงกัน เอาแค่หาความจริง แล้วผมก็อยากจะยื่นต่อสภานี้ขอให้ตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญหรืออะไรก็ตามนะครับศึกษาอีกครั้งหนึ่ง เพราะเราไม่มีพรรคการเมืองไม่มีฝ่ายเป็นกลางลงไปถึงตัวชาวบ้าน ขณะนี้มีการศึกษามาก ส่งนักศึกษากลุ่มโน้นกลุ่มนี้เข้าไปถามชาวบ้าน ชาวบ้านรำคาญครับ ไม่รู้จะแก้ปัญหามาจริงหรือเปล่า ขออนุญาตกราบเรียนมาด้วยความเคารพและขอความเคารพไปยังพี่น้องชาวป่า ๑๕ หมู่บ้าน ๕ ตำบล ๓ อำเภอของกลุ่มแม่น้ำมูลที่มีผลกระทบทุกท่าน รัฐบาลต้องแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนให้ท่าน ชลประทานต้องรีบดำเนินการในการตั้งเครื่องสูบน้ำคลองที่ยังขาดให้ครบถ้วน ไม่เช่นนั้นความเดือดร้อนก็ยังมีอยู่เหมือนเดิม แม้แต่กักน้ำไว้ก็ไม่เกิดประโยชน์ ถ้าท่านมีคลองส่งน้ำ แต่ไม่มีเครื่องปั้มน้ำขึ้น ไป ขณะเดียวกันกึ่งปลาทั้งหลายที่ผมเคยปล่อยไปก็ไม่เกิดประโยชน์เลยกับชาวบ้านจริง ๆ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์

ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์ประกอบ

นายประกอบ วิโรจนกูฏ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระผม นายประกอบ วิโรจนกูฏ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออนุญาตใช้เวลาเล็กน้อยนะครับ ให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงแล้วก็ความเป็นมาของการแก้ปัญหาเขื่อนปากมูล ในฐานะที่ผมเคยมีส่วนศึกษาวิจัยแล้วก็แนะนำแนวทางการแก้ปัญหาดังแต่ปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมานะครับ แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือในฐานะลูกแม่น้ำมูลที่เกิดดิบโตแล้วตอนหลังก็กลับไปทำงานที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีก็ได้มีโอกาสไปช่วยศึกษาวิจัยแก้ปัญหา เพราะฉะนั้นในฐานะที่ผู้ที่ตัวจริง เสียงจริง ของจริงที่อยู่กับปัญหาเหล่านี้ครับ เขื่อนปากมูลนั้นเมื่อสร้างเสร็จใน

ปี ๒๕๓๗ เราก็เริ่มดำเนินการมาในระยะ ๕ - ๖ ปีแรกนั้นก็มีปัญหาตลอด ซึ่งก็เป็นธรรมดา
นะครับ เพราะว่าปัญหาของการสร้างเขื่อนก็จะมีผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ
ในกรณีของเขื่อนปากมูลนั้นเมื่อดำเนินการมาจนถึงปี ๒๕๔๓ ในช่วงนั้นก็มีการประท้วง
ตลอดเวลา ข้อมูลข้อเท็จจริงก็คือเขื่อนปากมูลนั้นเมื่อสร้างแล้วก็มีผู้ได้รับผลกระทบ
หลัก ๆ อยู่ ๒ กลุ่มนะครับ กลุ่มแรกก็คือประชาชนที่ถูกน้ำท่วม คราวเรือนที่ต้องโยกย้าย
ถิ่นฐานนี้ รวมทั้งน้ำท่วมที่ทำกิน อันนี้มีประมาณ ๒,๐๐๐ ครัวเรือนนะครับ และอีกกลุ่มหนึ่ง
ก็คือชุมชนที่ได้รับผลกระทบในเรื่องของอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพประมงอีก ๖,๐๐๐ กว่า
ครัวเรือน รวมแล้ว ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือนนะครับ อันนี้เป็นตัวเลขของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเอง
นะครับ ไม่ใช่ตัวเลขของ ม. อุบลฯ แล้วผลกระทบอีกส่วนหนึ่งซึ่งยิ่งใหญ่กว่า ๘,๐๐๐ กว่า
ครัวเรือนนั้นก็คือระบบธรรมชาติและนิเวศวิทยา ผลประโยชน์อีกฝ่ายหนึ่งที่ได้ก็คือ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ซึ่งการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นในระยะแรกจะเป็นประโยชน์ที่ได้ก็คือการผลิต
กระแสไฟฟ้าประมาณ ๑๒๐ เมกะวัตต์ คิดเป็นเงินแล้วก็ประมาณ ท่านโปรดจำตัวเลขชัด ๆ
นะครับ คือ ๒๕๐ ล้านบาท เรากำลังพูดถึงประโยชน์ที่เกิดขึ้นสำหรับการผลิตกระแสไฟฟ้า
ในจุดซึ่งทางวิชาการแล้วไม่เหมาะที่จะสร้างเขื่อนมาผลิตกระแสไฟฟ้า คือในส่วนที่เป็นท้าย
น้ำ เพราะความต่างระดับของระดับน้ำนั้นน้อยมาก จะผลิตกระแสไฟฟ้าได้น้อยก็มูลค่า
ปีหนึ่งประมาณเต็มทีนะครับ ๒๕๐ ล้านบาท นี่ประโยชน์ที่เกิดขึ้น ส่วนประโยชน์ทาง
การชลประทานอะไรต่าง ๆ นั้นยังไม่เกิด แม้กระทั่งขณะนี้ก็ยังไม่เกิด เนื่องจากลุ่มน้ำมูล
ตอนล่างนั้นเกษตรกรไม่ได้ขาดน้ำครับ ตรงกันข้าม ปัญหาคือน้ำท่วม แล้วก็เกษตรกร
โดยเฉพาะในฤดูฝนนั้นก็ทำเกษตรน้ำฝน ปัญหาฝนทิ้งช่วงก็ไม่ค่อยมีในลุ่มน้ำมูลตอนล่าง
เพราะฉะนั้นความต้องการน้ำที่แท้จริงนั้นยังไม่เกิด แม้กระทั่งขณะนี้ก็ยังไม่เกิด ที่ไม่เกิด
ก็เพราะว่าไม่ใช่ความต้องการที่แท้จริง แต่ตัวเลขเมื่อเวลาต้องการสร้างเขื่อนนั้นก็เป็นอย่าง
อย่างหนึ่ง อันนี้ก็เป็ผลหลังจากที่มีปัญหามาจนถึงปี ๒๕๔๓ ทางรัฐบาล สำนัก
นายกรัฐมนตรีก็ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีศึกษาวิจัย-----



ทางมหาวิทยาลัยก็ไม่ได้ทำเองอย่างฝ่ายเดียว เพราะว่ามีสถาบันการศึกษาที่มีความรู้ และก็ไปศึกษาพื้นที่ในอีสานอยู่พอสมควร ประกอบด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล ผมต้องขอภัยมหาวิทยาลัยทั้งหลาย เหล่านี้ ที่ถูกเชิญไปช่วยแล้ว พอมาวันนี้ก็กลับถูกลบหลู่พอสมควรนะครับ ว่าผลงานวิจัยนั้น ไม่ได้เรื่อง นะครับ ในช่วงการวิจัยปี ๒๕๔๔ นั้น กรม ก็ให้เปิดประตูเขื่อนทั้งหมด ๘ บาน เพื่อจำลองสภาพว่า ให้ไปอยู่ใกล้เคียงกับก่อนสร้างเขื่อน ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งที่เราต้องการศึกษา มากที่สุด คือผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พันธุ์ปลาที่ว่ายเข้ามาวางไข่ ในลุ่มน้ำมูล อันนี้เป็นระบบนิเวศวิทยาที่มีการศึกษาที่ชัดเจนครับ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ทำการศึกษาทางด้านนี้มาก่อนข้างจะลึกซึ้ง ปกติปลาก็จะขึ้นมาจากแม่น้ำโขง ขึ้นมาวางไข่ในแม่น้ำมูล และไปในแม่น้ำชี และขึ้นไปยังต้นน้ำของแม่น้ำมูล ระบบธรรมชาติอันนี้มหาศาลมากกว่าการไปปล่อยปลาเพียง ๕ ล้านตัว ๑๐ ล้านตัว อันนี้ผมไม่ทราบว่าก็ همینล้านตัว แล้วก็ขึ้นไปจนถึงต้นน้ำลำธาร อันนี้เป็นข้อมูล ทางวิทยาศาสตร์ชัดเจนนะครับ หลายประเทศเขาก็ศึกษาพันธุ์ปลาในประเทศของเขา ลักษณะคล้ายกันก็คือปลาจะขึ้นมาวางไข่ทางต้นน้ำ แล้วก็ไปแหล่งอาหาร ไม่ใช่เฉพาะ ชาวจังหวัดอุบลฯ นะครับ จริง ๆ แล้วก็ชาวลุ่มน้ำมูลขึ้นมายังต้นน้ำ เพราะว่าปลานี้ ก็จะเคลื่อนย้ายขึ้นมา อันนี้เป็นวัฏจักรตามธรรมชาติ ความเสียหายตรงนี้มากมายมหาศาล นะครับ ผมไม่อยากจะเอ่ยถึงว่าผลิตกระแสไฟ ๒๕๐ ล้านบาท นั้นเป็นเศษเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เป็นประโยชน์พลอยได้ จากการศึกษา นั้น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเสนอแนะแนวทาง แก้ปัญหา สูดสองขั้วของการแก้ปัญหา ก็คือ

แรก ให้ กฟผ. ดำเนินการกักน้ำ และผลิตกระแสไฟตามที่ต้องการ ก็เหมือนมติ ครม. ที่ผ่านมา ที่ให้ตัดสินกลับไปเหมือนเดิม คือเหมือนเดิมตั้งแต่ตอนสร้าง เขื่อนเสร็จ และเหมือนเดิมเมื่อสมัยปี ๒๕๔๓ หมายความว่าใช้ประโยชน์จากการเก็บน้ำ เต็มที่ ผลิตกระแสไฟ แล้วรับเงินมาอีก ๒๕๐ ล้านบาท พอใจแล้วครับแค่นั้น นี่ประโยชน์ เพียงแค่นั้นนะครับ อันนี้แนวทางแรก ก็คือไม่ต้องแก้ปัญหาอะไรเลย ทำตามที่เคยทำมา



แนวทางสุขข้าวอีกอันหนึ่งที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีศึกษา ก็คือเปิดประตู
เขื่อนทุกบานเต็มทีตลอดเวลา คือเลิกใช้เขื่อน อันนั้นเป็นสุขข้าวอีกด้านหนึ่ง ก็คือกลับไปสู่
สภาพธรรมชาติ ผมมั่นใจแนวทางสุขข้าวอันนั้น ก็จะเกิดประโยชน์มหาศาล ผมคิดเป็นเงิน
ผมว่าไม่รู้กี่หมื่นล้านบาทต่อปี เพราะแหล่งอาหารตามธรรมชาติ พันธุ์ปลาที่ขึ้น ไปยังต้นน้ำ
แหล่งโปรตีนของชาวอีสาน อันนี้ประเมินไม่ได้ แต่ถ้าจะให้ผมประเมินก็คงเป็นหลายหมื่น
ล้านบาทต่อปี แต่สุขข้าวไปทางด้านนั้นก็อาจจะไม่เหมาะสม เพราะว่าความขัดแย้งนั้นก็
จะต้องมีการแก้ปัญหาที่ประนีประนอม รัฐบาลในปี ๒๕๔๔ ได้ตัดสินใจเลือกแนวทาง
ประนีประนอม ก็คือแนวทางตรงกลาง ๆ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเสนอ -----

- ๔๗/๑

คือเปิดประตูน้ำทั้งหมดเต็มที่เพื่อให้สภาพคล้ายกับก่อนสร้างเขื่อน แต่จริง ๆ ก็ไม่เหมือนเดิม แต่ก็ดีขึ้น ที่เปิดประตูเขื่อน ๔ เดือนในหน้าฝนเพื่อวัตถุประสงค์หลักจริง ๆ ก็คือให้ปลาขึ้นมาวางไข่ เพราะบันไดปลาโจนนั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะทางน้ำที่กว้างเกือบ ๑ กิโลเมตรตามธรรมชาติที่เป็นทางน้ำที่ให้ปลาขึ้นมาวางไข่ แล้วความลาดชันก็ไม่มาก เป็นเกาะแก่ง แล้วปลาหลายสิบสายพันธุ์เกือบ ๑๐๐ สายพันธุ์ เขาก็มีวิธีการที่จะขึ้นมาตามเกาะแก่ง บันไดปลาโจนนั้นกว้างประมาณ ๔ - ๕ เมตร เทียบกับ ๑,๐๐๐ เมตร แล้วความลาดชันนั้นนักวิชาการ ไปเห็นแล้วบอกสงสัยปลาโอลิมปิก (Olympic) ก็คงจะไม่สามารถขึ้นมาได้ อันนั้นก็เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงว่าบันไดปลาโจนใช้ไม่ได้ผลก็ต้องเปิดประตูเขื่อนตลอด ๔ เดือนเท่านั้นเองในหน้าฝนเพื่อให้ปลาขึ้นมาวางไข่ปกติ แล้วผลเสียหายเปิดประตูเขื่อน ๔ เดือน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตจะสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ลดลงคิดเป็นมูลค่าไม่เกิน ๔๐ ล้านบาท ผลเสียหายจากการที่มติ ครม. ตัดสินใจประนีประนอม ประโยชน์ก็คือธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบ ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือนนั้นได้รับการฟื้นฟูบ้างเล็กน้อย การประมงก็ทำได้ ผู้ที่ไปทำมาหากินอยู่ในพื้นที่ที่น้ำท่วมถึงที่เป็นป่าบุ่งป่าทามหรือที่ว่าเป็นซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) ของชาวบ้านนั้นก็ยังเปิดโอกาสให้ชาวบ้านไปเพาะปลูกและจับสัตว์น้ำได้ คิดเป็นมูลค่าอย่างไร ผมว่าเกิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท กฟผ. เสียหายประมาณ ๓๐ - ๔๐ ล้านบาท ประชาชนได้เป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมก็เข้าใจว่าด้วยตัวเลขพวกนี้ ครม. ตั้งแต่ยุคนั้นมาก็ได้มีมติว่าให้ดำเนินการแก้ปัญหาประการแรกคือเปิดประตูเขื่อน ๔ เดือนเพื่อให้ปลาขึ้นมาวางไข่และฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมให้ใกล้เคียงกว่าเดิม แล้วก็ให้ประชาชนที่ได้รับผลกระทบนั้นได้มีโอกาสเลี้ยงชีพ จริง ๆ เขาก็เปลี่ยนอาชีพไปมากแล้ว แต่ที่เหลืออยู่ก็จะได้มีโอกาสเลี้ยงชีพขึ้นมา แล้วจริง ๆ มาตรการที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเสนอ แต่ก็ไม่ได้มีการดำเนินการก็คือมาตรการฟื้นฟูความเป็นอยู่และพัฒนาอาชีพสำหรับครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือน อันนี้ไม่ได้รับการแก้ไขซึ่งก็ไม่ใช่เป็นไร ประชาชน ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือนนั้นเขาก็ปรับตัวของเขาและก็อยู่ได้ด้วยความสงบสุขตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ มาจนถึงปีนี้ ข้อเสนอมาตรการที่ ๓ ก็คือพัฒนาระบบส่งน้ำและชลประทานเพื่อนำน้ำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรให้มากขึ้น อันนี้ก็ยังไม่ทำได้ ด้วยเหตุนี้แหละครับที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้บอกกว่าถ้าปีนี้นี้แล้ว

เกษตรกรก็จะได้ประโยชน์มหาศาล ไม่มีเกษตรกรที่ไหนที่จะได้ประโยชน์ด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการแรก หน้าฝนเกษตรกรแถวลุ่มน้ำมูลไม่ต้องการน้ำ เขาต้องการระบายน้ำ ด้วย เพราะน้ำมากไป ประการที่ ๒ ถึงต้องการน้ำซึ่งไม่มีที่จะต้องการ แต่ถ้าสมมุติที่มีความต้องการ ไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นก็เอาน้ำไปไม่ได้ เพราะไม่มีระบบชลประทาน ขณะนี้ โดยสรุปแล้วผมเองก็ไม่เข้าใจที่มติ ครม. เมื่อเดือนมิถุนายนที่ออกมาในลักษณะนี้ที่ เดิมทีเดิยมติ ครม. นั้นก็สอดคล้องกับธรรมชาติมากที่สุด และก็สอดคล้องกับหลักการ แก้ปัญหา ผมขออนุญาตเน้นย้ำตรงนี้ หลักการแก้ปัญหของความขัดแย้งของการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ นั้น หลักสากลทั่วโลก หลักที่สำคัญที่สุดคือจะต้องแก้ปัญหาให้มี ผู้เสียหายน้อยที่สุด แล้วความเสียหายนั้นให้น้อยที่สุด อันนี้เป็นหลักการแรก เป็นหลักการ ที่ตรงกับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานในการแก้ปัญหาเรื่องความขัดแย้ง เกี่ยวกับการใช้น้ำ เรื่องของความขัดแย้งของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เป็นสิ่งซึ่ง นักวิชาการที่จัดการเรื่องการใช้น้ำในประเทศไทยและทั่วโลกใช้กันอยู่-----

คือจะต้องจัดการให้เกิดมีผู้เสียหายและความเสียหายน้อยที่สุด ส่วนประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อผู้อื่นนั้นเป็นประเด็นถัดมา ก็สอดคล้องกับหลักพุทธธรรมคือ ต้องละบาปก่อนรับ ถึงทำบุญ อันนี้อันเดียวกัน หลักการจัดการจัดการทรัพยากรธรรมชาติคือ ต้องแก้ไขปัญหให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ ให้มีผลกระทบน้อยที่สุด ให้เขาเสียหายน้อยที่สุดก่อน ถ้าท่านไปถามเกษตรกรทุกคนครับ ว่าอยู่ที่การสำรวจ ถ้าท่านไปถาม ไม่ว่าจะกรณีการที่จะตั้งขึ้น ไปถามเกษตรกรในกลุ่มน้ำมูล ขณะนี้ในหน้าฝนถาม ๑๐๐ คน ก็จะได้คำตอบเหมือนกัน ๑๐๐ คน ถ้าไปถามว่าพ่อแม่พี่น้องต้องการน้ำใหม่ คำตอบชัดเจนครับ ทั้ง ๆ ที่ยังไม่รู้จะเอาน้ำมาใช้อย่างไร เอามาได้แล้วจะต้องการ แต่คำตอบต้องอยากได้น้ำครับ อันนี้ผมก็ขอเรียนให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งท่านผู้อภิปรายที่ผ่านมาก็ได้เห็น ผมเองผมก็ไม่อยากจะเป็นการโต้แย้งแต่ผมก็คิดว่าสิ่งที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีทำมานั้นก็คงไม่ใช่ นักวิชาการที่ไม่ติดดิน โดยเฉพาะตัวผมเองนั้น ผมว่าผมติดดินมาตลอด แล้วก็ที่สำคัญก็เป็นนักวิชาการที่มาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทางด้านสังคมและรัฐศาสตร์ มาจากเกษตรศาสตร์ทางการประมง แล้วก็มาจากมหิดลทางด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน ผมก็ขอเรียนชี้แจงเพียงสั้น ๆ แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสถานีวิทยุแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์วัลลภคะ นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสถานีวิทยุแห่งชาติ แท้จริงแล้วยุติคดีนี้เป็นยุติคดีที่ผมตั้งใจมาก ๆ ที่จะฟังข้อมูลจากท่านผู้เสนอยุติ แล้วก็ท่านผู้ที่ร่วมอภิปราย ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณอาจารย์ดวง ผมคิดว่ายุติคดีนี้เป็นยุติคดีที่ต้องขอบคุณ ครูดวงก่อน เพราะว่ามัน ๆ เราจะมียุติคดีที่พูดเรื่องชาวบ้านเสียทีหนึ่ง อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ การพูดเรื่องชาวบ้านในสถานีผมอดนึกถึงบรรยากาศเมื่อวานที่เรา มีบรรดาคนพิการมาสื่อสารกับเรา ผมถือว่าเวทีแบบนี้ เป็นเวทีที่ทำให้สถานีมีความหมายขึ้น เพราะฉะนั้นสิ่งนี้ผมคิดว่าการพูดเรื่องชาวบ้านเป็นเรื่องสำคัญ แม้ว่าผมจะไม่แน่ใจว่าจะมีชาวบ้านฟังอยู่สักเท่าไร แต่ผมก็รู้สึกยินดีที่ยุติคดีแบบนี้ได้นำเข้าสู่การพิจารณาร่วมกัน



ประเด็นที่ ๒ หัวข้อของญัตติวันนี้ ผมคิดว่าเราควรจะต้องคำนึงถึงหัวข้อให้ชัด ญัตติวันนี้เขียนชัดเจนว่าแนวทางญัตติ ขอให้สภาพิจารณา ถ้ามว่าพิจารณาอะไร พิจารณาแนวทางการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูล ตัวญัตติก็สะท้อนให้เห็นว่าขณะนี้วิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูลแย่มาก ส่วนแย่มากเพราะอะไรนี้ผมไม่พุดนะครับ เพราะว่าประเด็นจากเขื่อนนี้มีมานานแล้ว เพราะว่าผมมีโอกาสเดินทางไปดูเรื่องแบบนี้มาหลายครั้ง จำได้เลยครั้งแรกที่เหยียบเขื่อนจำได้เลยตอนนั้นเป็นสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งปีแรกเลย สมาชิกวุฒิสภาชุดนั้นก็นั่งเครื่องบินไปลงที่อุบลฯ พอเราไปถึงเขื่อน ก็จะมีป้ายขึ้นมาเต็มเลยผมก็งง ป้ายนั้นค่าผมขึ้นมาทันที ผมก็ตกใจ ใช้คำชื่อเล่นผมแล้วก็บอกว่ามาทำไม ผมก็ยังงงว่าแค่เหยียบไปที่เขื่อนก็โดนค่าแล้ว โคนค่าหาว่าจะมาทำลายเขื่อนอย่างนี้เป็นต้น แต่ไม่เป็นไรครับ ผมคิดว่านั่นเป็นเรื่องการบ้านการเมือง ซึ่งคนที่มานั่งแบบนี้ก็ต้องเผชิญเป็นเรื่องธรรมดา -----

แต่ประเด็นที่ผมคิดว่าหัวข้อแนวทางการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูลนี้ ผมคิดว่าเวที
แห่งนี้ไม่ได้มีอะไรลอย ๆ ขึ้นมาโดยไม่มีข้อมูล ในตัวผมเองมีการศึกษาอยู่ ๓ ชั้นด้วยกัน

ชั้นที่ ๑ ต้องขอบคุณอาจารย์ดอกเตอร์ประกอบ ซึ่งท่านเป็นอธิการบดี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เป็นการศึกษาวิจัยที่ผมอ่านแล้วผมเข้าใจว่าเป็นการศึกษาวิจัย
ที่น่าศรัทธามาก เพราะเป็นการศึกษาวิจัยที่ลงไปคลุกอยู่กับชาวบ้านนานทีเดียว และเป็นการ
ศึกษาวิจัยที่ประกอบไว้ด้วยมหาวิทยาลัยหลายแห่งร่วมกันทำงานกับชาวบ้านในที่นั้น แล้วก็
เป็นการทำงานเชิงวิจัยที่ฟังข้อมูลจากทุกฝ่าย ผมเสียดายนิดเดียวว่างานวิจัยชิ้นนั้น รัฐบาล
ที่มาจากหลายยุคหลายสมัยให้ความสนใจต่างกัน อันนี้เป็นประเด็นที่น่าเสียดายมาก
นี่เป็นเอกสารชั้นที่ ๑ ที่ผมมีอยู่ และอาจารย์ดอกเตอร์ประกอบก็ได้ орธราธิบายไปเยอะแล้ว

ชั้นที่ ๒ ก็คือ ชั้นที่ผมเข้าใจว่าท่าน พลเอก สุรินทร์ พิภพทอง อาจจะกล่าวถึง
ไปบ้าง ก็คือ ผลการศึกษาของวุฒิสภาชุดที่แล้ว ซึ่งผมก็มีอยู่ แต่บังเอิญเหลือเกินว่าข้อมูลจาก
วุฒิสภาชุดนั้น กับข้อมูลของอาจารย์ดอกเตอร์ประกอบนี้เป็นข้อมูลที่ยังมีความเห็นต่างกัน
ซึ่งไม่เป็นไรครับ งานทางวิชาการต่างกันได้ ไม่มีอะไรเสียหาย แต่ผมคิดว่าถ้าเราเทียบเคียง
๒ ชั้นนี้ ผวนกับงานที่ ๓ ซึ่งเป็นงานที่ออกจะไม่เป็นงานวิชาการ แต่เป็นงานที่
มีการรวบรวมประมวลข้อมูลความเห็นจากหลาย ๆ ฝ่ายในเชิงของข่าวความเคลื่อนไหว
ซึ่งเขียนเป็นเล่มเลย ให้เป็นปรากฏการณ์ของการขับเคลื่อนของกลุ่มที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย
ของกลุ่มกระชังปลาว่าอย่างไร ของกลุ่มชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบจากการปิดเขื่อน
ตลอดกาลว่าอย่างไร เขาประมวลภาพข่าวไว้หมด ซึ่งอันนั้น ก็ทำให้เห็นปรากฏการณ์
การขับเคลื่อนของกลุ่มคน จำนวนทั้งที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย เอกสาร ๓ ชั้นนี้ผมเรียน
ท่านประธานฯ ที่ผมพูดเช่นนี้ผมมีเจตนาครับ ผมมีเจตนาที่โยงให้เห็นว่าประเด็นของ
อาจารย์ดวงสำคัญ เพราะเป็นประเด็นที่จะให้เราพูดถึงการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูล
ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยฐานทางวิชาการ ผมไม่ปฏิเสธสิ่งที่ท่านสุรินทร์เสนอเลย ที่เราเพิ่งจะลงไป
ทำงานอีกครั้งหนึ่ง ผมไม่ปฏิเสธ เพราะผมถือว่าแม้จะมีคนศึกษามาแล้ว แม้จะมีกรมการ
คณะแล้วคณะเก่าศึกษามากก็ตาม แต่การเดินทางย้อนรอยประวัติศาสตร์เดิมไม่มีอะไรเสียหาย
ครับ เพราะการเดินทางไปคราวนี้เป็นการเดินทางไปทำงานในเชิงที่เรามีข้อมูลอย่างน้อย



๑ ขึ้น ที่ผมว่า ประกอบการศึกษา ประเด็นที่ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องตั้งหลักให้ดีในการทำงานในเชิงกรรมการถ้าหากจะมีขึ้นนะครับท่านประธานฯ ที่เคารพ แนวทางการฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูลนี้จำเป็นต้องดู ๔ เรื่องด้วยกัน ถ้าจะให้ผมเสนอได้นะครับ

เรื่องที่ ๑ ผมว่าอาจารย์ประกอบพูดชัด ก็คือ เรื่องอาชีพที่จะเป็นอาชีพของเขาที่จะกลับมาฟื้นฟูภายใต้ภาวะแบบนี้ การเป็นประมงพื้นบ้าน การมีวิถีชีวิตอยู่แบบชาวประมง หรือหาอยู่หากินแบบชาวบ้านนี้จะกลับมาฟื้นคืนได้อย่างไร ภายใต้แนวทางที่เราจะพูดว่า จะปิดเขื่อนตลอดกาล เปิดเขื่อนตลอด หรือเปิด ๆ ปิด ๆ ก็ตาม อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมจำเป็นจะต้องพูดกันให้ชัด

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าวิถีชุมชนเป็นเรื่องใหญ่ ชาวบ้านคงไม่ใช้อยู่กันลอย ๆ หาอยู่หากินโดยไม่พบปะสังสรรค์ หรืออยู่ร่วมกัน แต่วิถีชุมชนของคนที่อยู่ริมเขื่อนนี้เป็นวิถีชุมชนของคน ผมอาจจะพูดแรงไป กลายเป็นคนกลุ่มน้อยของประเทศไปแล้ว แต่จำเป็นต้องคำนึงถึง เพราะชนเผ่าต่าง ๆ เรายังคำนึงถึง ไฉนคนไทยริมเขื่อนจะไม่คำนึงถึงเขาเล่า นั่นผมว่าเป็นวิถีชีวิตของชุมชนที่ทำเรื่องคู่กับอาชีพจำเป็นต้องมีการคิดถึง

และประเด็นที่ ๓ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มุมมองของคนเมืองแบบผมผมเป็นคนเมืองนะครับ คนเมืองเรานี้มักจะมองอะไรแบบคนเมือง ถูกบ้าง ผิดบ้าง ไม่เป็นไร ถ้าเราคิดอย่างไรเราก็เสนอไปเถอะครับ คราวนี้คนเมืองคิดแค่ ๓ มิติง่าย ๆ

กลุ่มที่ ๑ คือจะเถียงกันทำไม ก็ปิดตลอดแบบนี้แหละ ก็ไม่เห็นจะมีปัญหาอะไร คนเดือดร้อนก็กลุ่มนั้นกลุ่มเดียว อาจจะรับสตาจ์มาประท้วงอะไร ว่าไปโน่นก็มี ก็เป็นการป้ายสีคนกลุ่มหนึ่งได้ด้วยวาทะง่าย ๆ ของคนเมืองแบบผม ซึ่งอาจจะป้ายสีใครก็ได้ โดยเรามีข้อมูล หรือไม่มีข้อมูลก็ตาม เราอาจจะป้ายสีได้ทันทีว่า พวกที่ไม่เห็นด้วยกับการปิดเขื่อนตลอดเย่

อีกกลุ่มหนึ่ง ก็อาจจะเป็นกลุ่มที่บอกว่า ถ้าเปิดตลอดก็ไม่มีน้ำมาทำไฟฟ้า คิดแบบคนเมือง ก็บอกว่าถ้าเปิดตลอดนี้เราคนเมืองก็ไม่มีไฟฟ้าใช้สิครับ เพราะไม่มีน้ำให้เราใช้ เราก็คิดแบบคนเมือง -----



แล้วทางออกที่ ๓ ซึ่งผมก็กังวลนะครับ แต่อาจจะเป็นทางออกที่ดีก็ได้ ของคนเมืองกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะคนเมืองที่นั้งอยู่ในคณะรัฐมนตรี คนที่นั้งอยู่ใน ครม. คิดแบบคนเมืองจริง ๆ แบบที่ผมคิด ถ้าเป็นรัฐมนตรีผมก็คิดแบบนี้ล่ะครับ ก็คือจะไปยากอะไรถ้ามาก ก็เปิดหน่อย ถ้าน้อยก็ปิดลง ก็คิดแบบคนเมือง ก็เปิด ๆ ปิด ๆ แต่นัยตรงนี้สำคัญครับ ความคิดแบบคนเมืองบางเรื่องก็น่าสำคัญ เปิด ๆ ปิด ๆ นี่ผมคิดว่าน่าสนใจ ความเห็นผม นะครับ แต่มีสิ่งที่จะต้องฝากคณะกรรมการไปศึกษา คือว่าถ้าหากจะมีการเปิด ๆ ปิด ๆ ถ้ามว่าใครเป็นคนคิด อันนี้เรื่องใหญ่ ถ้าชาวบ้านชาวเมืองคนอุปถุฯ อาจารย์ประกอบ เป็นคนอุปถุฯ เป็นสิทธิของเจ้าของพื้นที่นะครับ ถ้าคนในเมืองก็ตั้งเป็นประชาคม ไปคิดกันเองว่าช่วงไหนเปิด ช่วงไหนปิด อันนี้ผมเคารพเลย เคารพทันที ขอให้มีส่วนร่วม กันจริง ๆ ว่าจะเปิดเมื่อไร จะปิดเมื่อไร เพราะอะไร เพราะคนที่อยู่ตรงนั้น เมื่อเขาจะรู้ว่า เปิด ปิดเมื่อไร เขาจะคำนึงถึงหมดเลยว่าวิถีชีวิตจะเป็นอย่างไร ทำมาหากินอย่างไร จะปิดช่วงนี้ทำมาหากินอย่างไร เปิดช่วงนี้จะมีวิถีชีวิตอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมอยากจะมีข้อเสนอประการสุดท้ายคือว่า ไม่ว่าจะปิดตลอด เปิดตลอด หรือเปิด ๆ ปิด ๆ ท่านประธานฯ อย่างนี้ หัวใจสำคัญอยู่ที่ประชาคมของเขานั้นครับ เราคนนอกอย่าไปยุ่ง คนนอกแบบคนเมืองเสนอได้ เพราะเสนอเสร็จเราก็นั่งในห้องแอร์ครับ เหมือนเดิม ไม่ได้ทุกข์ร้อนกับใคร แต่คนที่อยู่ตรงนั้นเขาหาอยู่หากินกันทุกวัน ได้รับผลกระทบ ทุกคืน อยู่ตรงนั้นครับ ฝากกรรมการเถอะ ว่าสุดท้ายท่านจะคิดอะไรก็ตามนะครับ อย่าลืมนะว่าเขาเป็นเจ้าของ เขาต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดชะตาชีวิตของเขาเองครับ ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ ท่านคะ นายสุริชัย หวันแก้ว : กระผม สุริชัย หวันแก้ว สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ หลังจากที่เรารู้ถึงกันถึงวันนี้ แท้ที่จริงเขื่อนปากมูลได้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ปัญหาที่เราพูดกันนี้คงจะชัดเจนนะครับว่า ได้เกิดความแตกต่างในการพิจารณา ว่าปัญหานี้อยู่ที่ไหนกัน ผมเองไม่ใช่คนลุ่มน้ำแม่มูลครับ แต่ผม เวลาท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ และท่านสุรินทร์ ที่กรุณาเป็นครูของผม ที่อยู่ซ้ายมือ ท่านพูดถึงเรื่องเขื่อน

มีตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามฯ ก็ทำให้ผมนึกถึงฝ่ายที่มีตั้งแต่สมัยพ่อขุนเม็งราย ผมพูดอย่างนี้เพื่อจะชวนให้มองถึงเรื่องว่า สมัยก่อนการสร้างฝาย สร้างเขื่อนนี้ต่างจากการคิดสร้างฝายสร้างเขื่อน หรือสร้างเขื่อนเพื่อไฟฟ้าในปัจจุบันอย่างมาก ความที่วัตถุประสงค์ของการสร้างฝายเพื่อการไฟฟ้า ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของเขื่อนปากมูลมาตลอดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ข้อที่วินิจฉัยเรื่องนี้ว่าการสร้างเขื่อนจนเป็นรูปเป็นร่างตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ นั้นได้เกิดความขัดแย้งในเรื่องความไม่เป็นธรรมในการดำรงชีวิตของคนในลุ่มน้ำปากมูลข้อนี้คงจะปฏิเสธไม่ได้ คนที่เคยอยู่ลุ่มน้ำ การที่ผมพูดถึงเรื่องนี้ เนื่องจากได้มีส่วนในการศึกษาอยู่ข้างน่ะครับ เมื่อครั้งการสร้างเขื่อนผ่านไปแล้ว และมีการเรียกร้องให้มีการชดเชยในครั้งแรกนั้น การชดเชยได้ชดเชยแต่เฉพาะเกษตรกรผู้ใช้น้ำทั่วมเป็นสำคัญเป็นส่วนหลักเลยน่ะครับ ส่วนที่ชาวบ้านประท้วงครั้งแรกนั้นเป็นเรื่องชาวประมงหรือชาวบ้านซึ่งอยู่แถบนั้น แต่ไม่ใช่ชาวนา เป็นกลุ่มแรก ๆ ที่ทำให้เสียงของเขาได้เข้าสู่การรับรู้ของพวกที่ศึกษาทางด้านชนบทอย่างกระผมเอง ทำให้เราสนใจว่าโครงการสร้างเขื่อนกับการชดเชยที่เราพูดถึงกันนั้น เราจะจัดการอย่างไรให้เป็นธรรมเวลาเรามองถึงเรื่องนี้แต่เฉพาะเรื่องต้องชดเชยชาวนา เราก็จะต้องไปแสวงหาอีกปัญหาหนึ่ง ก็คือชาวบ้านหลายที่ไม่ใช่ทำนาอย่างเดียว หรือบางทีก็กลายเป็นชาวประมงซึ่งข้อเรียกร้องของการชดเชยชาวประมง เป็นข้อเรียกร้องของการตกท้าง หรือประท้วงครั้งสำคัญ ซึ่งอันนี้เป็นประเด็นที่ท่านสุรินทร์ได้ปรารถถึง แล้วก็เป็นประเด็นที่กลายเป็นบรรทัดฐานใหม่ที่เราต้องถกกันว่าการศึกษาเรื่องเขื่อนนั้น ครั้งแรกนั้นขาดความรอบคอบมีความบกพร่อง แล้วก็เป็นการยอมรับอย่างชัดเจนโดยภาครัฐบาลเอง ว่าการสร้างเขื่อนครั้งแรกนั้นไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบต่อคนอีกหลากหลายกลุ่มในลุ่มน้ำแม่มูล-----



ที่นี้ปัญหาที่ผมอยากจะตั้ง ณ จุดนี้ เพียงแต่ว่าจากวันที่ถกกันเรื่องสร้างเขื่อน จนถึงสร้างเขื่อนเสร็จปี ๒๕๓๗ ถึงวันนี้ปี ๒๕๕๐ เขื่อนสร้างเสร็จแล้ว แต่คนที่เดือดร้อนเกิดขึ้น คนที่เดือดร้อนทำมาหากินไม่ได้ ถ้าเอาตัวเลขของแต่ละท่านนะครับ ก็จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันอยู่ ท่านอาจารย์ประกอบซึ่งเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี แล้วก็ เป็นประธานในการศึกษาในชุดใหญ่ ระหว่าง ๔ มหาวิทยาลัยนั้น ก็จะพูดถึงตัวเลขของผู้ถูกกระทบชัดเจนถึง ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือน คำถามก็คือว่า ปัญหาความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๐ นี้คืออะไร ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะผู้ถูกกระทบแล้ว เพราะอาชีพไม่ได้ทำก็ไปถึงการโยกย้ายที่อยู่ ลูกหลานก็ต้องไปทำงานที่อื่น ความยุ่งยากน่าเวทนาหลายอย่างนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลา ๑๐ กว่าปีของกลุ่มน้ำมูลนี้ปฏิเสธไม่ได้เลย เพราะฉะนั้น ปัญหาที่ทำให้หลายฝ่ายต้องมาถกกัน แล้วกลายเป็นสั่งให้มหาวิทยาลัยไปศึกษา จึงไม่ใช่เรื่องเหลวไหลไร้สาระ แต่เป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่ในระดับรัฐบาลสมัย ๒ - ๓ สมัยติดต่อกัน เห็นความจำเป็นว่า เป็นบาปกรรมที่จะต้องมีการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง ปัญหาวันนี้ ความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้น ณ ปี ๒๕๕๐ นี้คืออะไร ความไม่เป็นธรรม ปี ๒๕๕๐ ที่เราตั้งเป็นประเด็น แล้วผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ที่เป็นผู้เสนอญัตตินี้ ก็คือว่า ความไม่เป็นธรรมในปี ๒๕๕๐ ก็คือมติ ครม. ๑๒ มิถุนายน มิได้อยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน อย่างที่สั่งสมกันมาตลอด แต่ถ้าหากเราฟังคำอภิปรายเมื่อครู่ เราก็จะเกิดคำถามว่า ความรู้ความเข้าใจที่น่าจะเป็นพื้นฐานการตัดสินใจทางนโยบายของ ครม. นั้นคืออะไร ผมเองคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญ และเป็นประเด็นที่ไม่อาจจะแก้กันได้ ในการอภิปราย ณ ที่นี้ แต่เห็นอย่างยิ่งเลยว่า ไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องข้ออ้างเรื่องตัวเลข แล้วอ้างไปอ้างมาจนกลายเป็นเรื่องเหมือนกับตลก แต่เป็นเรื่องความทุกข์ยากแสนสาหัส ที่ต่อเนื่องของชาวบ้าน เราไม่อาจจะมองให้เรื่องความทุกข์ยากแสนสาหัสนี้เป็นเรื่องที่ชวนให้เราทำให้ตัวเลขเหล่านี้เป็นเรื่องตลก แล้วก็ไปเป็นเรื่องที่ซ้ำเติมความลำบากที่เกิดขึ้นไปแล้ว ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่า ปัญหาความขัดแย้ง ณ ที่นี้ก็คือความขัดแย้งในเรื่องของกระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีที่มีฐานที่มั่นอันแน่นในการตัดสินใจจากข้อมูล ที่มิได้รวมไปถึงข้อมูลจากการศึกษาวิจัยของชุดใหญ่ ๆ ที่ผ่านมา แต่ก็ไม่ได้แปลว่าเราจะเรียกร้องให้เอาข่าวหรือคำ แต่ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องประมวลความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่

โดยไม่ได้ถูกเหี้ยมหยามความรู้หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง
เป็นอันขาด อำนาจในการแก้ไขปัญหาคความยากจน น่าจะต้องอาศัยอำนาจของความรู้
สติปัญญาจริง ๆ ไม่ใช่อำนาจของการใช้อำนาจทางด้านอื่น ๆ ที่มีใช้การใช้ความรู้ในการ
แก้ปัญหา เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมันยุ่งยากซับซ้อน แล้วก็ต่อเนื่อง กระทบกราบเรียน
เพียงตัวอย่างว่า การศึกษาของนักประมงศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา กับนักประมงของ
ประเทศไทย ท่านอเมริกันชื่อดอกเตอร์โรเบิร์ต คนไทยเป็นท่านที่เคยอยู่กรมประมง
จบปริญญาเอก ยืนยันร่วมกันถึงว่าช่วงที่ตั้งแต่สร้างเขื่อนเป็นต้นมานี้ ปลาในลุ่มน้ำมูล
ได้สูญพันธุ์ไปหลายร้อยพันธุ์ -----

แต่ช่วงที่มีการเปิดเขื่อนปากมูลเพียง ๓ ปีที่ผ่านมา นั้น ปลาได้กลับคืนมากกว่า ๑๕๘ พันธุ์ ความรู้เหล่านี้เป็นความรู้ไร้สาระหรือไม่ หรือเป็นความรู้ที่เราพึงให้ความใส่ใจว่าความอุดมสมบูรณ์ของนิเวศวิทยาของกลุ่มน้ำนั้น เป็นสิ่งที่เราจะต้องใส่ใจ เป็นสิ่งที่จะต้องเป็นฐานของการคิดต่อไปว่าเราจะฟื้นฟูกันอย่างไร ด้วยเหตุนี้เองผมจึงเห็นว่าข้อเสนอที่สำคัญก็คือว่า เราจะแก้ปัญหาตรงนี้กันอย่างไร เราคงจะต้องสนใจการแก้ปัญหามูลฐานของความจริง แต่ความจริงนั้นไม่อาจเป็นความจริง ซึ่งได้มาโดยการคิดเอาเอง หรือเป็นการมองว่าความคิดของแต่ละฝ่ายไม่ถูก แต่ของตนเองนั้นถูก คงจะต้องอาศัยความจริง ความรู้เหล่านี้ ที่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของวิชาการ ซึ่งต้องตรวจสอบกันเอง วิจัยกันได้ด้วย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ผมจึงคิดว่ามิติด้านเกษตร มิติด้านประมง มิติด้านพลังงาน มิติด้านผลกระทบทางวิถีชุมชนรวมไปถึงมิติผลกระทบที่ต่อเนื่อง ไปถึงรุ่นลูกหลานเหล่านี้ เป็นเรื่องที่น่าจะต้องได้รับความใส่ใจ เพราะว่าอันนี้เป็นการประเมินผลกระทบ และจะได้เห็นการแก้ปัญหาอย่างที่กำลังถึงความยุติธรรม ความเป็นธรรมอย่างจริงจัง

นอกจากประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาโดยอาศัยความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ที่ผมกราบเรียน ผมมีข้อเสนอต่อไปว่า คนนอกไม่เกี่ยว คนในเท่านั้นที่จะต้อง แก้ อาจจะต้องชวนให้พิจารณาปัญหานี้กันให้ชัดเจน ที่สำคัญ ก็คือกลุ่มน้ำเป็นเฉพาะเรื่องของคนกลุ่มน้ำเท่านั้นหรือไม่ หรือกลุ่มน้ำเป็นเรื่องของคนในสังคมด้วย อาจจะต้องระดับกัน เรื่องปากมูลคงจะเป็นเรื่องของคนเฉพาะที่อยู่ตรงปากมูลหรือไม่ ซึ่งประเด็นเหล่านี้ข้อถกเถียง เพียงข้อเสนอที่ท่านผู้อภิปรายหลายท่านที่พูดมาก็ชวนให้เราต้องคิดกันต่อไปแล้วโดยไม่ต้องสรุปก็ได้ บางท่านจะพูดถึงเรื่อง ๘๕ หมู่บ้าน ๑ อำเภอ บางท่านจะพูดถึงเรื่องผู้ถูกผลกระทบ ๘,๐๐๐ กว่าครัวเรือนในตัวเลข ซึ่งเป็นตัวเลขประมาณ ๑๐ ปีก่อน ซึ่งปัจจุบันนี้ ลูกหลานอะไรเป็นอย่างไร เรายังไม่ได้พูดถึงกันเลย สภาพการณ์เหล่านี้ผมคิดว่าเราคงจะ ต้องการตระหนักถึงพลวัตรของคนที่เคลื่อนไหวเหล่านี้กันให้มากขึ้น ไม่อาจจะมอง เฉพาะว่าต้องคนที่อยู่ที่ตรงกลุ่มน้ำมูลเท่านั้น หรือว่ามองเฉพาะตัวเลขของคนซึ่งอยู่ในจังหวัด อุบลราชธานีลอย ๆ โดยไม่โยงกับว่าได้รับผลกระทบตรงหรืออ้อมอย่างไรประการใด



ซึ่งประเด็นนี้ประเด็นหลัก โจทย์หลักก็คือว่าใครควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง หรือ โดยอ้อม แล้วก็ประชาสังคมควรจะมีส่วนร่วมกันในการพิจารณาเรื่องเหล่านี้ร่วมกันอย่างไรบ้าง

ประเด็นนี้ผมขอเสนอเป็นประเด็นสุดท้ายว่า ประเด็นที่ ๓ ก็คือการแก้ปัญหาที่สำคัญน่าจะยื่นยันถึงกรอบธรรมาภิบาลในการตัดสินใจของรัฐบาล คือเท่าที่ผ่านมาแสดงถึงบทเรียนของรัฐบาลเรียนถูก เรียนผิดมาหลายรัฐบาลจนนำไปสู่การศึกษาวิจัย จนนำไปสู่มติ ครม. จนทำให้มติ ครม. ไม่ได้รับการพูดในระดับสากลว่ารัฐบาลไทยนั้นก็เรียนรู้ได้แสดงถึงความตื่นตัว ถึงการประจักษ์เรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืน แต่การศึกษาคติ ครม. เมื่อ ๑๒ มิถุนายนนั้น ทำให้เกิดความไม่แน่นอนว่ากรอบธรรมาภิบาลในการตัดสินใจของภาครัฐนั้นอยู่ที่ไหนกัน ประเด็นนี้จึงเรียกร้องให้เราต้องชวนให้คณะกรรมการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีไม่เพียงรัฐมนตรีปัจจุบัน แต่น่าจะต้องคลุกคลีทางไปสู่ออนาคตด้วยว่าเราจะสามารถศึกษารอบการตัดสินใจของภาครัฐ หรือรัฐบาล ซึ่ง ณ ที่นี้เกี่ยวข้องกับตั้งหลายกระทรวง ซึ่งจำเป็นจะต้องการตรวจสอบ และต้องการการกระทำให้กระบวนการนี้เป็นบทเรียน หรือเป็นบรรทัดฐานที่สำคัญไปด้วย เพราะเรื่องปากมูลกรณีเขื่อนปากมูลที่วันนี้ชวนให้ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันพิจารณาแนวทางฟื้นฟูชีวิตลุ่มน้ำมูล ก็เพราะว่าเรื่องปากมูลนั้นเป็นเรื่องของเราทุกคนด้วย ไม่ใช่เรื่องของเฉพาะลุ่มน้ำมูล เป็นเรื่องของเราทุกคน เพราะว่าสะท้อนถึงกรอบการตัดสินใจบนข้อมูล ที่อาศัยความรู้ที่หลากหลาย และวิชาการซึ่งเราเชื่อถือกันไว้ ซึ่งถ้าเราไม่ยืนอยู่บนฐานเช่นนี้แล้ว เราก็คงยากที่จะมีสังคมที่จะอยู่ร่วมกันโดยสมานฉันท์ต่อไปได้ ผมจึงเห็นว่าจำเป็นจะต้องชวนให้เกิดวิธีการศึกษา โดยคณะกรรมการ หรือจะรูปใดรูปหนึ่ง โดยชุดของสภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ให้เห็น ให้ประเมินผลกระทบพร้อมกับการศึกษาให้เห็นแนวทางการฟื้นฟูให้ชัดเจน แล้วก็จะ เป็นบรรทัดฐานร่วมกันในสังคมที่จะเกิดความสมานฉันท์ร่วมกันต่อไป ขอขอบคุณครับ



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านสมชายคะ
นายสมชาย แสวงการ : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม
สมชาย แสวงการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ ในญัตติที่อาจารย์ดวงแก้วก็คณะ
ได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ เป็นญัตติที่มีทั้งผู้รู้เรื่องและเข้าใจปัญหา และที่สัมผัสปัญหา
ในทิศทางที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นท่านอาจารย์ดวงเอง หรือท่านพลเอก สุรรินทร์นะครับ
อาจารย์สุรัชย์ อาจารย์ประกอบหรือแม้กระทั่งอาจารย์ชัยอนันต์ ซึ่งเคยเป็นประธาน กฟผ.
ผมเองก็ร่วมลงนามในญัตตินี้ด้วย ในฐานะสื่อมวลชนที่เคยเป็นนักข่าวตัวเล็ก ๆ คนหนึ่ง
ที่เฝ้าสังเกตเฝ้าติดตามข่าวนี้มาตั้งแต่วันที่เขื่อนยังไม่ได้สร้าง แล้วก็มองเห็นครับว่า
ปัญหาตามมา วันนี้อย่างตามมาหลอกหลอนแล้วก็ยังไม่จบไม่สิ้น แล้วก็คิดว่าสภาแห่งนี้
น่าจะ ได้มีโอกาสได้พูดคุยเพื่อช่วยกันแก้ไข ในฐานะที่ผมเองก็มาอยู่ตรงนี้ แล้วก็น่าจะใช่
โอกาสนี้ร่วมกับเพื่อนสมาชิกฯ ได้แก้ปัญหให้กับคนตัวเล็ก ๆ คนปากมุลที่สู้มาเป็น
๑๐ ปี ผมไม่พูดถึงหรือครับว่า เขาจะรับจ้างมาหรือไม่หรือปัญหานี้จะจริงหรือไม่
แต่ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงอยู่ว่า ๑๐ กว่าปีแล้วการต่อสู้นั้นก็ยังไม่จบ แล้วก็ยังไม่มีการ
ว่าจะยุติ การมีส่วนสัมพันธ์ของผมนั้นนอกจากการติดตามข่าวมาระดับหนึ่ง
ก็ติดตามในเรื่องข้อมูลบางประการ แล้วก็มีส่วนสัมพันธ์กับตอนที่มีการเจรจากันระหว่าง
ตัวแทนชาวบ้าน กลุ่มอนุรักษ์ แล้วก็รัฐบาลในปี ๒๕๔๔ จนกระทั่งมีการเปิดเขื่อนเพื่อ
บรรเทาปัญหาระดับหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าตรงนั้นถึงแม้จะไม่ถูกทางเสียทั้งหมด แต่ก็เป็นการ
ทุเลาปัญหาซึ่งก็ได้ใช้มาเป็นที่ตั้งอยู่แล้ว จนกระทั่งเกิดปัญหาขึ้นอีกครั้งหนึ่งในรัฐบาลนี้
ก็ต้องเรียนว่าเป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วง แล้วก็คิดว่าจะต้องหาทางสนับสนุนให้มีการแก้ไข
อย่างจริงจัง ข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านในเรื่องของการที่จะต้องให้มีการตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาศึกษาอย่างจริงจัง และผมคิดว่าใช้เวลาไม่มากครับ
ตัวกระผมเองก็อาสาสมัครที่จะเข้าไปร่วมด้วย แล้วก็คิดว่าถ้าเราทำกันอย่างจริงจังใช้เวลา
กันสัก ๖๐ วัน แล้วลงไปในพื้นที่ร่วมกันก็คงจะได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อ
สภาฯ แห่งนี้ต่อรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่มีคณะกรรมการ ๓ ฝ่ายขึ้นมาดีหรือไม่
ตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลกันเองในท้องถิ่นในจังหวัด หรือจะเป็นการเปิดเขื่อนถาวรตลอดไป

เพราะว่าเขื่อนนั้นเองพึ่งจากอาจารย์วิโรจน์แล้วก็ไม่สามารถสร้างรายรับ หรือสร้าง
กระแสไฟฟ้าได้มาก คิดเป็นมูลค่าแล้วก็ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ของพลังงานไฟฟ้าที่เรา
ต้องการ แต่ความสูญเสียทางทรัพยากร ความสูญเสียอาหารอันอุดมสมบูรณ์ของ
พี่น้องชาวอีสานนับเป็นหมื่นล้านนั้นเทียบกันไม่ได้เลยครับ -----

- ๕๔/๑

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องศึกษานะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่จะให้เปิด ๔ เดือนต่อไปเหมือนเดิม เหมือนที่เคยทำมาแล้วและบรรเทาปัญหาไปแบบเดิม อันนี้ก็เป็นที่ผมคิดว่าคณะกรรมการที่สภาฯ แห่งนี้จะตั้งขึ้นนั้นจะได้ทำหน้าที่กันอย่างเต็มที่แล้วก็ใช้เวลาที่มีอยู่ได้ทำคุณูปการให้กับแผ่นดิน ได้ทำคุณูปการให้เกิดสิ่งๆ ที่เรียกว่า การแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ก็ใคร่ขอเรียนสนับสนุนที่จะต้องให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อดำเนินการในสภาฯ แห่งนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญท่านเดือนใจค่ะ

นางเดือนใจ ดิเทศน์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน เดือนใจ ดิเทศน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันชื่นใจมากค่ะ ที่วันนี้สภาฯ ของเราได้พูดถึงเรื่องของชาวบ้านอย่างที่ท่านวัลลภ ขอบกั๊ยที่เอ่ยนามนะค่ะ ได้แสดงความชื่นชมว่าสภาฯ แห่งนี้ต้องพูดถึงเรื่องของประชาชน ต้องพูดถึงความทุกข์และแนวทางดับทุกข์ของประชาชนบนพื้นฐานของความจริง ที่จริงดิฉันเตรียมสไลด์ (Slide) ไว้ นะค่ะ แต่คงจะไม่ใช้แล้ว เพราะว่าท่านสุรินทร์ก็ได้นำสไลด์เสนอไปชุดหนึ่งแล้ว ดิฉันอยากจะยืนยันว่าธรรมชาติคือรากฐานของชีวิตมนุษย์ แม่น้ำมูลคือมรดกที่ธรรมชาติและบรรพบุรุษได้รักษาไว้ให้กับคนรุ่นนี้และคนรุ่นหน้า แม่น้ำมูล แม่น้ำชี คือระบบนิเวศที่สำคัญของอีสานทั้งหมดซึ่งไปเชื่อมโยงกับแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นแม่น้ำที่เลี้ยงดูชีวิตของผู้คน ๖ ประเทศจากทิเบต จีน พม่า ลาว ไทย กัมพูชา เวียดนาม ดิฉันเองได้ศึกษาเรื่องของแม่น้ำโขงตั้งแต่เป็นสมาชิกวุฒิสภาแล้วก็ยังศึกษาอยู่แล้วก็อยากเห็นความเคารพธรรมชาติ ความเคารพในธรรมชาติ และธรรมชาติคือสิ่งเดียวกัน งานวิจัยทำบ้านซึ่งเป็นการเปิดประตูนำภูมิปัญญาของชาวบ้านมาสู่ระบบการวิจัยโดยนักวิชาการ ดอกเตอร์ชยันต์ วัฒนภูติ แห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ริเริ่มงานวิจัยทำบ้านขึ้นที่แม่น้ำมูลและมีผลงานวิจัยว่า เมื่อมีการเปิดประตูเขื่อน มีปลาแม่น้ำโขงกลับมาถึง ๑๐๐ กว่าชนิด ต้องขอภัยจำตัวเลขไม่ได้ ไม่ใช่ฉายสไลด์ ดิฉันก็จะมาถึงข้อสุดท้ายว่าการต่อสู้ของสมัชชาคนจน คือความงามที่ประชาชนผู้ได้รับความทุกข์จากนโยบายที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาลได้รวมตัวกันต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ดิฉันจึงหวังว่าสภานิติบัญญัติฯ แห่งนี้ซึ่งทุกคนล้วนเคารพซึ่งกันและกัน

เคารพในเหตุผลซึ่งกันและกันและทำงานด้วยกันโดยไม่มีความขัดแย้ง แม้ว่าจะมีแนวทางที่แตกต่าง ดิฉันจึงใคร่ขอเสนอให้สภาฯ แห่งนี้ได้อนุมัติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางฟื้นฟูวิถีชีวิตชุมชนลุ่มน้ำมูล เพื่อที่เราจะไปพ้นจากการขัดแย้งที่ว่าเปิดประตูขึ้นหรือไม่เปิดประตูขึ้น แต่จะมองภาพรวมของระบบนิเวศแม่น้ำมูล แม่น้ำชี แม่น้ำโขงทั้งหมดและวิถีชีวิตที่ผู้คนจะอยู่ด้วยความเคารพธรรมชาติด้วยการมีหลักธรรมะตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายกชาวไทย ถ้าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วย ดิฉันก็จะขอเสนอชื่อค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ คะ ท่านสมาชิกฯ ได้เสนอว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญสมควรที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแนวทางฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูล ที่ประชุมขัดข้องไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่ขัดข้องนะคะ จึงถือเป็นมติของที่ประชุมที่จะให้มีการตั้งกรรมการวิสามัญฯ ขอเชิญท่านเดี๋ยวจึงตั้งเป็น

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : ดิฉันขอเสนอกรรมการวิสามัญฯ ในส่วนของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑๐ ท่าน

๑. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อุทยาน
๒. นายวันชัย ศิริชนะ
๓. พลเอก สุรินทร์ พิภูลทอง
๔. นายประกอบ วิโรจนกุล
๕. นายสุริชัย หวันแก้ว
๖. นายทวี สุรฤทธิกุล
๗. นายสมชาย แสวงการ
๘. นายดวง อันทะไชย

๕. นายชลิต แก้วจินดา

๑๐. นางเดือนใจ ดีเทศน์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอผู้รับรองของสมาชิกฯ
นะคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เมื่อสักครู่นี้ท่านยังไม่ได้
บอกว่าการมาธิการชุดนี้จะประกอบได้กี่ท่านนะคะ

- ๕๕/๑

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : จะประกอบด้วย สนช. ๑๐ ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิ
ภายนอกอีก ๕ ท่านค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เสนอบุคคลภายนอก
เศษหนึ่งส่วนสาม

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : เสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ๕ ท่านนะคะ
๑. นายสุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. นายประภาส ปิ่นตบแต่ง ๓. นายเดชรัต สุขกำเนิด
๔. นางสาวนลินี ต้นธูนิชย์ และ ๕. นายชวลิต พิทยานนท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ
ท่าน พลเอก สุรินทร์ เจริญค่ะ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม พลเอก สุรินทร์ นะครับ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้เสนอนั้นผมไม่แน่ใจนะครับ
ว่าได้คัดเลือกมาอย่างไร และทรงคุณวุฒิตรงไหน ทำไมไม่เอาผู้ว่าราชการจังหวัดมาอยู่ด้วย
หรือว่าคนที่อยู่ในพื้นที่ เพราะผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้นคือผู้ที่อยู่อีกฝ่ายหนึ่งซัด ๆ มา ๔ – ๕
ปีแล้ว ธรรมชาติการจริง ๆ ไม่ต้องมากหรอกครับ สนช. ผมขออนุญาตเสนออาจารย์วัลลภด้วย
อีกคนหนึ่งเพราะเป็นสมาชิกวุฒิสภาเก่าและเคยวิจารณ์เล่มนี้มาแล้วนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ขออนุญาตว่าตกลงจะให้
มีเสนอกี่ท่านคะ เพราะว่าสัดส่วนจะเปลี่ยนแปลงไปทันทีนะคะ ถ้าหากท่านเสนออาจารย์
วัลลภเข้าไปก็จะกลายเป็นของสมาชิกฯ ๑๑ ท่าน บุคคลภายนอกก็จะเปลี่ยนไปด้วยตามนั้น
นะคะ เจริญท่านอาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นท่านสุรินทร์
เป็นประเด็นที่สำคัญนะครับ ผมขออนุญาตต่อรองของท่านเตือนใจ ดีเทศน์ ผมบุคคล
ภายนอกถอนสัก ๒ ท่าน แล้วก็ใส่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดและประชาชนที่ท่านอาจารย์



สุรินทร์จะเสนอมาอีกท่านหนึ่งเข้าไปแทน ส่วนผมถอนครับท่านประธานฯ ก็ครบสัดส่วนพอดี ๑๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญคุณเดือนใจคะ
นางเดือนใจ ดีเทศน์ : ท่านสุรินทร์เสนอท่านผู้ว่าฯ แล้วใครอีกคนหนึ่งคะ
พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเสนอท่านกำนันอัมพรครับ แต่ผมจำนามสกุลไม่ได้ แต่ผมจะให้อีกสักกรุหนึ่งครับ ท่านกำนันคำบลโขงเจียมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ช่วยกรุณาหาชื่อนะคะ เพราะเดี๋ยวท่านเลขฯ ต้องอ่านคะ แล้วก็อีกท่านหนึ่งผู้ว่าฯ ก็ใส่ให้ครบนะคะว่าผู้ว่าฯ ชื่ออะไร จังหวัดอะไรว่ามาเลยคะ มีท่านสมาชิกฯ จะเสนอท่านอื่นอีกไหมคะ เชิญท่าน พลเอก สุรินทร์ คะ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง : ผม พลเอก สุรินทร์ ครับ ท่านอัมพร นามสกุล บุญช่วยเหลือ ครับ และท่านผู้ว่าราชการจังหวัด นายสุธี มากบุญ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านเดือนใจ ๑ ท่าน เป็นใครคะ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ : ท่านประธานฯ คะ ขอเสนอ นายศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์ นายเดชรัต สุขกำเนิด นายประภาส ปิ่นตบแต่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ก็สรุปเป็นสมาชิกฯ ๑๐ ท่าน และบุคคลภายนอกอีก ๕ ท่าน มีท่านสมาชิกฯ จะเสนออย่างอื่นอีกไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)



LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนอะคะ เชิญท่าน
เลขาธิการคะ

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (ที่ปรึกษาด้านต่างประเทศ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) : “รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาแนวทางฟื้นฟูวิถีชีวิตของชุมชนลุ่มน้ำมูล จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
๒. นายวันชัย ศิริชนะ
๓. พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง
๔. นายประกอบ วิโรจนคุณ
๕. นายสุริชัย หวันแก้ว
๖. นายทวี สุรฤทธิกุล
๗. นายสมชาย แสวงการ
๘. นายดวง อันทะไชย
๙. นายชลิต แก้วจินดา
๑๐. นางเตือนใจ ดีเทศน์
๑๑. นายอัมพร บุญช่วยเหลือ
๑๒. นายสุธี มากบุญ
๑๓. นายศุภวิทย์ เปี่ยมพงศ์สานต์
๑๔. นายเดชรัต สุขกำเนิด
๑๕. นายประภาส ปิ่นตบแต่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ญัตติของท่านต้องการ
ศึกษาใช้เวลาเท่าไรคะ



นางเตือนใจ ดีเทศน์ : ขอบพระคุณคณะท่านประธานฯ ขอเสนอ ๓ เดือนคณะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่คะ
๓ เดือน เชิญอาจารย์วัลลภคะ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : คงต้องเสนอเป็นจำนวนวันครบ ๓ เดือน ไม่รู้
จะมีปัญหา ต้องบอกเป็นวัน ๕๐ วัน ขอบคุณครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ : ขอเสนอ ๕๐ วัน ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เป็นมติที่ประชุมคณะ
ตั้งกรรมการ ๑๕ ท่าน เป็นสมาชิกฯ ๑๐ ท่าน บุคคลภายนอก ๕ ท่าน แล้วศึกษา ๕๐ วัน
ถือเป็นมติที่ประชุม จบระเบียบวาระที่ ๕ เรียบร้อยคณะฯ ขอไปที่

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

ผู้ตติ เรื่อง ขอเสนอผู้ตติตั้งกรรมการเพิ่มในคณะกรรมการกิจการ

องค์กรอิสระ ซึ่งท่านพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นผู้เสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านพลเอก ประวิตร
วงษ์สุวรรณ เสนอญัตติขอให้ที่ประชุมสภาฯ พิจารณาตั้ง พลเอก องค์กร ทองประสม
เป็นกรรมการเพิ่มในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ และท่านก็ได้มอบให้
ท่านพลเอก วรเดช ภูมิจิตร เป็นผู้เสนอญัตติ ไม่ทราบท่านพลเอก วรเดช อยู่ไหมคะ
เชิญค่ะ

พลเอก วรเดช ภูมิจิตร : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่เคารพ กระผม พลเอก วรเดช ภูมิจิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะผู้รับ
มอบหมายจากพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ให้เป็นผู้เสนอ
ญัตติตั้งกรรมการเพิ่ม ในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระแทน เนื่องด้วยข้อบังคับ
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕ ข้อ ๗๓ วรรคสอง กำหนดให้
คณะกรรมการสามัญประจำสภา แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่า
๕ คน แต่ไม่เกิน ๑๓ คนนั้น ซึ่งคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระยังมีจำนวนกรรมการ
ไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมฯ ในกรณีนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงาน
ของคณะกรรมการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กระผมขอเสนอตั้ง พลเอก องค์กร
ทองประสม สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นกรรมการ
ในคณะกรรมการการคมนาคมแล้ว และยังมีได้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสามัญ
ประจำสภานิติบัญญัติแห่งชาติคณะใด เป็นกรรมการในคณะกรรมการกิจการองค์กร
อิสระเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : จะมีสมาชิกฯ ท่านใดขัดข้อง
หรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือเป็นมติของ



LIRT

ที่ประชุมแต่งตั้งให้ พลเอก องค์กร ทองประสม เป็นกรรมาธิการเพิ่มในคณะกรรมการ
กิจการองค์กรอิสระ เชิญท่านอาจารย์วัลลภค่ะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เนื่องจากเป็นวาระ
เดียวกันนะครับท่านประธานฯ ทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาฯ ได้ประสานกับ
ท่านสมาชิกฯ ที่ได้รับการโปรดเกล้าฯ เข้ามาใหม่ ว่าท่านประสงค์จะดำรงตำแหน่งใน
คณะกรรมการวิสามัญคณะใด ขออนุญาตท่านประธานฯ เสนอ ๘ ท่าน ที่ได้ประสานเป็น
การภายในนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญได้เลยนะคะ เป็นการ
ตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะใด เชิญค่ะ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านแรก ท่านพลอากาศโท เกรียงเดช
เจียรจันทร์พงษ์ จะเข้าอยู่กรรมาธิการวิสามัญการคุ้มครองผู้บริโภค ท่านที่ ๒ ท่านพลโท
ชูศิลป์ คุณาไทย เข้าอยู่คณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค ท่านที่ ๓ ท่านชัยสวัสดิ์
กิตติพรไพบูลย์ เข้าอยู่คณะกรรมการการเกษตรฯ ท่านที่ ๔ ท่านบรรพต หงษ์ทอง
เข้าอยู่คณะกรรมการการเกษตรฯ ท่านที่ ๕ ท่านพงศ์ไพยม วาสุคติ เข้าอยู่ใน
คณะกรรมการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านที่ ๖ ท่านพลเอก วุฒิชัย
พรพิบูลย์ เข้าอยู่คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ท่านที่ ๗ ท่านวีระศักดิ์ ฟูตระกูล เข้าอยู่ในคณะกรรมการการต่างประเทศ ท่านที่ ๘
พลโท สุจิตร์ สุทธิประภา เข้าอยู่ในคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ และท่านที่ ๘
ท่านพลเรือโท สุวิทย์ ชาระรูป อยู่ในคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะคะ
มีสมาชิกฯ ท่านใดขัดข้องหรือมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)



ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ธนวรรณิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนัยยะ จึงขอเป็นมติ
ของที่ประชุมในการแต่งตั้งสมาชิกฯ ซึ่งได้รับโปรดเกล้าฯ ใหม่อีก ๕ ท่าน เป็นกรรมาธิการ
ในคณะกรรมการสามัญในคณะต่าง ๆ ตามที่ท่านอาจารย์วัลลภเสนอไปเมื่อสักครู่นะคะ
ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษา
สถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แทนตำแหน่งที่ว่าง ด้วยท่านประธาน
คณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ คือ ท่านพลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ ได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่
ที่ประชุมได้มีมติตั้งพลโท วิโรจน์ บัวจรรยา และนายอดิพันธ์ สะแมแข็ง เป็นกรรมาธิการ
ในคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสอบสวนและศึกษาสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ นั้น เนื่องจากพลโท วิโรจน์และนายอดิพันธ์ มีภารกิจอื่นที่ต้องปฏิบัติทำให้
ไม่สามารถปฏิบัติงานในฐานะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้อย่างเต็มที่ จึงได้ขอลาออกจาก
คณะกรรมการวิสามัญฯ ดังกล่าว ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงขอให้สภาฯ ตั้ง
พลตำรวจโท ชูชาติ ทศนเสถียร และนายนิรามาน สุไลมาน เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่ง
ที่ว่าง ไม่ทราบท่าน พลเอก ปานเทพ จะมีอะไรเสนอหรือแถลงไหมคะ เชิญนะคะ

พลเอก ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ กระผมเพียงแต่เรียนเพิ่มเติมว่า พลโท วิโรจน์ บัวจรรณู ปฏิบัติหน้าที่แม่ทัพภาคที่ ๔ และมีภารกิจไม่สามารถจะมาประชุมได้ต่อเนื่อง รวมทั้งท่านอดิศักดิ์ สะแมแข็ง ด้วย ซึ่งมีภารกิจต่อเนื่อง จึงได้ขอเสนอ พลตำรวจโท ชูชาติ ทัศนเสถียร และ นายนิรามาณ สุไลมาน ซึ่งเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญฯ มาแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ชัดข้อใหม่คะ (ไม่มีสมาชิกฯ ชัดข้อ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์ ธนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบตามที่เสนอ

ต่อไป ๗.๒ ขอขยายเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : เป็นเรื่องที่ทำนประธาน
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาสิทธิประโยชน์ของกำลังพลในกองทัพไทย คือ
ทำนพลเอก ปฐมพงษ์ เกษรศุกร์ แจ้งว่าระยะเวลาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ ชุดนี้จะครบกำหนดในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ คณะกรรมการฯ มีเหตุจำเป็น
ที่จะต้องรวบรวมข้อมูลที่รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานและติดตามผลการดำเนินงานของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ติดตามงานด้านกฎหมาย ศึกษากฎระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ
ประกาศที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ
สิทธิประโยชน์ของกำลังพลฯ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการครองชีพ สอดคล้องกับภารกิจ
และหน้าที่ของกำลังพลในกองทัพไทย จำเป็นต้องใช้เวลาในการพิจารณาศึกษาเรื่องนี้
พอสมควร จึงขอให้สภาฯ ขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐
มีท่านสมาชิกฯ จะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมคะ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นางสาวพจนีย์
ชนวรานิช รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่สอง) : ไม่มีนะคะ ก็ถือเป็นมติ
ที่ประชุมที่อนุญาตให้ขยายเวลาออกไปตามที่ร้องขอมานะคะ

ท่านสมาชิกฯ คะ ด้วยหน่วยประจำชาติไทยในสมัชชารัฐสภาอาเซียน
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จะจัดให้มีการอภิปรายทางวิชาการในหัวข้อเรื่อง รัฐสภาไทยกับการ
ขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนเนื่องในวาระครบรอบ ๓๐ ปี ขององค์การรัฐสภาอาเซียน
ในวันศุกร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม คือวันพรุ่งนี้ ระหว่างเวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา
ณ ห้องเอสแคปฮอลล์ ศูนย์การประชุมองค์การสหประชาชาติ ถนนราชดำเนินนอก
กรุงเทพฯ ทั้งนี้ หน่วยประจำชาติไทยในสมัชชารัฐสภาอาเซียนได้มีหนังสือเชิญท่าน
สมาชิกฯ ทุกท่านแล้ว ดิฉันจึงขอเชิญชวนท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน
อีกครั้งหนึ่ง เพื่อโปรดไปร่วมในการฟังอภิปรายในวันพรุ่งนี้ด้วย ก็เป็นอันจบวาระเรื่อง



LIRT

สนช. ๓๕

ละไม ๕๓/๓

อื่น ๆ วันนี้ครบระเบียบวาระการประชุมทุกเรื่องแล้ว ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน
ที่ได้กรุณามาร่วมประชุม ขออนุญาตปิดประชุมค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๓๐ นาฬิกา

